

”... pentru tot ce înseamnă viață – Brăila mi-e suficientă. Ea este toată umanitatea”
Panaît Istrati

EX LIBRIS

Revistă culturală editată de
Biblioteca Județeană **Panaît Istrati** Brăila

Serie nouă, nr.16,
2021 - Brăila

SUMAR

BIBLIOTECA - SPAȚIU PENTRU COMUNITATE

Clubul de Vacanță 2021.....	2
de Teodora LUNGU	
Concursul Național <i>Vreau să devin reporter!</i>	4
de Doinița STANCIU	
<i>MixArt</i> la Mediatecă	6
de Irina ENE	
Din dragoste pentru copii.....	7
de Olimpia MORARU	
Caligrafia – o artă/ Veselie și culoare.....	9
de Mara IONAȘCU, Ana Maria FLORICĂ	
De vorbă cu psihologul expert.....	11
de Monica IONESCU	
Vacanța <i>Nino Nino</i>	12
de Lică BARBU	
Valorificarea colecțiilor de bibliotecă prin intermediul expozițiilor.....	15
de Doina LALU	
Festivalul Tradițiilor Populare - 24 iunie 2021.....	22
de Corina CIURARU	
Biblioteca, alături de utilizatorii săi și în vremuri mai puțin prielnice.....	24
de Roxana NEAGU	
RUBRICA VOLUNTARILOR	
Portret de voluntar Cristian SOIU.....	26
Portret de voluntar Sebastian ROȘIORU.....	28
Portret de voluntar Alin ROȘIORU.....	30
BIBLIOFILIE	
<i>Portul popular românesc</i>	32
de Ion VOLCU	
FILE DE ISTORIE LOCALĂ	
Personalități care au vizitat biblioteca de-a lungul timpului.....	35
de Carmen BORDEI	
Biblioteca Comunală din Brăila reflectată în documente de arhivă (1933-1936).....	39
de Ion VOLCU	

PROIECTE

CODE Kids – Programează viitorul comunității tale.....	43
de Teodora LUNGU	
Un nou proiect european la Biblioteca Județeană.....	45
de dr. Claudiu BRĂILEANU	
<i>Pescuitul la Brăila</i> – un nou proiect pe fonduri europen.....	47
de dr. Corina CIURARU	
Adolescenții brăileni și <i>PLAS... TIC-tac-tic</i>	49
de Doinița STANCIU	
Activi prin educație.....	52
de Laura CAPLEA	
EVENIMENTE	
Premii ANBPR pentru anul 2020.....	53
de dr. Corina CIURARU	
PORTRET DE BIBLIOTECAR	
Valentina CHIRIAC.....	54
Daniela TUDOR.....	58
Dana CIUTACU.....	61
LUMEA CĂRȚILOR	
Prozatoarele Brăilei - Interviu cu scriitoarea Angela Burtea.....	63
de Elisaveta DRĂGHICI	
Lansări de Carte.....	70
de Laura CAPLEA	
Recomandări de lectură.....	72
de Roxana NEAGU	
COLABORATORI EXTERNI	
Bibliotecarul și manifestările cultural-artistice motivaționale.....	82
de Lenuța CHIRSANOV	
VARIA	
Curiozități despre bibliotecile lumii.....	83
de Laura CAPLEA	
Biblioteca în statistici	84
de Dana CIUTACU	

De 140 de ani **Biblioteca Județeană „Panait Istrati” Brăila** și-a dirijat energia către publicul pe care îl slujește, străduindu-se să ofere nu doar cele mai bune informații și servicii, ci și un mediu plăcut, care să inspire, să provoace și să destindă în același timp. Ne dorim să fim mereu în mijlocul comunității noastre, iar zerourile să se adauge cifrei pe care o sărbătorim, timpul și timpurile să ne rămână prieteni și să ne ofere posibilitatea să devenim din ce în ce mai buni.

Mulțumim tuturor utilizatorilor, colaboratorilor, voluntarilor și nu în ultimul rând administrației locale care ne-a oferit permanent sprijinul în desfășurarea proiectelor.

Sărbătorile de iarnă să aducă tuturor fericire, iar 2022 să fie anul în care speranța de mai bine să își găsească împlinirea!

**Colectivul Bibliotecii Județene
„Panait Istrati” Brăila**

Clubul de Vacanță 2021

În vara anului 2021, după un an de pauză impusă de pandemia de coronavirus, mult-așteptatul Club de Vacanță a readus zâmbete și veselie la Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila. În perioada 28 iunie - 6 august a.c. s-au desfășurat 25 de ateliere dedicate tuturor copiilor care au dorit în această vacanță să își petreacă timpul într-un mod educativ și distractiv.

Participanții la atelierul de *Noduri marinărești* au primit informații utile despre mijloacele de salvare specifice domeniului maritim și au învățat tehnici diferite de executare a nodurilor marinărești. Lucrările participanților au fost premiate de Flotila Fluvială, sâmbătă, 14 august 2021, în Portul Militar Brăila.

Nu am uitat de îndemânarea celor mici în a crea obiecte personalizate din diverse materiale, așa că le-am oferit ocazia de a-și cultiva latura artistică și de a ne încânta prin creațiile lor în cadrul atelierelor: *Quilling, Mărgelit, Flori de hârtie, Jocuri și jucării*. Tot despre creativitate se poate vorbi și în cazul atelierului *Cu și despre ciocolată*. Cei mici și-au testat abilitățile de cofetar, iar la final au fost răsplătiți cu dulciuri create chiar de ei. *Pictură pe sticlă, Nino Nino, Teatru de păpuși, Și eu sunt creativ, Foto, Pictura-simfonia* sau *Curcubeul emoțiilor* sunt atelierelor care au stimulat, de asemenea, latura artistică a celor mici.

Începând din anul 2019, Biblioteca Județeană Brăila își poate restaura și conserva în propriul laborator documentele și cărțile vechi aflate în fondul Colecțiilor Speciale. Acest procedeu a fost prezentat celor interesați în cadrul atelierului *Curiozități din laboratorul de conservare-restaurare*. Pe lângă informațiile primite, copiii au avut ocazia de a folosi microscopul digital, au învățat să prepare manual hârtie și să pună un sigiliu, au decorat hârtia realizată de ei și au aflat informații despre destinatar și expeditor.

La Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila oricine își poate găsi locul. Colegii noștri, specializați în munca cu persoanele cu dizabilități, au susținut atelierul *Colorăm viața* destinat copiilor cu CES și Sindrom Down. Pentru crearea unui climat prietenos și pozitiv, au lucrat fișe pentru dezvoltarea personală, au purtat discuții pe teme variate, totul fiind completat cu jocuri pentru conturarea unei personalități echilibrate și armonioase.

Înseamnă aproximativ 146 de persoane în fiecare zi. În total, Clubul de Vacanță a adunat anul acesta 4.383 de participanți.

Mulțumim colegilor care s-au implicat și au depus efort pentru a face posibilă desfășurarea Clubului de Vacanță. De asemenea, le mulțumim voluntarilor care au sprijinit atelierul, contribuind la buna lor organizare, și voluntarilor care au inițiat și desfășurat atelierul. Partenerilor noștri: Clubul Sportiv Municipal, Direcția Județeană de Tineret și Sport, Clubul Sportiv *Shogun*,

Considerăm un succes și ediția de anul acesta a Clubului de Vacanță, ținând cont de feedback-ul participanților și de cifrele înregistrate, în raport cu situația epidemiologică din această perioadă. Pentru a respecta măsurile de siguranță necesare, la fiecare atelier (desfășurat în spațiu închis) au participat, în medie, 15 copii, ceea ce

RUGBY Club Brăila, Clubul de Șah *Micul prinț*, *Europe Direct* Brăila, Flotila Fluvială *Mihail Kogălniceanu*, le mulțumim pentru implicarea și ajutorul oferit. Grație sprijinului și generozității acestora, am reușit să ne atingem obiectivele propuse.

Teodora LUNGU,
documentarist

Concursul Național *Vreau să devin reporter!*

În perioada actuală, în societatea în care trăim, jurnaliștii sunt mesageri importanți ai faptelor de zi cu zi, adevărați paznici ai adevărului, care ne asigură toate informațiile de care avem nevoie.

În intenția de a sugera copiilor o viitoare profesie, cu mari implicații în societate, Secția de Împrumut pentru copii, Ludotecă și Asociația Culturală *Leviathan* au inițiat **Concursul Național *Vreau să devin reporter!***, un promotor al educației generației tinere de azi, prin care să le oferim oportunități nebănuite.

Imaginația e la îndemâna tuturor, existând pe lume milioane de motive și situații care pot duce la realizarea unui reportaj: filmând obiective importante din oraș sau ceva ciudat și misterios, surprinzând unui peisaj mirific, o joacă între copii, un interviu luat unui prieten, mămicilor, educatorului de la școală, unui vecin ori chiar unui om important din comunitate.

Există, de asemenea, și multe mijloace prin care reportajul poate fi realizat, cum ar fi: aparatul de filmat, telefonul, microfonul, carnetul de reporter și creionul pentru însemnări.

La finalul perioadei de înscriere la concurs, s-au primit peste 50 de reportaje din toată țara, ceea ce demonstrează atracția copiilor pentru senzational, pentru cunoașterea societății noastre, cu bune, cu rele, cu năzuința că joaca de-a reporterul este tentantă pentru o viitoare profesie, pentru ineditul de lângă noi.

Nu a fost așa ușor de realizat un reportaj, indiferent de forma de prezentare: video, audio sau scris, în spatele acestuia aflându-se multă muncă și imaginație.

Materialele sosite pe adresa de concurs au fost de o calitate deosebită, fanteziste și originale, ceea ce îngreunat mult decizia membrilor juriului (Gina Bahor, Liliana Nistor, Teodora Soare), dorința acestora fiind de a le descoperi pe cele mai bune.

Minunat, excelent, adevărat, sărbătoresc, sublim, excepțional, extraordinar

și alte superlative pe care le putem adresa primei ediții a Concursului Național *Vreau să devin reporter!* și nu glumim, nici nu vrem să ne lăudăm.

Într-adevăr, au fost mulți premianți la acest concurs, dar un singur fapt e sigur: toți participanții au avut de câștigat. Comunicarea, socializarea, responsabilitatea, dorința de afirmare au fost prezente la toți copiii. Prin ei am descoperit de ce trebuie să ne protejăm planeta, am aflat totul despre cei dragi lor, despre tradiția costumului popular, despre obiectivele istorice, prietenie și despre curajul de a spune lucrurilor pe nume.

Scopul acestui concurs a fost atins și mulțumim tuturor copiilor participanți din Arad, Argeș, Bacău, București, Călărași, Cluj, Dâmbovița, Vrancea și Brăila.

Lumea se poate schimba prin copiii noștri. Trebuie doar să-i ajutăm!

Mulțumim tuturor! O mențiune specială merită sponsorul nostru, *Frontera Trading*, pentru surpriza dulce pe care ne-a oferit-o!

Premiul de excelență al juriului

Căpățînă Andreea - Liceul de Arte
Hariclea Darclée Brăila

Secțiunea reportaj audio

Premiul I

Trupa *Penița talentată 2* - Palatul Copiilor Arad

Cosier Anastasia - Liceul Teoretic
Onisifor Ghibu Cluj

Premiul II

Trupa *Penița talentată 1* - Palatul Copiilor Arad

Oprea Laurențiu – Școala Gimnazială
Dragoș Marin Călărași

Premiul III

Trupa *Menestrel 2* - Palatul Copiilor Arad

Trupa *Menestrel 1* - Palatul Copiilor Arad

Secțiunea reportaj video**Premiul I**

Boabeș Anisia - Școala Gimnazială *Ion Creangă* Brăila

Butoi Alexandru Gabriel - Școala Gimnazială *Nae A. Ghica* Rucăr, Argeș

Topciu Raisa, Topciu Izabela - Școala Gimnazială *Ion Creangă* Brăila

Pestrițu Ioana Miruna - Școala Gimnazială *Nae A. Ghica* Rucăr, Argeș

Premiul II

Macovei Mirabela Erica - Școala Gimnazială *Gheorghe Manu* Budești, Călărași

Ciobotea Alexandru - Școala Gimnazială *Nae A. Ghica* Rucăr, Argeș

Negoită Silviu George - Școala Gimnazială *Gheorghe Manu* Budești, Călărași

Olteanu Andrei - Școala Gimnazială *Nae A. Ghica* Rucăr, Argeș

Premiul III

Simtea Ioana Sabina - Școala Gimnazială *Gheorghe Manu* Budești, Călărași

Măldăianu Jasmine Anamaria - Școala Gimnazială *Ion Creangă* Brăila

Bălan Andrei, Brăila - Școala Gimnazială *Ion Creangă* Brăila

Păune Rebeca-Mihaela - Liceul de Arte *Bălașa Doamna* Târgoviște, Dâmbovița

Mențiuni

Borș Bianca - Școala Gimnazială Hangu, Neamț

Vasile Alina Gabriela - Școala Gimnazială *Ion Creangă* Brăila

Ciocârlan Cristina Florentina - Școala Gimnazială *Gheorghe Manu* Budești, Călărași

Badiu Sophia Ioana - Școala Gimnazială *Ion Creangă* Brăila

Arsene Robert, Bădica Robert, Năstase Ioana - Școala Gimnazială *Basarab I* Curtea de Argeș

Petrache Edward - Școala Gimnazială Pietroșani, Argeș

Bucur Alexandra - Școala Gimnazială nr. 2 Bordeasca Veche, Vrancea

Secțiunea reportaj scris**Premiul I**

Culman Erik - Școala Gimnazială *Mihai Viteazul* Pucioasa, Dâmbovița

Diaconu Maria - Școala Gimnazială *Mihai Viteazul* Pucioasa, Dâmbovița

Premiul II

Toma Irina - Școala Gimnazială *Mihu Dragomir* Brăila

Codreanu Mădălina Denisa - Liceul Tehnologic *Petru Poni* Onești, Bacău

Premiul III

Marcu Iulia Maria - Școala Gimnazială *Mihai Viteazul* Pucioasa, Dâmbovița

Gârbă Mihaela Ruxandra, Gârbă Gabriela Antonia - Școala Gimnazială *Ion Creangă* Brăila

Mențiuni

Gheorghe Maya Flavia Maria - Școala Gimnazială *Gheorghe Manu* Budești, Călărași

Georgescu Vlad - Școala Gimnazială nr. 280 București

Mușat Tatiana Andreea - Școala Gimnazială Romanu, Brăila.

Singura apreciere pe care v-o putem adresa este: Excelent, excelent, excelent! Nu, nu a fost un ecou. Este bucuria succesului vostru, dragi copii. Ceea ce ne-ați trimis e admirabil.

Acest concurs nu este neapărat o competiție în sine, este o preocupare pentru comunicare, pentru socializare cu cei dragi și cu societatea, cere multe responsabilități, iar premiile nici măcar nu contează. Important este ceea ce vă rămâne în urma acestui concurs.

Și ceea ce ne-a surprins în mod deosebit este participarea părinților, a bunicii, educatorilor voștri, care au intrat alături de voi în acest joc copilăresc, *Vreau să devin reporter!*

Este exact scopul acestui concurs. Prin voi, schimbăm lumea!

Vă așteaptă și la edițiile următoare coordonatorii concursului:

Doinița Mihaela STANCIU,
bibliotecar

Lică BARBU, membru al Uniunii
Ziariștilor Profesioniști din România

MixArt la Mediatecă

Proiectul *MixArt* s-a născut din drag de copii, din dorința de a-i avea cât mai aproape, de a-i vedea cum înfloresc atunci când fac ceea ce le place, când sunt sfătuiți, îndrumați și apreciați. Însăși denumirea activității ne dezvăluie faptul că ne dorim să abordăm teme diferite, un mix cuprinzător (pictură, handmade - modelaj și cusături), din care toată lumea să iasă câștigătoare.

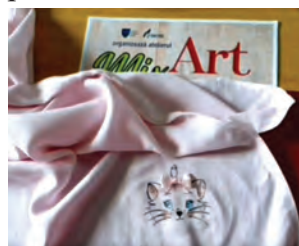

Ne-am propus ca pentru o oră sau două, atât cât durează o întâlnire, să uităm de teme, de oboseală, de temeri sau orice altceva ce ne perturbă viața obișnuită, dar mai ales să învățăm lucruri noi și să dezvoltăm abilități practice utile în viață. Proiectul a fost inițiat în anul 2020 și am avut bucuria câtorva întâlniri cu copiii, față în față, după care, din cauza situației epidemiologice existente, am desfășurat atelierul în spațiul virtual, perioadă în care ne-am ocupat de modulul de pictură, ilustrând video câteva metode simple prin care să se poată obține rezultate frumoase, chiar și fără abilități deosebite, utilizând instrumente pe care să le aibă fiecare la îndemână. Astfel, am realizat câteva tablouri folosind: culori acrilice, pouring medium - o substanță ce fluidizează culorile, pentru a curge cât mai bine pe pânză și pentru a crea efect marmorat, de scurgere - și pastă modelatoare - pentru a obține efecte în

relief. Am exploatat toate aceste materiale cu pensule, folie de aluminiu, polistiren expandat, bețișoare cu vată, linguriță și cuțit de paletă.

De asemenea, am exemplificat cum poate fi ușor personalizat un obiect de îmbrăcăminte, folosind câteva culori pentru textile, sau un obiect de decor, folosind culori pentru sticlă, care devin transparente după uscare.

Tehnicile prezentate sunt ușor de aplicat, lasă loc de improvizații, eventualele inexactități putând fi trecute cu vederea.

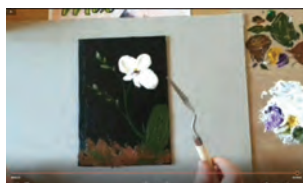
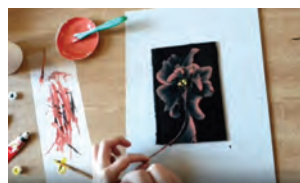
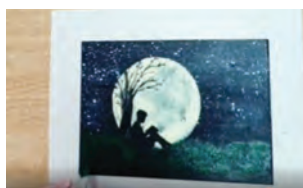
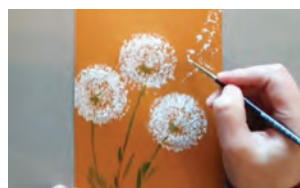

Așa cum am anunțat deja, vom continua cu modulul de handmade, atât de îndrăgit de copii. Ne-am propus să realizăm o serie de personaje celebre din desenele animate, pe care să le întrupăm cât mai fidel cu putință. Într-un scurt videoclip, am prezentat-o pe Neînfricată Merida, cu buclele ei roșcate.

Vor urma cu siguranță și altele, la fel de frumoase și de îndrăgite.

Un alt modul util va fi acela de cusături, în care ne dorim să pornim de la lucruri simple: coaserea unui tiv, a unui nasture și să ajungem până la broderie, împletituri, accesorii croșetate. Acest lucru va fi posibil doar dacă asta vă doriți și voi, dragi copii!

Atelierul *MixArt* se desfășoară în cadrul Secției Mediatecă, la Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila și este coordonat de Steluța Buzdugan și Irina Ene, bibliotecare.

Irina Ene,
bibliotecar

Din dragoste pentru copii

Dintotdeauna mi-a plăcut să lucrez cu cei mici, iar atunci când am avut prilejul să organizez ateliere în cadrul Secției Împrumut Carte pentru Adulți a Bibliotecii Județene Panait Istrati Brăila, nu am ezitat nicio clipă. Având o experiență de mulți ani în predarea limbii engleze copiilor, am vrut să îi ajut în continuare să pătrundă în tainele limbii lui Shakespeare. Astfel a apărut atelierul *English is fun*, ce se adresează copiilor cu vârsta cuprinsă între 8 și 10 ani.

Dragostea de carte, lectură și dorința de a oferi tinerilor cititori un loc unde să facă schimb de impresii și păreri s-au concretizat în clubul de lectură *Dar dacă finalul ar fi altul?*, adresat adolescenților.

Încă de la început, interesul pentru atelierul de limbă engleză a fost mare, copiii venind cu bucuria și entuziasmul specifice vârstei.

În cadrul întâlnirilor atelierului, jocul este activitatea fundamentală în desfășurarea acestora. Prin specificul său, jocul didactic îmbracă funcții și sarcini de învățare într-o formă plăcută și atractivă, cultivând interesul pentru studiu. Am utilizat de-a lungul timpului diferite tipuri de jocuri (de mișcare,

distractive, muzicale, cu text și cânt), scopul fiind acela de a trezi apetitul pentru studiul limbii engleze.

Un rol important în însușirea unei limbi străine îl au *listeningul* și *speakingul*. Pentru a deveni un vorbitor bun de limbă engleză, copilul trebuie mai întâi să înțeleagă ce i se spune. Dezvoltarea abilității *listening* se face prin diverse exerciții de concentrare și ascultare. Copiii ascultă scurte cântecele sau poezii, pe care apoi le redau.

Speaking înseamnă dezvoltarea abilității de a vorbi în limba engleză. La baza acestora stau: brainstormingul, memory games (what's missing? etc.), conversațiile (interview your partner/work in pairs), role-play (jocul de rol), mima.

Temele întâlnirilor sunt diverse, scopul fiind dezvoltarea vocabularului și îmbunătățirea abilității de a comunica în limba engleză. Micuții învață cuvinte noi sau și le amintesc pe cele învățate în cadrul orelor de limba engleză de la școală. Apoi le folosesc în diferite jocuri, în scurte dialoguri, le aud în cântece sau în poezii, toate acestea ajutându-i să le rețină mai ușor. Astfel, la sfârșitul întâlnirii, ei pot să le redea cu ușurință, alcătuind scurte propoziții.

După cum am menționat mai sus, prin clubul de lectură am vrut să creez un cadru în care adolescenții pasionați de lectură să se poată întâlni. Debutul a fost timid, adolescentele fiind puțin temătoare în legătură cu modul de alegere a cărților ce urma să fie citite și discutate în cadrul întâlnirilor

clubului. Am spus adolescente, pentru că până acum niciun băiat nu și-a arătat dorința de a participa. Fiind coordonatorul acestui club, am alcătuit o listă cu titluri din care, la fiecare întâlnire, se alege o carte spre lectură. Subiectele acestora sunt specifice vârstei participanților la discuții. Prin intermediul lor, tinerii pot afla experiențele altor adolescenți și astfel pot găsi răspunsuri la unele întrebări pe care și le pun.

Faptul că au descoperit un loc unde se poate discuta despre o carte cu alte persoane care au citit-o la rândul lor, dezbătând subiectul și descoperind astfel alte perspective, le-a făcut

pe membrele clubului să-și invite la activitatea de la bibliotecă și colegile care împărtășeau aceleași preocupări. Au devenit prietene, iar acum își petrec timpul liber împreună, serbându-și chiar și aniversările laolaltă.

Cum numele clubului este *Dar dacă finalul ar fi altul?*, fiecare participant își expune propria variantă de final a cărții aflate în discuție, argumentând de ce a făcut această alegere. La finalul întâlnirilor, aștern într-un poster impresiile despre cartea citită, personajul îndrăgit și finalul ales de fiecare.

Cu speranța că la fiecare întâlnire, atât micii iubitori ai limbii engleze, cât și adolescenții preocupați de lectură învață ceva ce îi va ajuta în viitor, îi aștept cu drag de fiecare dată, *molipsindu-mă* cu entuziasmul și tinerețea lor.

Olimpia MORARU,
bibliotecar

Caligrafia – o artă

Având în vedere era digitală în care trăim, tastatura, butoanele și touch-screenul ocupă o proporție foarte mare din timpul copiilor, privându-i în acest mod de beneficiile și frumusețea scrisului de mână.

Astfel, încă din anul 2018, ne-am gândit să-i împrietenim pe cei mici cu caligrafia, cea care, din păcate, nu se mai studiază în ciclul primar și ale cărei beneficii mulți nu le cunosc, însă trebuie să le amintim: dezvoltarea imaginației și a abilităților de lectură, îmbunătățirea proceselor de memorare și învățare, creșterea stimei de sine, sporirea creativității și, nu în ultimul rând, efectul de calmare și relaxare.

Deși inițial ne-am propus să abordăm o scriere dichisită, cu înflorituri, a trebuit însă să ne axăm pe scrierea clasică, deoarece o mare parte dintre copiii înscriși la atelier erau de vârste mici, ce abia făceau cunoștință cu stiloul și cu poziția corpului în timpul scrisului.

Anul 2020 ne-a pus în fața unei noi provocări: caligrafia on-line. A trebuit astfel să ne adaptăm situației, transformând întâlnirile în câte un filmuleț în care să explicăm, cât mai amănunțit posibil, modul de scriere al literelor.

După ridicarea restricțiilor, am reînceput atelierul în forma inițială, cea a întâlnirilor săptămânale cu cei mici, axându-ne pe grupa de vârstă 6-8 ani. În primele întâlniri am pus accent pe semnele grafice, cele care stau la baza literelor, urmând apoi primele litere ale alfabetului.

Începerea Clubului de Vacanță a făcut ca atelierul de calligrafie să fie *pus pe pauză* pentru ca cei mici să poată participa la cât mai multe ateliere din cadrul clubului.

Din păcate, situația actuală ne împiedică să ne întâlnim din nou în cadrul atelierului de calligrafie așa cum ne dorim, însă avem speranța că lucrurile vor intra într-o normalitate care ne va permite întâlnirile fizice.

Pe viitor ne-am propus achiziționarea unor instrumente speciale pentru scris (toc, penițe, hârtie specială) cu ajutorul cărora vom putea transforma fiecare literă într-o operă de artă, alături de copii cu vârsta cuprinsă între 8 și 10 ani, dar și continuarea atelierului pentru copiii de vârstă mai mică, sporind astfel nivelul de creativitate al acestora.

Vesellie și culoare

Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila, organizează de mai bine de cinci ani Atelierul de pictură pentru copii. Am debutat cu atelierul *Armonia culorilor și formelor*, adresat copiilor cu vârsta cuprinsă între 5 și 10 ani, iar apoi am continuat cu atelierul *Vesellie și culoare*. Acesta are în vedere dezvoltarea imaginației copiilor, prin desen și culoare, într-un cadru organizat și plăcut.

Douăzeci și cinci de copii vin săptămânal la bibliotecă pentru a-și dezvolta sensibilitatea, simțul culorii, al esteticului și pentru a-și însuși cunoștințe din domeniul artei.

Dacă la început, în anul 2016, au participat copii cu vârste între 5 și 10 ani și am fost nevoiți să susținem atelierul la secția Împrumut Carte pentru Copii. Ludotecă, în anii următori ne-au trecut pragul copii cu vârste între 12 și 16 ani, iar acest fapt ne-a permis să susținem atelierul la Centrul Multicultural.

Am folosit diverse materiale și tehnici împreună cu participanții. Printre cele mai apreciate au fost: pictura cu ajutorul paiului - *colour splash*, pe folie de aluminiu sau cu diverse obiecte ajutătoare (periuță, bețișoare).

Subiectele cele mai îndrăgite de copii au fost: simboluri dunărene, cercul lui Itten, stilizarea obiectelor, autoportretul, personajul preferat din poveste, flori, acvariu.

Pe parcursul orelor de atelier, copiii au învățat să amestece diverse tipuri de culori - acuarelă, tempera, culori cerate, pastel. După fiecare lecție, copiii au plecat cu informații noi, legate de modulația liniei, hașură, perspectivă, proporții umane, lumină, umbră etc.

Pe lângă aceste cunoștințe acumulate, copiii și-au creat prieteni noi și au socializat pe teme diverse.

Scopul activității nu este doar acela ca participanții să-și diversifice cunoștințele, ci și de a-i îndruma să

descopere noutățile deținute de bibliotecă: cărți de istoria artei, estetică, cataloage etc.

Dorim să ne mărim echipa, de aceea vă așteptăm să vă înscrieți în număr cât mai mare!

Mara IONAȘCU,
restaurator
Ana Maria FLORICĂ,
conservator

De vorbă cu psihologul expert - workshop la Sala de Lectură

Motto: *Singura cetate ce nu poate fi cucerită cu sila este sufletul omului.* (Nicolae Iorga)

Anul 2021 a fost un an neconvențional din punctul de vedere al accesului fizic al publicului la serviciile bibliotecii. Cu toate acestea, am reușit să organizăm la Sala de Lectură a Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila, două workshopuri gratuite cu doamna psiholog expert Luminița Filipoiu. Aceste întâlniri deveniseră încă din anii anteriori evenimente lunare datorită interesului pozitiv arătat de către utilizatori față de astfel de manifestări.

Luminița Filipoiu este psiholog clinician, psihoterapeut și expert psiholog judiciar, membru al Colegiului Psihologilor din România, al Institutului de Psihologie judiciară, precum și al Asociației pentru Psihologie și Psihoterapie Adleriană din România. A fost implicată în numeroase activități sociale organizate împreună cu bisericile, cu școlile din mediul rural și liceele brăilene.

Sub egida *De vorbă cu psihologul expert*, în luna mai a avut loc prima întâlnire din anul 2021, cu tema *Nu-ți fie frică să încerci să fii fericit/ă și curajos/oasă*. Publicul prezent s-a bucurat atât de tehnicile de autorelaxare și mindfulness, cât și de faptul că participanții s-au putut regăsi fizic pentru a schimba impresii și idei. Așa cum se știe, biblioteca reprezintă un spațiu de întâlnire în inima comunității din care face parte. Este locul unde publicul din toate categoriile sociale, de vârstă, etnie, sex sau apartenență politică are acces liber.

A doua întâlnire, desfășurată pe data de 26 iunie, a avut tema *Cum am uitat să-mi vindec viața*. Subiectele abordate au fost: Cine sunt Eu? Ce înseamnă Eu/ Am mai avut vreun EU? Există suflet? Oare există

dincolo? și multe altele la fel de interesante, care depășesc nivelul de înțelegere și care au fost tratate atât din punct de vedere științific, cât și având în vedere superstițiile.

Aceste întâlniri s-au bucurat de un real succes în rândul publicului brăilean, desfășurându-se într-o atmosferă caldă, relaxantă și foarte plăcută. Am remarcat faptul că generațiile actuale au un interes crescut pentru psihologie deoarece ei, tinerii, urcând primele trepte ale vieții, au nevoie să-și înțeleagă stările, emoțiile, trăirile și totodată să fie ascultați. În timpul acestor workshopuri s-au pus întrebări la care s-au primit răspunsuri, s-au relatat situații care au fost analizate cu atenție de doamna psiholog, ajungându-se la o concluzie. Pentru a încuraja publicul să se deschidă în fața celorlalți și să-și povestească experiențele, Luminița Filipoiu a relatat ea însăși situații pline de emoție în care s-a aflat în anumite perioade ale vieții. A îndrumat publicul prezent să fie pozitiv, încrezător, dar să nu negligeze durerea psihologică.

Aceasta din urmă este o stare firească în situații dramatice, pe care trebuie să o accepți pentru a ajunge la vindecare.

Monica IONESCU,
bibliotecar

Vacanța Nino Nino

Să ne lămurim cum vine asta. Vacanța poartă numele *Nino Nino* sau *Nino Nino* a luat vacanță? Și una, și alta.

Evident, copiii au luat vacanță de la cursurile școlare, dar vacanță la *Nino Nino*, niciodată.

Grupul artistic mai sus amintit, parte integrantă a proiectului *Zâmbetul unește*, inițiat de Asociația Culturală *Leviathan*, în colaborare cu Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila, Secția de Împrumut pentru copii. Ludotecă, a fost inclus în *Clubul de Vacanță*,

proiect organizat de biblioteca județeană. Cu această ocazie, membrii grupului au desfășurat un atelier special.

Începând cu data de 2 iulie 2021, ne-am întâlnit cu mulți alți copii înscriși la celelalte activități de la bibliotecă, pe toată perioada vacanței, și astfel Atelierul *Nino Nino* și-a deschis porțile pentru toți elevii din școlile brăilene.

Atelierul de vacanță *Nino Nino* a abordat multe teme cultural-educative cum ar fi: *Arta de a scrie*, *Arta de a citi*, *Arta de a desena*, au fost realizate reportaje în cadrul rubricii *Eu, tu și Brăila!*, teste de aptitudini artistice și alte provocări interesante pe care le-au născocit copiii participanți, dar și Lică Barbu, coordonatorul acestui atelier.

Prima activitate a reprezentat un mic pas spre bun-simț și dăruire. Aceasta a avut loc pe data de 5 iulie 2021, când copiii au

vizitat-o pe Valeria Ursan, o persoană în vârstă de 93 de ani, o legendă vie a Brăilei, și au făcut curățenie în curtea unde locuiește doamna. Au urmat povestiri istorice adevărate despre Brăila, pe care distinsa doamnă le-a împărtășit copiilor.

Tema întâlnirii din ziua de 9 iulie 2021 a fost *Arta de a citi*, iar copiii s-au arătat interesați de a ști ce este o carte și de ce este necesar să citim. Întrebarea întrebătoare a fost: *De ce cartea nu este rotundă?* De aici s-au declanșat păreri care de care mai haioase.

Au urmat câteva teste privind spiritul de observație și de ce este necesar să sesizăm detalii, în orice moment al vieții, în orice domeniu social.

Copiii, Alina Teodora Calu, Maya Iordache, Gabriela Cristina Holban și Irina Alexandra Baba, au înțeles că e loc de joacă și, cu ajutorul aparatului de filmat, și-au luat avânt la luat interviuri. Unul altuia.

Mulțumim, de asemenea, fetițelor Roxana Ioana Dan, Nira Guedenon și Alma Guedenon, membre ale grupului artistic *Nino Nino*, prezente cu tot zâmbetul lor la această întâlnire.

Pe 24 iulie 2021, la *Clubul de Vacanță*, unde credeți că s-au întâlnit copiii participanți la atelier? Taman în fața Primăriei Brăila, lângă Fântâna CINETICĂ. Și ce au făcut copiii acolo? Au intrat la Primar?

Ei, na! Au desenat Brăila, au comunicat despre una-alta, au savurat două pizza delicioase, au cucerit Corabia Piraților, un parc amenajat special pentru cei mici pe Faleză Dunării, au planificat alte activități pentru următoarea săptămână, s-au jucat și iar s-au jucat. Ce altceva să faci într-o așa zi minunată de vară? Aud?

Expresia *Mens sana in corpore sano* a fost tema următoare de discuții, pe data de 30 iulie 2021, unde copiii au înțeles că în societatea de azi e foarte greu să ai o minte sănătoasă sau un corp sănătos. Important, așa cum sublinia Lică Barbu în timpul activității, este să citim, să ne informăm, să intrăm cât mai des în bibliotecă și astfel vom avea minte sănătoasă, corp sănătos și un chip frumos.

Educația în ziua de astăzi se rezolvă simplu, prin joacă și prin implicare necondiționată din partea educatorilor, iar copiii vor intra astfel în jocurile educative propuse ca în adevărate sorburi de cunoaștere. Cu puțină imaginație, participanții la atelier au pătruns în joc și au răspuns admirabil la arta improvizației, stârnind valuri întregi de râs.

Provocator a fost reportajul *Eu, tu și Brăila*, realizat pe data de 31 iulie 2021, în parcul Grădinii Publice din oraș. Copiii, cu simț de răspundere, cu oarece timiditate în fața oamenilor mari prezenți în acel moment în parc, au demonstrat că și ei pot deveni reporteri de excepție. Totul este să știi ce întrebări să pui oamenilor.

Cu mult curaj, participanții la atelier i-au întrebat pe brăileni: *Cum s-a numit prima oară «Castelul de Apă» din Grădina Publică?, Cine a fost Pazvanti Chioru? și De unde vine expresia «aiurea-n tramvai»?*

Trebuie să subliniem că această activitate jurnalistică este un joc educativ, prin care copiii și-au asumat responsabilități, au comunicat și socializat cu adulții, au învățat despre urbea lor, de asemenea, le-a

plăcut foarte mult să-i abordeze cu întrebări pe trecători. Din păcate, mulți cetățeni brăileni nu s-au dovedit receptivi la aceste reportaje și am aflat cauza: le-a fost teamă că nu știu să răspundă corect la întrebările copiilor și au evitat aparatul de filmat.

Multe și frumoase au fost toate activitățile cuprinse în *Clubul de Vacanță*, dar cel mai interesant și mai provocator a fost concursul *Caută Comoara*, organizat în Grădina Publică din Brăila, pe data de 23 august 2021.

Cele două echipe, *Amazoanele* și *Zeițele*, conduse de cei doi căpitani, Briana Maria Băjenaru și Roxana Ioana Dan, au fost gata de start lângă scena existentă în parc. Prin anumite strategii, pas cu pas, echipele au găsit indicii și, cu ajutorul hărților care reprezentau două trasee, copiii au plecat să caute comoara.

Arbitrii, Cristina Anamaria Paraschiv și Lică Barbu, le-au înmănat cele două hărți echipelor participante și primele două indicii.

Nu a fost ușor. Atente și calculate, ajutându-se de o oglindă, o busolă, telefonul

cu acces la internet și un pix, fetițele au descoperit biletele cu indicii care le-au condus în afara parcului, pe drumul spre comoară.

Comoara se afla la bibliotecă, la Secția de Împrumut pentru copii. Ludotecă și, cu toate că au ajuns în acel loc, nu a fost ușor să descopere unde se afla ascunsă.

Cei doi arbitri, cu tact și subtilitate, le-au condus pe fete spre ideea că misterioasa și neprețuita comoară este de fapt cartea.

Tortul cu frișcă, pregătit din timp, pe care stătea scris *Comoara Nino Nino*, a fost încununarea cu succes a acestei activități minunate, desfășurate cu și pentru cei mici, într-o zi frumoasă de vară în care soarele a zâmbit lumii, bucuros că a avut sub razele lui copii isteți, ce au descoperit comoara de suflet a tuturor oamenilor: CARTEA.

Lică BARBU,
coordonator *Nino Nino*

Valorificarea colecțiilor de bibliotecă prin intermediul expozițiilor

Citește! Citind mereu, creierul tău va deveni un laborator de idei și imagini, din care vei întocmi înțelesul și filozofia vieții. (M. Eminescu)

Se știe că cel mai elegant și fascinant mijloc de răscolire a sentimentelor sau de încredințare a informațiilor a fost, este și nădăjduim că va rămâne cartea. Tot ea, cartea, ne însoțește toată viața. Atunci când ne simțim singuri, când nedreptatea ne intrigă, când suferința ne dă târcoale, lectura este un mijloc de evadare din micul nostru univers. Cunoașterea umană este fundamentul culturii, iar instrumentul ei este lectura. Interesul pentru lectură există în mod real, este o formă de manifestare psihică a unor nevoi obiective de cunoaștere, informare sau destindere, pentru că există necesitatea fiecăruia de a se informa sau instrui, de a se dezvolta din punct de vedere intelectual, de a-și lărgi perspectiva asupra lumii înconjurătoare. Biblioteca are rolul de a previziona nevoile utilizatorilor săi și de a pune la dispoziția acestora informații cât mai diverse și actualizate sub diferite forme. Unul dintre obiectivele importante ale bibliotecii, pe lângă stocarea, prelucrarea, clasificarea publicațiilor și deservirea cititorilor, este valorificarea colecțiilor deținute. Și atunci ne întrebăm: cum ar putea fi puse mai bine în valoare colecțiile unei biblioteci dacă nu prin intermediul expozițiilor?

Situația pandemică de anul acesta a deviat cursul normal al activităților destinate membrilor comunității brăilene, așa încât am fost nevoiți să ne adaptăm din mers pentru a veni în continuare în întâmpinarea necesităților informaționale ale societății. Pe de altă parte, contextul pandemic a stat la baza diversificării unor servicii dedicate publicului. Un exemplu edificator în acest sens este expoziția, fie ea informativă, tematică, jubiliară, personalia sau

microexpoziția ori vitrina cu cărți. Expozițiile cultivă, în mare măsură, interesele, pasiunile beneficiarilor pentru știință, tehnică, artă, sport, dezvoltă inventivitatea, creativitatea, pot satisface exigențele unui public larg. Expozițiile, atât în format fizic, cât și on-line, au fost diversificate tocmai pentru a pune în valoare colecțiile bibliotecii. Astfel au fost organizate frecvent microexpoziții cu o tematică variată: biografii celebre, istorie, artă, sănătate, alimentație, dezvoltare personală, călătorii, beletristică sau vitrinele cu carte nouă, pentru a veni în sprijinul utilizatorilor. Vitrinele expoziționale facilitează contactul utilizatorului cu documentele din colecții, cartea poate fi luată, răsfoită, aceeași carte care se poate întâmpla de multe ori să nu fie reperată în rafturile cu mii de volume. Astfel expoziția este un mijloc de a cultiva atitudini personale vis-à-vis de cărți, poate pune în lumină teme, idei, idealuri, poate suscita imaginația, interesul pentru lectură, educație sau performanță.

În continuare, vom trece în revistă cele mai importante expoziții documentare de anul acesta, organizate la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila de către Secția de Împrumut pentru Adulți.

La fiecare mijloc de ianuarie, de ziua nașterii Poetului Național, Secția de Împrumut pentru Adulți organizează o expoziție foto-documentară menită să păstreze vie în sufletele noastre opera lui Mihai Eminescu. *Trecut-au anii...* s-a intitulat expoziția de anul acesta, cu ocazia împlinirii a 171 de ani de la nașterea poetului național Mihai Eminescu, 15 ianuarie fiind totodată și Ziua Culturii Naționale Române.

În perioada 27 ianuarie - 8 februarie 2021, Secția Împrumut pentru Adulți a Bibliotecii Județene Panait Istrati Brăila a adus în atenția publicului expoziția documentară *In memoriam Nicăpetre*, dedicată împlinirii a 85 de ani de la nașterea sculptorului brăilean. Nicăpetre (Bălănică Petrică) s-a născut în Brăilița, azi cartier al municipiului Brăila, la data de 27 ianuarie 1936 și a decedat la Toronto, la 21 aprilie 2008. A absolvit Institutul de Arte plastice Nicolae Grigorescu, în 1964. Prin calitățile artistice de excepție ale lucrărilor, s-a afirmat de la debut ca desenator și sculptor original, de mare valoare.

Considerat precursor al existențialismului, *un sfânt și un păcătos în aceeași persoană* (Thomas Mann), personalitate complexă a literaturii universale care a lăsat posterității romane, nuvele, povestiri și multe alte lucrări, Feodor Dostoievski a trecut în neființă la data de 9 februarie 1881. Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila a marcat acest eveniment prin organizarea unei expoziții documentare la parterul Secției Împrumut pentru Adulți în perioada 9 - 23 februarie, care a cuprins unele dintre cele mai importante volume ale scriitorului, dar și lucrări despre cum a fost perceput în critica literară a vremii.

O altă expoziție care a atras privirile publicului a fost cea care celebrează Dragobetele - zeul dragostei și al tinereții, al veseliei și al iubirii, personaj preluat de la vechii daci și transformat ulterior într-un protector al tinerilor și patron al iubirii: *Dragobetele la români: tradiții și obiceiuri*.

Ce bine că ești! a fost denumirea expoziției organizate de Secția de Împrumut pentru Adulți cu ocazia Zilei Internaționale a Femeii, ce a reunit în mod remarcabil volume dedicate femeilor celebre de pe mapamond.

În perioada 29 martie - 6 aprilie 2021, în cadrul Secției pentru Adulți, a putut fi vizionată expoziția documentară *Mari personalități ale literaturii române: Dumitru Panaitescu Perpessicius*, dedicată comemorării a 50 de ani de la trecerea în neființă a istoricului și criticului literar brăilean.

Împreună pentru o sănătate mai bună! a fost îndemnul de anul acesta al Secției de Împrumut pentru Adulți, concretizat într-o expoziție documentară organizată cu ocazia Zilei Mondiale a Sănătății, care se sărbătorește în fiecare an la data de 7 aprilie, în urma unei decizii luate în anul 1948, în cadrul primei Adunări Mondiale a Sănătății desfășurate la Geneva, de către Organizația Mondială a Sănătății. *Să construim o lume mai echitabilă și mai sănătoasă!* a fost mesajul Organizației Mondiale a Sănătății în contextul pandemiei de Covid-19.

Ziua de 23 aprilie a devenit o zi de dublă sărbătoare: această zi, de profundă rezonanță creștină prin celebrarea Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, a fost declarată, începând cu anul 1999 și Ziua Națională a Bibliotecarului (ziua de 23 aprilie fiind deja proclamată, la inițiativa UNESCO, Ziua mondială a cărții și a dreptului de autor). Cele două evenimente sunt dedicate cărții, ca instrument principal de transmitere și stocare a cunoștințelor, și bibliotecarului, ca specialist care organizează, păstrează și

valorifică patrimoniul informațional prin intermediul bibliotecii. Bibliotecarii sărbătoresc această zi prin sesiuni de comunicări, expoziții, vizite de documentare interbibliotecare. La noi, meseria de bibliotecar în sensul modern al noțiunii, a apărut după anul 1800, dezvoltându-se odată cu învățământul național. Primul bibliotecar celebru a fost Bogdan Petriceicu Hasdeu. Acest geniu al culturii române a avut, între altele, și preocupări biblioteconomice. Astfel, în anul 1862, în Proiectul de organizare și funcționare a Bibliotecii Naționale din Iași, Hasdeu vine cu primele elemente teoretice de biblioteconomie din România. Între altele, vorbește de rolul social al bibliotecilor, dar și de modul de organizare a unui catalog de bibliotecă. Mihai Eminescu, de asemenea, a slujit această profesie, chiar dacă pentru puțină vreme, a fost director al Bibliotecii Universității din Iași. Această nobilă meserie au onorat-o de-a lungul timpului și alte personalități, dintre care amintim: Lucian Blaga, Nicolae Steinhardt, Constantin Noica, Șt. O. Iosif, G. Călinescu, Nora Iuga, Saint-Beuve, David Hume, Lewis Carroll, Marcel Proust, Jorge Luis Borges, Jacob Grimm, Anatole France, August Strindberg. Ca o curiozitate, bibliotecari au fost și Giacomo Casanova, Mao Zedong, Papa Pius al XI-lea (Achille Ratti), Benjamin Franklin, Laura Bush. Secția Împrumut pentru Adulți a Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila a organizat în perioada 23 aprilie - 7 mai expoziția documentară *Ai carte, ai parte!* dedicată Zilei Internaționale a cărții și a drepturilor de autor, dar și Zilei Bibliotecarului din România.

O altă expoziție care merită amintită este cea dedicată Zilei Europei, sărbătorită în fiecare an la data de 9 mai. Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila a marcat acest eveniment prin organizarea unei expoziții documentare intitulate *La mulți ani, Europa!* ce a avut loc în perioada 7 - 21 mai 2021.

Dunărea este principalul fluviu european, care aduce numeroase beneficii economice țărilor riverane și, împreună cu

afluenții săi, formează unul dintre cele mai importante sisteme acvatice din Europa. Bazinul hidrografic al Dunării joacă un rol important în contextul politic, social, economic și cultural, pentru dezvoltarea Europei Centrale și de Sud-Est. Pe 29 iunie, la propunerea țărilor dunărene și sub auspiciile Comisiei Internaționale pentru Protecția Fluviului Dunărea (ICPDR), serbăm Ziua Internațională a Dunării. Această zi marchează semnarea Convenției privind cooperarea pentru protecția și utilizarea durabilă a fluviului Dunărea, eveniment care a avut loc la data de 29 iunie 1994, la Sofia (Bulgaria), iar Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila a celebrat acest eveniment prin organizarea unei expoziții foto-documentare intitulate *Dunărea - spațiu al vieții*, la parterul Secției Împrumut pentru Adulți în perioada 29 iunie - 8 iulie 2021.

Povestiri din drumul Brăilei este denumirea expoziției documentare consacrate memoriei scriitorului brăilean Fănuș Neagu (5 aprilie 1932 - 24 mai 2011). Fănuș Neagu a fost un povestitor, memorialist, romancier, nuvelist și dramaturg care a adus un aport important la evoluția literaturii române. A fost membru corespondent al Academiei Române, director al Teatrului Național din București și de foarte multe ori a colaborat în cinematografe ca scenarist sau creator de dialoguri. Câteva dintre nuvelele și povestirile sale au fost traduse și incluse în numeroase antologii apărute în străinătate.

În perioada 31 mai - 28 iunie 2021, Secția Împrumut pentru Adulți a Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila a organizat expoziția intitulată *Vizionarul nostalgic - Mircea Cărtărescu*, expoziție documentară cu ocazia împlinirii a 65 de ani de la nașterea scriitorului Mircea Cărtărescu (1 iunie 1956). Este considerat a fi unul dintre cei mai importanți scriitori români contemporani, având de asemenea o carieră literară internațională remarcabilă, publicând peste 30 de volume, traduse în peste 25 de limbi.

Secția Împrumut Carte pentru Adulți din cadrul Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila a găzduit în perioada 9 iulie - 22 august 2021 expoziția documentară *În căutarea timpului pierdut*, cu ocazia împlinirii a 150 de ani de la nașterea scriitorului francez Marcel Proust (10 iulie 1871 - 18 noiembrie 1922). Marcel Proust a schimbat perspectiva asupra scrierii literare prin viziunea sa asupra timpului, care a declanșat puternice modificări la nivelul structurii narative. Acesta explică scurgerea timpului în lumina teoriilor filosofului francez Henri Bergson. Opera lui, tradusă în multe limbi, i-a definitivat reputația în lume și metoda lui de a scrie a avut o puternică influență în literatura secolului XX.

Brăila de altădată, oraș de provincie, cu o viață orientată mai degrabă spre afaceri, spre comerțul cu grâne sau spre diverse activități portuare, a dat numeroase personalități, care s-au remarcat în domeniul artelor, științelor sau literaturii. Fiind sălaș pentru numeroase grupuri etnice - greci, turci, ruși, bulgari, armeni - Brăila a integrat în viața culturală și spirituală tradițiile, obiceiurile și credințele acestora. Multe dintre personalitățile marcante ale științei și culturii brăilene, adesea de renume mondial, au activat în diaspora: Panait Istrati, devenit ulterior cetățean francez, Nicăpetre, Ilarie Voronca, Jean Moscopol sau Yannis Xenakis. Acestora li se alătură matematicieni (George Isac, Christian Costanda sau Traian Sofonea), artiști plastici (Georgeta Crainic, Gheorghe Turcu, Tuvia Iuster) sau lirici (Ștefan Stoica, Elena Dumitrescu-Nentwig), jurnaliști și publiciști (Șerban Orescu sau Leonard Kirschen), ingineri (Mircea Grossu-Viziru, Joseph M. Juran), scriitori (Leon Feraru, Florica Madritsch-Marin, Petre Răileanu, Mircea Săndulescu, Ștefan Ghe. Theodoru) și mulți alții. În perioada 9 - 27 august 2021, Secția Împrumut pentru Adulți a Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila a organizat expoziția foto-documentară inedită *Personalități brăilene din diaspora*, ce a reunit în vitrinele expoziționale

cărți, fotografii, medalii și documente din colecții speciale.

Biblioteca Județeană «Panait Istrati» Brăila - Arc peste timp este expoziția documentară care a atras interesul utilizatorilor la data de 23 august, cu ocazia împlinirii a 140 de ani de la înființarea instituției. În lucrarea sa, *Biblioteca și Muzeul municipiului Brăila*, Atanasie Popescu menționa că în acest oraș (Brăila) *lipsește cel mai puternic mijloc pentru lățirea culturii: o bibliotecă la îndemâna tuturor*. Astfel, prin Decretul nr. 2.134 din 23 august 1881, semnat de Regele Carol I, se autorizează *deschiderea și funcționarea în urbea Brăila a bibliotecii publice și muzeului științific, fondate din inițiativă privată, după statutele și regulamentul întocmit*. Evenimentul a fost o bună ocazie de a prezenta prin intermediul expoziției documentele cele mai importante referitoare la întreaga activitate a Bibliotecii Județene *Panait Istrati*, volume editate de instituție, ex librisuri, ghidurile Bibliotecii, precum și lucrări ce aparțin colecțiilor speciale.

Ziua Mondială a Frumuseții este celebrată în fiecare an la data de 9 septembrie, la inițiativa Comitetului Internațional de Estetică și Cosmetologie, cu scopul de a stabili și menține cele mai înalte standarde de terapie pentru frumusețe și spa din întreaga lume. Ziua Mondială a Frumuseții este marcată începând cu anul 1995 și onorează tot ce este frumos și aduce plăcere estetică. Această zi aduce un omagiu celor ce lucrează în domeniul industriei frumuseții: esteticieni, stilști, designeri sau instructori de fitness. Cu această ocazie, Secția Împrumut pentru Adulți a organizat o expoziție documentară în perioada 9 - 18 septembrie 2021.

George Coșbuc, născut la Hordou, azi Coșbuc, județul Bistrița-Năsăud, a fost poet, critic literar ocazional și traducător român din Transilvania, membru titular al Academiei Române din anul 1916. George Coșbuc nu este numai primul mare poet pe care îl dă Ardealul, ci și un mare clasic al literaturii române. Baladele,

idilele, pastelurile și poeziile de evocare istorică sunt o adevărată *cântare a cântărilor* neamului românesc. În perioada 20 septembrie - 1 octombrie 2021, Secția Împrumut pentru Adulți a Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila a găzduit expoziția documentară *Poezia lui George Coșbuc - izvor de înnoire sufletească*, cu ocazia împlinirii a 155 de ani de la nașterea poetului George Coșbuc (20 septembrie 1866 - 9 mai 1918).

Consacrată ca Zi Internațională a Persoanelor Vârstnice încă din 1991, prima zi din octombrie este un prilej de a-i onora pe cei care ne-au dat viață, ne-au înseninat copilăria, ne-au luminat drumul spre ceea ce suntem astăzi și care încă își fac griji pentru noi, oricât am fi de puternici. Ziua Internațională a Vârstnicilor a fost stabilită de Organizația Națiunilor Unite la 1 octombrie 1948, gândindu-se că această zi este în plină toamnă și că, în general, toamna este anotimpul bilanțurilor. Această zi dorește să sensibilizeze societatea, instituțiile statului și organizațiile neguvernamentale în privința problemelor unei categorii tot mai largi de persoane, cu nevoi și așteptări specifice. Sărbătoarea este un semn de recunoaștere a aportului pe care persoanele vârstnice îl au la dezvoltarea economico-socială a țărilor, evenimentul consemnând o nouă viziune asupra rolului pe care aceste persoane îl joacă în viața societății, prin implicarea lor atât în educarea tinerelor generații, cât și, efectiv, la asigurarea bunăstării economice a gospodăriilor din care fac parte.

Ziua Persoanelor Vârstnice nu este doar o sărbătoare a familiei, ci și a comunității. Îi cinstim, la 1 octombrie, pe toți concetățenii noștri ajunși la vârsta înțelepciunii, fiindu-le recunoscători pentru tot ce au construit pentru noi, iar Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila a marcat acest eveniment prin organizarea expoziției documentare *Enigmatici și cumiți...* în perioada 1 - 18 octombrie 2021.

Mihail Sadoveanu a fost un scriitor foarte apreciat, povestitor, nuvelist, romancier,

academician și om politic. Este unul dintre cei mai importanți și prolifici prozatori români din prima jumătate a secolului al XX-lea, având o carieră care se întinde pe parcursul a cincizeci de ani. Este cunoscut mai ales pentru romanele sale istorice și de aventuri, a creat pagini nemuritoare despre lumea țărănească din Moldova și despre natura României. De asemenea, a scris reportaje și pagini memorialistice. Sadoveanu a debutat publicistic în 1897, în revista bucureșteană *Dracu* cu schița *Domnișoara M din Fălticeni*, semnându-se Mihai din Pașcani. Colaborează începând din 1898 la *Viața nouă*, semnând o parte dintre scrieri și cu pseudonimul M. S. Cobuz. În 1904 își face debutul editorial cu patru volume: *Povestiri*, *Dureri înăbușite*, *Crâșma lui Moș Precu* și *Șoimii*.

Scrie și publică aproape o sută de volume, cele mai cunoscute fiind: *Neamul Șoimăreștilor*, *Dumbrava minunată*, *Țara de dincolo de negură*, *Împărăția apelor*, *Zodia Cancerului sau Vremea Ducăi-Vodă*, *Baltagul*, *Creanga de aur*, *Locul unde nu s-a întâmplat nimic*, *Frații Jderi* și *Nicoară Potcoavă*. Ocupă diverse funcții publice cum ar fi cea de inspector al Căminelor Culturale și director al Teatrului Național din Iași, iar în 1949 este ales președintele Uniunii Scriitorilor din România.

În perioada 19 octombrie - 7 noiembrie 2021, Secția Împrumut pentru Adulți din cadrul Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila a organizat o expoziție documentară în memoria marelui scriitor (5 nov. 1880 - 19 oct. 1961), intitulată *Pe urmele lui Mihail Sadoveanu*, care a cuprins volume aflate în colecțiile bibliotecii.

La data de 8 noiembrie a fiecărui an se celebrează Ziua Mondială a Zonelor Urbane, eveniment cunoscut și sub numele de Ziua Mondială a Planificării Orașelor sau Ziua Mondială a Urbanismului. Aceasta se desfășoară începând cu anul 1949 în 30 de țări de pe 4 continente. Inițiatorul a fost profesorul Universității din Buenos Aires, Carlos Maria della Paolera, cu scopul de a informa persoanele interesate, cât și publicul larg despre planificarea orașelor fără a afecta mediul înconjurător.

Importanța planificării urbane este în creștere, deoarece societatea modernă se confruntă cu probleme de dezvoltare nedurabilă, schimbări climatice și creșterea populației. Printre problemele urbanizării se numără: poluarea, criza locuințelor, gestionarea deșeurilor, alimentarea cu apă și canalizarea, asigurarea mijloacelor de transport în comun și a locurilor de parcare.

Pentru a marca această zi, Secția Împrumut pentru Adulți a organizat o expoziție documentară, deschisă publicului în perioada 8 - 24 noiembrie 2021.

Ziua internațională pentru eliminarea violenței împotriva femeilor este marcată anual la 25 noiembrie, în lumea întreagă desfășurându-se numeroase inițiative pentru conștientizarea acestei probleme existente la nivel global.

Odată cu industrializarea, modernizarea și democratizarea Europei apusene și răsăritene, această problemă veche de când lumea, expresie necondiționată a reminiscentelor patriarhale până și în societățile moderne și civilizate, ar fi trebuit să dispară, dar aceasta este mai degrabă o iluzie decât o realitate.

În întreaga lume 60 de milioane de ființe feminine lipsesc de la apel - sună statistica tragică dată publicității de UNICEF. Aceasta fiindcă deja în perioada intrauterină, în unele țări, fătul de sex feminin este avortat, fetițele nou-născute sunt ucise, iar dacă sunt lăsate în viață, sunt cu bună știință lăsate în voia sorții, prost îngrijite, spre a muri în cele din urmă. Doar în Africa numărul fetițelor și fetelor purtătoare ale virusului sindromului imuno-deficitar SIDA este de 5,7 milioane. Firește, enunțarea acestor atrocități, în absența evocării unor cazuri concrete, pare incredibilă. Dar investigațiile UNICEF, cele întreprinse de diverse asociații de ajutor și luptă pentru drepturile femeilor, de diverse organizații non-guvernamentale, de instituții medicale și de învățământ - naționale și internaționale, atestă dramatismul situației... chiar și în Germania, chiar și în Europa.

În Asia mai ales, situația discriminării femeilor este de-a dreptul tragică. Doar în Pakistan, în 2002, peste 450 de femei au căzut victime așa-numitelor asasinat pe motiv de onoare. În India, în unele regiuni, continuă incinerarea ritualică, de vii, a femeilor văduve.

În Bangladesh, unele fete sau femei sunt mutilate de către soți sau tați, prin împroșcarea lor cu acid sulfuric. Și lista atrocităților rămâne deschisă...

În România se depun eforturi semnificative de către Rețeaua pentru Prevenirea și Combaterea Violenței împotriva Femeilor (VIF), care cuprinde 25 de organizații ale societății civile implicate în promovarea drepturilor femeilor, protecția supraviețuitoarelor violenței de gen și combaterea discriminării pe criterii de gen. VIF își va concentra eforturile de ridicare a gradului de conștientizare asupra unei campanii online – #togetherforwomenssafety – în perioada premergătoare Zilei Internaționale pentru Eliminarea Violenței împotriva Femeilor de pe 25 noiembrie.

Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila a marcat acest eveniment prin organizarea unei expoziții documentare, intitulată *STOP violenței împotriva femeilor*, în perioada 25 noiembrie - 7 decembrie a.c.

Marin Sorescu este considerat unul dintre cei mai mari scriitori români contemporani. Poet, dramaturg, prozator, eseist și traducător, a fost cunoscut în timpul vieții pe aproape toate continentele planetei. Operele lui au fost traduse în mai mult de 20 de țări, totalizând peste 60 de titluri apărute în străinătate. S-a făcut remarcat și prin preocuparea pentru pictură, deschizând numeroase expoziții în țară și în străinătate. Ca dramaturg, Sorescu este autorul unei capodopere, *Iona*, care împreună cu alte piese ale sale figurează în repertoriul multor teatre din lume. Creația sa dramaturgică poate fi considerată ca fiind excepțională: *Iona*, *Paracliserul*, *Matca*, *Există nervi*, *A treia țepă*, *Răceala*. Piese sale s-au bucurat de o primire excepțională, fiind traduse și prezentate pe scenele din Paris, Zürich, Tampere, Berna, Copenhaga, Geneva, Napoli, Helsinki, Dortmund, Varșovia și Port-Jefferson (SUA). Criticii de talie internațională au considerat că a fost unul dintre cei mai reprezentativi poeți contemporani ai lumii, nominalizat la Premiul Nobel pentru literatură. În țară i-au fost decernate cele mai înalte distincții: Premiul Academiei (de două ori), Premiul Uniunii Scriitorilor (de șase ori). Dintre premiile internaționale amintim:

Premiul *Herder*, Viena, 1991; Medalia de Aur pentru poezie *Ospiti Napoli*, 1970; Premiul *Fernando Riello*, Madrid 1983; Premiul *Felix Romuliana*, Belgrad 1994.

În perioada 8 - 20 decembrie 2021, Secția Împrumut pentru Adulți din cadrul Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila a organizat o expoziție documentară dedicată memoriei marelui scriitor Marin Sorescu, intitulată *Unde fugim de acasă?*

Sărbătorile de iarnă la români încep odată cu Postul Crăciunului (15 noiembrie) și țin până la Sfântul Ioan (7 ianuarie). Este o perioadă bogată în obiceiuri, diferite de la o zonă la alta, având în centru marile sărbători creștine prăznuite în această perioadă. Reperele mai importante sunt: Postul Crăciunului, Crăciunul, Anul Nou, Boboteaza și Sfântul Ioan. În funcție de acestea, grupele de tradiții și obiceiuri diferă. În calendarul actual al românilor, sărbătoarea are caracter creștin, fiind marcată atât prin participarea la slujbele bisericești, cât și prin practicarea unor obiceiuri populare. Cel mai cunoscut dintre acestea din urmă este colindatul. Obiceiul se practică în Ajunul Crăciunului, seara, până în dimineața zilei de Crăciun. Dar există și locuri unde se colindă în toate cele trei zile ale sărbătorii. În alte locuri din Muntenia, Moldova și Transilvania de Răsărit, se colindă (și) la Anul Nou.

Împărțite în colinde religioase (creștine) și laice (sociale, păgâne), colindele românești creează o atmosferă legendară referitoare la lume și stihii, oprindu-se mai mult asupra a trei aspecte din viața satului: cel gospodăresc, puterea și frumusețea tinerilor, eroismul și iubirea, în perspectiva căsătoriei.

În funcție de grup, colindele sunt de copii și de ceată. Colindătorii sunt purtătorii și transmițătorii unui mesaj către gazde. Fie el magic, de urare, de legitimare a cetei sau creștin (de vestire a Nașterii lui Hristos), mesajul colindătorilor dorește să aibă efect asupra gazdei, să-i aducă bogăție, prosperitate, în Noul An, să fie mai bună, mai credincioasă, mai fericită, mai sănătoasă. Colindătorii poartă diferite denumiri: ceata de colindători, ceata de feciori (în Transilvania), ceata de juni (în ținutul Sibiu-Făgăraș), bute, butea feciorilor/junilor (în ținutul dintre Olt și Târnave), beze

(în Câmpia Transilvaniei și Năsăud), dubași (în Hunedoara vestică și ținutul Hălmașiu-Beiuș), preuca (în Țara Loviștei), zoritori (în Țara Bârsei), călușeri (în zona dintre Sibiu și Strei, întrucât colindătorii urează și joacă jocul cu acest nume) etc.

În general, colindătorii poartă costumul popular de sărbătoare, adăugând pălării sau căciuli. Uneori poartă o bătă sau o măciucă, special ornamentată, o traistă, clopoței, dube sau alte instrumente muzicale (cel mai adesea fluier), în anumite zone, o panglică roșie sau tricoloră pe piept, peste mijloc sau la bătă. Frecvente sunt acum și ornamentele din beteală, hârtie creponată, globuri sparte, paiete etc. Colindătorii sunt primiți cu bucurie deoarece se spune că ei aduc sănătate și un an prosper, apoi sunt recompensați cu nuci, mere, colaci și bani.

Începând cu data de 21 decembrie, Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila a reunit cele mai interesante documente din colecțiile sale referitoare la obiceiurile de iarnă și tradițiile poporului român într-o inedită expoziție intitulată *Sărbătorile de iarnă la români*.

S u r s e :
Nedelcea, Tudor, *Civilizația cărții, Scrisul românesc*, 1996; *Confluente bibliologice*, nr. 3/2006; Buculei, Toader, *Prezențe brăilene în spiritualitatea românească*, Editura *Ex Libris*, Brăila, 2004; I. Ghinoiu, *Vârstele timpului*, Editura *Meridiane*, București, 1998; M. Pop, *Obiceiuri tradiționale românești*, Editura *Minerva*, București, 1976, O. Bârlea, *Folclor literar românesc*, vol. I, Editura *Minerva*, București, 1981; <https://www.dw.com/ro>; <https://www.crestinortodox.ro>.

Doina LALU,
bibliotecar

Festivalul Tradițiilor Populare - 24 iunie 2021

Sunt aproximativ șapte ani de când Biblioteca Județeană Brăila propune publicului brăilean o abordare aplicată a fenomenului din ce mai apreciat de revigorare a tradițiilor și meșteșugurilor românești. Simpla prezentare a acestora nu mai este suficientă, omul modern învață și prețuiește mult mai bine atunci când este implicat direct în actul artistic. Pentru că tot ceea ce am primit în timp de la înaintașii noștri, din generație în generație, obiecte, veșminte, cântece, dansuri sau alte forme de exprimare, se pot încadra, frumos și corect, la artă populară.

În acest context, ziua de 24 iunie devine o zi cu o încărcătură specială, emoțională, care trimite la filonul tradițional, la arta și simbolistica populară românească combinată cu un respect deosebit pe care noi, cei prezenți, îl datorăm acesteia. La Brăila această zi este legată, în ordine cronologică,

de Sărbătoarea Sânzienelor, Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul, Ziua Universală a IEI și aniversarea grupului Poveștile IEI Brăila. Patru sărbători într-una, iar biblioteca publică brăileană le-a marcat ori de câte ori a avut ocazia, într-un demers perpetuu de aducere aminte a ceea ce am fost, suntem și vom rămâne.

În 2021, un alt an greu, marcat de flagelul pandemiei de coronavirus, tot ceea ce am întreprins pentru publicul nostru a fost complicat de dus la capăt, cu renunțări și compromisuri care ne fac să apreciem, sperăm noi, mult mai mult viața care va veni după această perioadă tristă. Ne-am propus să marcăm ziua de 24 iunie cu o serie de evenimente destinate tuturor categoriilor de vârstă, grupate sub denumirea de *Festivalul Tradițiilor Populare*.

Astfel Sânzienele au început de dimineață, cu seniorii brăileni, membri ai Uniunii Județene *Solidaritatea Pensionarilor* din Brăila, conduși de doamna Viorica Novac, veniți în vizită la bibliotecă pentru a vorbi despre cămașa populară românească și modul în care aceasta ne reprezintă pe noi, ca popor, dar și ca indivizi. Este dificil să spui lucruri de neștiut unor persoane care au trăit și au apucat vremuri în care autenticul era mult mai prezent, dar, pe de altă parte, am remarcat că au fost și destule momente care au trezit amintiri din timpuri de demult, nostalgii și povestiri din tinerețe legate de

obiceiurile de la sat sau despre anumite întâmplări de odinioară. Am avut la dispoziție o mică expoziție de cămași cusute după canoane vechi, astfel încât prezentarea ieii să fie mai aplicată și atractivă. Întâlnirile cu seniorii brăileni au un farmec deosebit, este atât de multă duioșie, înțelepciune și eleganță în acestea, încât le aștept mereu cu plăcere.

Pe la miezul zilei am primit la bibliotecă copiii, entuziaști și curioși, așa cum îi știm de la toate activitățile pe care le propunem acestora. Activitatea a fost realizată alături de colege de la secțiile de Împrumut carte pentru copii și Împrumut de carte pentru adulți, cărora le mulțumesc pentru implicarea și răbdarea cu care au lucrat cu cei mici. Copiii din clasa a III-a de la Școala Gimnazială *Ion Creangă* (învățător: doamna Nicoleta Stanciu) au deprins cum să coasă mici podoabe din lemn în punct tradițional de *cruciuliță*. Unii au ținut pentru prima oară un ac în mână, dar au dus la bun sfârșit misiunea și au plecat acasă fericiți, cu mici pandantive meșterite chiar de ei.

După-amiaza a fost rezervată *meșteritelor*, brăilencele și gălățencele care vin lunar de șapte ani la atelierele Poveștile IEI. Fiecare întâlnire este o adevărată sărbătoare, dar aceste momente sunt speciale și le trăim mai intens. O șezătoare Poveștile IEI înseamnă să înțelegi cum se deosebește o cămașă autentică de una comercială, industrială, ce materiale trebuie să ai la

dispoziție pentru a coase o astfel de cămașă și mai ales pașii pe care trebuie să îi urmezi pentru a atinge obiectivul propus. E pasiune, documentare, uneori sacrificiu de timp, bani și efort, dar rezultatul merită întotdeauna și nu te mai poți opri. Printre flori de sânziene și dulciuri, cămașile cusute de membrele grupului apar ca niște mici opere de artă care ne încântă ochii, sufletul și mintea.

Festivalul Tradițiilor Populare nu s-a încheiat aici, în timpul șezătorii, în curtea Bibliotecii Județene, Casa de Cultură a Municipiului Brăila a oferit un spectacol folcloric de muzică și dans numit *Sânziene*, pentru a marca, din nou, această zi specială pentru români. Au performat următorii artiști: grupul folk *Generații*, ansamblul *Pandelașul* și solista Alexandra Spînoche.

Așa cum am menționat mai sus, în acest an totul a fost realizat cu respectarea restricțiilor, cu măsuri de prevedere împotriva răspândirii coronavirusului și cu acea mahnire pe care o avem toți de când pandemia a cuprins întreaga lume. Însă, cu toate acestea, încă mai sunt motive să zâmbim, să facem planuri de viitor și să sărbătorim ceea ce este și va rămâne frumos în viața noastră, așa cum sunt Sânzienele, cămașa românească și multe altele.

dr. Corina CIURARU,
șef serviciu
Coordonator Poveștile IEI Brăila

Biblioteca, alături de utilizatorii săi și în vremuri mai puțin prielnice

Trecem cu toții, de aproape doi ani de zile, printr-o perioadă dificilă, care pare fără sfârșit și care ne-a forțat să ne schimbăm prioritățile și modul de viață. Pandemia provocată de virusul SARS – CoV2 și-a lăsat inevitabil amprenta și asupra instituțiilor de cultură din întreaga lume.

Biblioteca Județeană *Panait Istrati* nu a fost ocolită, însă s-a străduit ca prin toate mijloacele ei să fie în continuare alături de oameni, să îi informeze corect, să îi sprijine, protejându-i totodată. S-au luat măsuri de siguranță și acestea au fost respectate, iar atunci când situația a permis, bibliotecarii au fost în mijlocul comunității, încercând să alunge temerile și să aducă relaxarea în timpul liber al brăilenilor.

Vara și începutul toamnei anului 2021 au reprezentat un moment de respiro în răspândirea virusului. Festivalurile și manifestările culturale de altădată au început să fie reluate timid, pentru a răspunde nevoii de normalitate a oamenilor. La aceste evenimente organizate în mare parte în aer liber, biblioteca a fost prezentă, conștientizându-și rolul vital în dezvoltarea personală a omului. Indiferent dacă vorbim despre accesul la informația corectă ori despre activitățile destinate loisirului, biblioteca oferă educație pe tot parcursul vieții și mai mult decât oricând în vremuri nesigure.

Astfel, în perioada 16-19 septembrie 2021, autoritățile locale brăilene au organizat pe Faleza Dunării *Festivalul Peștelui*. Bibliotecarii secției Împrumut Carte pentru Adulți au realizat ateliere unde, ajutați de tineri voluntari, au confecționat alături de copii undițe, peștișori, nuferi, au colorat, au cusut,

scopul fiind ca cei mici să își testeze creativitatea și îndemânarea. La același eveniment, bibliotecarii secției Colecții Speciale și ai Centrului Multicultural au oferit publicului o interesantă incursiune în istoria și tradiția pescuitului la Brăila, sub forma unei expoziții ce a

cuprins documente din colecțiile bibliotecii și ale Arhivelor Naționale – Serviciul Județean Brăila. Așadar, cei prezenți au putut vedea reclame vechi, atestate, autorizații, planul piețelor din trecut sau rețete culinare pe bază de pește, toate acestea trezind interesul publicului.

Un alt eveniment notabil la care Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila a fost prezentă este *Târgul de carte* organizat în Centrul Vechi al orașului, pe strada *Mihai Eminescu*, în perioada 20-24 septembrie 2021. Editura *Proilavia*, care funcționează sub egida bibliotecii, a prezentat publicului producții proprii - lucrări de istorie locală, mape, hărți, antologii și reviste, pe care le-a oferit gratis cititorilor interesați și a găzduit o expoziție de documente înregistrate la Biblioteca Județeană *V.A. Urechia* din Galați. *Erau capete de tipar din zestrea bibliotecii, editate de «Proilavia», și era păcat ca ele să zacă prin depozite. Iar faptul că am expus lucrări ale colegilor noștri de la Biblioteca Județeană «V.A. Urechia» din Galați îl*

considerăm un gest de bună vecinătate și colaborare în domeniul nostru de activitate, a declarat Dragoș Neagu, managerul bibliotecii, pentru presa locală, care a apreciat gestul inedit al instituției.

În plus, la standul editurii *Proilavia* au putut fi găsite și achiziționate romanele publicate de Silviu Radu, un îndrăgit scriitor brăilean.

La același *Târg de carte*, copiii au avut ocazia să participe la *Ora de poveste*, activitate realizată de scriitoarea Victoria Furcoiu, care a fost sprijinită, ca și în anii anteriori, de Ludoteca brăileană.

În perioada 24-26 septembrie 2021, autoritățile locale au organizat, pentru prima dată în Brăila, Expoziția istorică *Vladislav I*, unde locuitorii orașului și vizitatorii acestuia au avut ocazia să pătrundă în diferite epoci istorice și să se bucure de spectacole bine organizate. Biblioteca Județeană a fost prezentă în Parcul Monument cu ateliere handmade destinate copiilor, unde aceștia au confecționat medalii, folosind ca model originalele aflate în Colecțiile Speciale ale instituției, cei mici având totodată ocazia să afle mai multe informații despre aceste obiecte de valoare care datează din perioada 1900-1989.

Nocturna Bibliotecilor, din data de 1 octombrie 2021, i-a adus pe brăileni la bibliotecă, unde au fost organizate activități diverse, pentru toate vârstele și pentru toate gusturile. Așadar, sub îndrumarea Cameliei Cherciu, bibliotecar, copiii au participat la atelierul *Ridichea uriașă*, unde cei mici au vizionat celebra poveste, și-au ales personajele preferate și apoi le-au pus în scenă cu mult talent și imaginație. Adolescenții s-au întâlnit în cadrul *Clubului de lectură*, au

citit versuri și au cântat la chitară. Cei mai mici dintre utilizatori au fost pictați pe față și s-au transformat astfel, sub pensula magică a colegilor noștri de la Secția Colecții Speciale și Centrul Multicultural, în eroii lor preferați din desene animate sau din povești. *Micii florari* s-au reunit și ei la *Nocturnă*, pentru a vorbi despre pasiunea lor și pentru a o pune în practică, în cadrul atelierului coordonat de bibliotecari de la Secția Împrumut Carte pentru Adulți, Mediatecă și Serviciul Automatizare.

Un atelier aparte a fost organizat pentru persoanele cu nevoi speciale, care au adunat *Zâmbete la borcan*, alături de coordonatorii activității, Valentina Chiriac, șef birou Împrumut Carte pentru Adulți și Dumitra Cochirleanu, Centrul de Îngrijire și Asistență pentru persoanele Adulte cu Handicap.

De asemenea, cinefilii au putut viziona filme românești de calitate, într-un mediu plăcut și relaxant.

Evenimentele destinate publicului sunt, în această perioadă, departe de amploarea pe care o aveau înainte ca lucrurile să ia o turnură neplăcută pentru întreaga omenire, dar un fapt este cert – întotdeauna oamenii s-au sprijinit unii pe alții, ceea ce este cu adevărat necesar acum. Iar centrele comunitare, printre care bibliotecile și-au câștigat cu succes locul, au responsabilitatea de a-i apropia pe cei pe care îi slujesc, de a-i încuraja și de a le oferi siguranță, concepte pe care Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila le-a înțeles și aplicat pe deplin.

Roxana NEAGU
corector

Portret de voluntar

Nume și prenume: SOIU Cristian-Ionuț

Studii: Clasa a IX-a, Colegiul Național *Gheorghe Munteanu Murgoci*, profil Matematică-Informatică, intensiv Informatică

Profesie: Elev

Ce înseamnă pentru dumneavoastră a fi voluntar?

Pentru mine a fi voluntar înseamnă a mă conecta cu lumea din jurul meu și a ajuta membrii comunității din care fac parte prin împărtășirea cunoștințelor dobândite. Prin voluntariat, am ocazia de a arăta celorlalți de ce este importantă robotica și cum ne poate ajuta aceasta.

De când faceți voluntariat și care sunt domeniile în care ați activat în acest sens?

Am început voluntariatul în cadrul Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila în anul 2019, când eram elev în clasa a VII-a. A fost prima dată când am intrat în contact cu ceea ce presupune voluntariatul, nu mai făcusem asta până atunci. Mi-am început activitatea ca membru al echipei *Helix* și, pentru că îmi place robotica și tot ce este legat de acest domeniu, mi-am dorit să transmit și altora cunoștințele mele, astfel am devenit și voluntar în cadrul Clubului de robotică.

Ce v-a determinat să faceți voluntariat?

Ceea ce m-a determinat să fac voluntariat a fost gândul că aș putea contribui la dezvoltarea intelectuală a comunității. În același timp, voluntariatul este și pentru mine un mod prin care mă pot dezvolta, atât personal, cât și din punctul de vedere al cunoștințelor din domeniul roboticii.

Ce vă motivează în activitatea de voluntariat?

Să găsești motivația în activitatea de voluntariat este ușor, deoarece aceasta aduce

multe satisfacții. Momentul în care văd că munca depusă dă roade mă bucură și mă determină să continui. Modul distractiv în care se desfășoară totul este, de asemenea, un aspect care mă motivează.

Cum ați ajuns la Biblioteca Județeană din Brăila și de ce ați ales biblioteca pentru activitatea dumneavoastră?

La bibliotecă am ajuns prin invitația mentorului meu, Silviu Octavian Gheorghe, de a face o vizită la Makerspace pentru a mă juca cu roboții. Îmi amintesc cu plăcere prima mea vizită, era o zi de sâmbătă, am venit la ora 8 și până la ora 14 nu m-am mai ridicat din fața calculatorului. Am realizat cât de mult îmi place robotica și faptul că această joacă se poate transforma într-un lucru serios. Am fost încântat de tot ce se petrece aici, de oameni și de atmosfera plăcută, așa că am ales să îmi continui activitatea în acest loc.

Care este categoria de vârstă cu care ați ales să lucrați? De ce?

De obicei lucrez cu elevi de gimnaziu sau liceu, deoarece este necesară o bază solidă de cunoștințe matematice pentru a putea înțelege ideile și exercițiile pe care le propun. Când lucrez cu cei mai mici, îmi place să abordez lucrurile

prin intermediul jocului, astfel ei învață mai repede. Am observat că în noua generație, spre deosebire de a mea, copiii sunt mult mai interesați de robotică. Sunt atenți, curioși și vor să învețe cât mai mult.

Descrieți în câteva cuvinte proiectul pe care îl desfășurați la bibliotecă.

Ca voluntar mă ocup cu instruirea elevilor care vin la Clubul de robotică din cadrul Makerspace-ului, împărtășindu-le experiența și cunoștințele mele de programare și robotică. Îi învăț să folosească plăcile Arduino, Raspberry Pi, unele dintre cele mai cunoscute microprocesoare, pe care le programăm să utilizeze motoare, să primească date de la senzori, în general să îndeplinească sarcini pe care un om nu le poate face. Ne bazăm foarte mult pe învățarea practică, deoarece în robotică sunt câteva principii de care trebuie să ținem cont și pentru a le înțelege mai bine este necesar să le punem în aplicare.

Aveți satisfacții în urma voluntariatului?

Da, cu siguranță! Cea mai mare satisfacție este reacția celor cu care lucrez, faptul că ei devin interesați de munca noastră, întrebă, vor să descopere cât mai multe. De asemenea, voluntariatul a contribuit la dezvoltarea mea intelectuală, am acumulat numeroase informații din domeniul în care activez, precum și la dezvoltarea personală, deoarece mi-am îmbunătățit abilitățile de comunicare.

Intenționați să continuați astfel de acțiuni? Aveți și alte proiecte în plan?

Mi-aș dori să continui această activitate și în următorii ani, deoarece consider că este o bună oportunitate de a ajuta cât mai multe generații și de a contribui la dezvoltarea comunității din care fac parte. Îmi propun să revin la Clubul de robotică și când voi fi student. Mă gândesc că voi acumula mai multe cunoștințe la facultate și aș putea să revin la bibliotecă să le împărtășesc tinerilor de aici. William, un fost coleg de echipă, este acum student, dar ținem în continuare legătura, dezbatem teme și ne sfătuim. Mi-ar plăcea să îi urmez și eu exemplul.

Sfătuiți și alte persoane să facă voluntariat? De ce?

Cred că voluntariatul este foarte important la nivelul unei comunități, acesta reprezentând o cale sigură de dezvoltare. Am încercat să promovez această activitate și în rândul prietenilor și colegilor de liceu, iar încercarea nu a rămas fără ecou, unii și-au manifestat dorința de a participa. La Clubul de robotică este înscris deja de ceva vreme un coleg de clasă. Încurajez acest tip de activitate și sfătuiesc pe oricine are o anumită pasiune să se implice în acțiuni de voluntariat specifice aceluiași domeniu, pentru că astfel are ocazia de a se perfecționa și în același timp îi poate ajuta și pe ceilalți să învețe.

Caracterizați-vă în câteva cuvinte. Ce vă pasionează?

Sunt un tânăr pasionat de informatică și de tot ce implică aceasta, de la programarea de bază până la robotică și crearea de inteligențe artificiale ce ne pot ușura viața de zi cu zi. Sunt o fire deschisă, sociabilă, îmi place să interacționez cu cei din jur și asta mă ajută să mă eliberez de încărcătura emoțională acumulată, mă liniștește și îmi dă o stare de bine.

Există o persoană/o personalitate/un citat care vă inspiră, vă motivează în viață?

Citatul care mă motivează este *Luceat lux vestra* ce înseamnă *Lasă lumina ta să lumineze*, lumina reprezentând cunoștințele pe care fiecare le deține și care trebuie să fie împărtășite cu ceilalți. Personalitatea pe care o admir și care mă inspiră este Dumitru Prunariu. Mi-aș dori să pot ajunge și eu în spațiu măcar o dată. În luna mai, Agenția Spațială Europeană a încheiat înscrierile pentru viitorii astronauți. Știam că nu sunt încă eligibil pentru participare, dar îmi place să fiu la curent cu tot ce se întâmplă și să îmi pot ghida pașii astfel încât pe viitor să îmi cresc șansele de a-mi îndeplini acest vis. L-am întâlnit pe Dumitru Prunariu la concursurile *DaVinci*, unde a fost prezent în calitate de membru al juriului, însă nu am avut ocazia de a vorbi cu dumnealui. Dacă aș avea această posibilitate, mi-aș dori să îl întreb cum a primit aprecierea înainte și după Revoluție.

Portret de voluntar

Nume și prenume: ROȘIORU Gabriel-Sebastian

Studii: Clasa a X-a, Colegiul Național Gheorghe Munteanu Murgoci

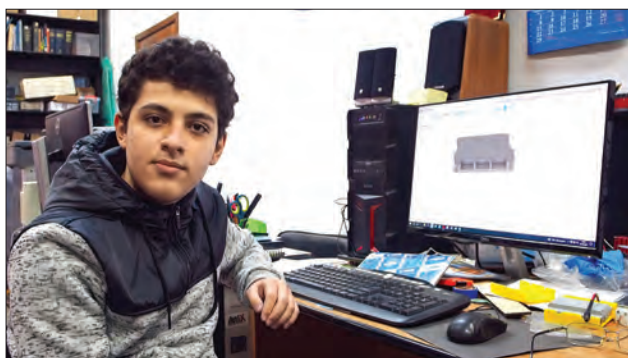
Profesie: Elev

Ce înseamnă pentru dumneavoastră a fi voluntar?

Pentru mine a fi voluntar este mai mult decât să faci o activitate fără să aștepti nimic în schimb, este despre a ajuta comunitatea din care faci parte. Am intrat în contact cu ideea de voluntariat după ce am venit la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila. Aici am descoperit ce presupune și am simțit că trebuie să fac și eu acest lucru. Vreau să dau mai departe ceea ce știu, să îi ajut și pe alții să descopere tainele roboticii.

De când faceți voluntariat și care sunt domeniile în care ați activat în acest sens?

Practic voluntariatul de doi ani la bibliotecă, iar domeniul în care activez este cel al roboticii.

Ce v-a determinat să faceți voluntariat?

Voluntariatul derivă din dorința de a ajuta alți copii să descopere tainele mecanicii și ale programării. Știam ce înseamnă robotica, aceasta fiind pasiunea mea, dar nu aveam idee ce înseamnă să fiu voluntar. Curiozitatea m-a determinat să duc robotica la un alt nivel, care nu presupune doar să o practici, ci și să o transmiți celorlalți. Astfel, prin conjugarea celor două, pasiune și curiozitate, a luat naștere această nouă preocupare a mea.

Ce vă motivează în activitatea de voluntariat?

Motivația mea este dată de dorința de a-i ajuta pe ceilalți. Știu cum este să fii la început și cât de mult contează ca cineva să te ajute, să te îndrume, să poți învăța pas cu pas și să ai sprijin atunci când nu mai găsești soluții.

Cum ați ajuns la Biblioteca Județeană din Brăila și de ce ați ales biblioteca pentru activitatea dumneavoastră?

Inițial am făcut parte din Clubul de robotică al bibliotecii. La scurt timp, am aflat despre competiția *First Tech Challenge* la care mi-am dorit să particip, dar aveam nevoie de o echipă, și astfel a luat naștere echipa de robotică *Helix*. În cadrul acesteia, fiecare membru are un anumit rol, eu mă ocup de proiectarea 3D. Fiecare rol este la fel de important, deoarece un robot fără corp este doar un program, iar un program fără corp rămâne doar un program. Îmi place să lucrez cu echipa, să ne sfătuim și să ne ajutăm reciproc. Un lucru aparte pentru mine, ca membru al echipei *Helix*, este faptul că lucrez alături de tatăl meu, voluntar și el la bibliotecă. Suntem amândoi pasionați de robotică și de tot ceea ce facem aici și de multe ori se întâmplă să continuăm discuțiile legate de acest subiect și după ce plecăm de la întâlnirile grupului, chiar și acasă.

Care este categoria de vârstă cu care ați ales să lucrați? De ce?

Tinerii cu care lucrez au vârsta între 12 și 18 ani. Am ales această categorie din două motive: primul este legat de capacitatea de înțelegere necesară, copiii trebuie să dețină un minim de cunoștințe pentru a asimila noile informații și pentru a le putea concretiza, iar al doilea motiv pentru care prefer să lucrez cu această categorie este legat de capacitatea mea de comunicare și interacțiune, simt că pot explica mult mai bine unor persoane apropiate de vârsta mea, mă simt relaxat în prezența lor și astfel pot da tot ce e mai bun.

Descrieți în câteva cuvinte proiectul pe care îl desfășurați la bibliotecă.

La bibliotecă activitatea mea constă în introducerea elevilor într-o lume a tehnologiei. Îi ajut să înțeleagă cum și de ce se întâmplă anumite lucruri. Robotica îmbină mai multe materii din programa școlară: matematica, informatica, fizica și mecanica, în anumite cazuri. Consider că în școală învățăm anumite noțiuni, dar nu avem posibilitatea de a le pune în practică. În cadrul Clubului de robotică reușim să înglobăm toate cunoștințele din aceste domenii și să le transpunem în proiecte concrete. În această perioadă, încercăm să ne adaptăm cerințelor impuse de contextul pandemic, ne antrenăm și participăm în continuare la competiții. Acestea se desfășoară acum în mediul online, pe platforma ZOOM, filmăm tot ce se întâmplă pe teren cu roboțelul și trimitem filmarea împreună cu jurizarea pe care o facem noi, cei care am obținut această calificare, iar cei care organizează competiția reiau filmarea, o analizează și ne trimit răspunsul.

Aveți satisfacții în urma voluntariatului?

Da, simt o satisfacție imensă când văd un copil fericit că a reușit să facă ceva, nu neapărat din prima încercare. Cu cât încearcă mai mult, cu atât conștientizează complexitatea acelei provocări, iar în final, când obține ceea ce și-a propus, este mult mai încântat, în primul rând pentru că a reușit și în al doilea rând pentru că știe că ceea ce a realizat nu este un lucru pe care îl poate face oricine. Mă bucur alături de copii de realizările lor pentru că îmi dau seama că munca mea nu rămâne fără rezultate. Succesul îi motivează pe copii să învețe mai mult, iar pe mine să îi sprijin în continuare cu tot ce pot.

Intenționați să continuați astfel de acțiuni? Aveți și alte proiecte în plan?

Da, activitatea de voluntariat face parte din planurile mele de viitor. Intenționez să îmi continui activitatea și să revin la bibliotecă și când voi fi student. Cred că aș putea să folosesc la Makerspace cunoștințele pe care le voi asimila în mediul academic, să le împărtășesc copiilor experiența mea. Mi-aș dori să mă implic în cât mai multe acțiuni de voluntariat, nu doar în domeniul roboticii, chiar și în ceea ce privește protejarea mediului înconjurător. În prezent sunt implicat într-un proiect care vizează curățarea

apelor Dunării. Mă gândesc adesea că mulți vor să cucerească spațiul, dar nu trebuie să uităm de locul nostru, Pământul de care este bine să ne îngrijim. De exemplu, este cunoscut faptul că plasticul este dăunător, de aceea fiecare încercare, oricât de mică, de evitare a utilizării necorespunzătoare a acestuia ar ajuta.

Sfătuiți și alte persoane să facă voluntariat? De ce?

Da, sfătuiesc și alte persoane, deoarece pe lângă satisfacțiile de moment, voluntariatul este o activitate care te poate ajuta și în viitor. La interviul de angajare ți se cere experiență, dar fără să muncești nu poți avea această experiență, de aceea cred că voluntariatul este singurul mod prin care o poți dobândi. Au fost persoane, dintre colegii de clasă, care la sugestia mea au luat contact cu ceea ce înseamnă și implică voluntariatul.

Caracterizați-vă în câteva cuvinte. Ce vă pasionează?

Răbdător, perspicace și realist sunt cuvintele care surprind esența firii mele. Consider că sunt răbdător cu cei cu care lucrez, despre răbdare învăț permanent de la mentorul meu, Silviu. Mă văd o persoană realistă, mai ales atunci când particip la competiții, în momentul în care analizez planul de acțiune al unui meci, îmi dau seama că nu toate soluțiile sunt fezabile. În situațiile de stres, ești nevoit să alegi soluția optimă și să te raportezi la situație cu obiectivitate. Pe lângă robotică, arta este o altă pasiune, în special domeniul picturii. Sunt *un fin observator*, așa cum îmi place să mă numesc, în general analizez imaginea de ansamblu și văd cum fiecare element ocupă un rol important, participând în egală măsură la crearea întregului.

Există o persoană/o personalitate/un citat care vă inspiră, vă motivează în viață?

Când vorbim despre personalități care mă inspiră, îmi vin în gând următoarele trei: Nikola Tesla, pe care îl consider un vizionar, Leonardo da Vinci, un geniu universal, și Albert Einstein. Acestuia din urmă îi aparțin afirmațiile: *Bucuria de a cerceta și de a înțelege este cel mai mare cadou pe care ni l-a făcut natura și Privește adânc în natură și atunci vei înțelege totul mult mai profund*, afirmații în care cred și mă regăsesc.

Portret de voluntar

Nume și prenume: ROȘIORU Alin

Studii: Liceul *Poștă și Telecomunicații*,
Bacău

Profesie: Electronist

Familie: căsătorit, doi copii

Ce înseamnă pentru dumneavoastră a fi voluntar?

Sunt pasionat de tot ce ține de electronică și IT, mă implic în proiecte ce aparțin acestor domenii și, în același timp, îmi place să ofer din experiența mea celor care sunt interesați, iar copiii care vin la Clubul de robotică au potențial, sunt dornici să învețe. Pentru mine voluntariatul reprezintă un mod de plăcut de a-mi petrece timpul și de a-i ajuta pe cei din jur.

De când faceți voluntariat și care sunt domeniile în care ați activat în acest sens?

Până să devin în mod oficial voluntar în cadrul Clubului de robotică al Bibliotecii Județene *Panait Istrati* Brăila, am mai interacționat ocazional sub această formă cu cei de aici, deci nu pot spune cu exactitate perioada, dar cred că sunt aproape trei ani de când fac voluntariat în domeniul electronicii și IT.

Ce v-a determinat să faceți voluntariat?

Îmi doream de mult timp să fac voluntariat, dar nu am avut ocazia pentru că la noi acest lucru este puțin mai greu de realizat, deoarece nu se pune accent pe o astfel de activitate și să forțezi lucrurile în această direcție nu se cuvine. Când am avut prilejul să devin voluntar, am fost încântat, mai ales că îmi desfășor activitatea în domeniul pe care îl stăpânesc foarte bine. Cele mai multe cunoștințe le-am acumulat prin practică, lucrând și exersând tot timpul, de aceea îmi este ușor să transmit mai departe ceea ce știu, nu mă bazez pe teorii și lucruri abstracte, pot să le împărtășesc tinerilor din experiența mea.

Ce vă motivează în activitatea de voluntariat?

Faptul că tinerii vin în mod regulat

la întâlnirile noastre, participă activ și își manifestă interesul pentru ceea ce se petrece aici mă motivează să îmi continui activitatea de voluntariat. Un alt lucru care mă motivează sunt competițiile. Am la fel de multe emoții, uneori poate chiar mai mari decât cele ale copiilor, pentru că noi, mentorii, suntem mult mai conștienți de miză, analizăm situația în profunzime. Fiecare succes înregistrat reprezintă un motiv de a merge mai departe.

Cum ați ajuns la Biblioteca Județeană din Brăila și de ce ați ales biblioteca pentru activitatea dumneavoastră?

Nu a fost ceva programat, la început fiul meu, Sebastian, s-a înscris la Clubul de robotică al bibliotecii. Noi am lucrat împreună acasă la un roboțel pentru un concurs din liceu, apoi am continuat să îl ajut. Am venit de câteva ori și la bibliotecă pentru a oferi ajutor echipei *Helix* și am însoțit copiii la etapa regională de la Iași a competiției *First Tech Challenge*. La scurt timp am primit invitația de a deveni voluntar în cadrul Clubului de robotică și am acceptat cu mare plăcere. Biblioteca, mai exact Makerspace, dispune de echipamente moderne, avansate, pe care poate multe firme specializate nu le au. Este locul în care *implicarea* este cuvântul definitoriu, de aceea aici poți realiza multe lucruri având și sprijinul, și dotările necesare.

Care este categoria de vârstă cu care ați ales să lucrați? De ce?

Lucrez atât cu liceeni, cât și cu elevi de gimnaziu. Copiii mai mari au mintea deschisă, vor să învețe, însă nu sunt foarte bine ancorați în realitate, de multe ori visează să realizeze lucruri mărețe, dar care sunt imposibil de pus în practică. Noi încercăm să le explicăm ce se poate și ce nu se poate și în final să facem ideile lor accesibile. În cazul copiilor de gimnaziu, limitările apar din cauza faptului că ei nu dețin un bagaj de cunoștințe în acest domeniu. Trebuie să aibă, în primul rând, noțiuni elementare de fizică, altfel este greu să le explici lucruri pe care nu le-au mai întâlnit și care depășesc într-o oarecare măsură capacitatea lor de înțelegere.

Descrieți în câteva cuvinte proiectul pe care îl desfășurați la bibliotecă.

Ajut, în calitate de mentor, echipa *Helix* în realizarea proiectului pentru competiția *First Tech Challenge* susținută de *Nație prin Educație*. În prezent ne pregătim pentru următoarele concursuri care se vor desfășura online, la fel ca în ultimii doi ani, dat fiind contextul pandemic. Odată cu noul mod de desfășurare, am constatat că uneori se pierde din transparența competițiilor, acest lucru devenind pentru noi, mentorii, o provocare deoarece copiii sunt demoralizați, descurajați, greu de motivat și trebuie să îi ajutăm și din punct de vedere emoțional și psihologic să depășească acest impediment.

Aveți satisfacții în urma voluntariatului?

Da, rezultatele obținute de echipă și anume: două locuri I și un loc II la cele trei sezoane de participare. Nu doar succesul înregistrat la competiții îmi dă satisfacție, ci și munca de zi cu zi a copiilor, când văd că ei folosesc informațiile pe care le ofer și fac progrese mai mari sau mai mici sub îndrumarea mea.

Intenționați să continuați astfel de acțiuni? Aveți și alte proiecte în plan?

Intenționez să îmi continui activitatea cât timp voi fi bine primit aici și voi putea să ajut. Îmi place foarte mult ceea ce fac și sper să pot continua mult timp.

Sfătuiți și alte persoane să facă voluntariat? De ce?

Încerc să promovez voluntariatul în rândul prietenilor și cunoscuților, dar de cele mai multe ori mă lovesc de reticența acestora pentru care timpul înseamnă bani. Mulți nu conștientizează

avantajele, ce-i drept nemateriale, care derivă din voluntariat. Eu cred că voluntariatul nu este pentru oricine, este potrivit doar pentru cei care își găsesc o pasiune și vor să o transmită mai departe sau pentru cei care manifestă empatie față de nevoile celor din jur. Trebuie să îți placă și să fii dispus să investești timp și energie, iar satisfacția nu va întârzia să apară.

Caracterizați-vă în câteva cuvinte. Ce vă pasionează?

Mă pasionează electronica și IT-ul. Sunt puțin perfecționist. Deși sunt conștient că nu există perfecțiunea, încerc să fac totul cât se poate de bine, privesc fiecare situație în ansamblul ei și din perspectiva tuturor domeniilor pe care le implică. Dacă sesizez o greșeală sau îmi dau seama că pot îmbunătăți ceva, revin și remediez pentru a fi împăcat cu ideea că am făcut tot ceea ce am putut. De multe ori, cei cu care lucrez nu îmi înțeleg dorința exacerbată de a face totul perfect și astfel iau naștere mici discuții, dar de fiecare dată s-a dovedit că a fost mai bine să ne oprim și să îndreptăm lucrurile decât să le finalizăm și apoi să le facem din nou. Îmi place să cred că modul acesta de a lucra este benefic, a ajutat de exemplu echipa *Helix* să obțină, la prima participare, premiul I la categoria *Inovație*, în cadrul competiției *Collins Aerospace*.

Există o persoană/o personalitate/un citat care vă inspiră, vă motivează în viață?

Ca personalitate, încă din copilărie am fost fascinat de geniul lui Jules Verne, care a fost un adevărat vizionar în domeniul științei. I-am devorat cărțile, pot recunoaște asta.

Însă, de-a lungul timpului, nu am căutat să urmez un model anume sau să mă inspir din munca altora, ci mi-am dorit mai mult să devin eu propriul model. Am fost autodidact și m-am adaptat cerințelor fiecărei situații. Am analizat de fiecare dată munca depusă pentru a învăța ce am făcut bine și ce am de îmbunătățit și astfel am reușit să progrez, să mă autodepășesc. Nu m-am ghidat după succesul altora, am încercat să devin în fiecare zi cea mai bună variantă a mea.

**Rubrică realizată de Roxana NEAGU,
Teodora LUNGU**

Portul popular românesc. Alexandrina Enăchescu-Cantemir, *Scrisul Românesc*, Craiova, 1940

Arta populară reprezintă una dintre cele mai autentice și frumoase forme de reprezentare artistică prin care un popor își conservă valorile, credința și modul de viață.

În colecția Bibliotecii Județene *Pana-It Istrati* Brăila, la secția Colecții Speciale, există un album cu stampe din portul popular românesc, apărut la Craiova în anul 1940, întocmit de Alexandrina Enăchescu-Cantemir. Albumul bibliofil este o lucrare rară, cu valoare artistică și prezintă un mare interes pentru cititori, fiind solicitat la Sala de Lectură destul de frecvent de cercetătorii și pasionații de arta portului popular românesc și de profesori și elevi ai Liceului de Artă. Autoarea s-a documentat și a efectuat cercetarea portului popular în toate regiunile geografice reprezentative ale României, pentru a surprinde cât mai fidel caracteristicile pieselor populare, simbolurile și frumusețea tradițiilor. Demersul autoarei a fost unul necesar și foarte apreciat chiar și astăzi, datorită acurateței și graficii de excepție a stampelor, a elementelor de culoare, umbrelor, detaliilor, toate surprinse în portul popular românesc.

Albumul cuprinde 140 de stampe, tipărite pe carton, policromie, la 33,5 x 26 cm. Fiecare stampă are o explicație privind portul reprezentat și regiunea de unde provine. De menționat că autoarea a avut o viziune europeană privind valorificarea acestui album bibliofil și promovarea portului popular românesc dincolo de meleagurile țării. Astfel, fiecare stampă, pe lângă explicația în română are și traducerea în limbile engleză, franceză, germană și italiană. Prin urmare, albumul putea fi achiziționat și de către colecționarii și pasionații de acest domeniu din Europa și nu numai.

Costumele sunt prezentate pe regiuni geografice: Banat, Maramureș, Transilvania, Oltenia, Muntenia, Moldova, Bucovina și Basarabia. Sunt expuse grafic atât costume de femeie, cât și de bărbat, denumirea specifică aleasă de autoare fiind de *țărancă*, *țăran* și *copil de țărani*, știindu-se faptul că aceste costume populare erau specifice în general zonelor rurale unde se confecționau și se transmiteau din generație în generație, fiind lăsate moștenire ca zestre fetelor sau copiilor. Chiar dacă albumul autoarei a fost tipărit în anul 1940, costumele reprezentate sunt foarte vechi, unele de 100-150 de ani, și conservate foarte bine de către cei care le dețineau. Cele mai multe stampe sunt cu reprezentări din Transilvania, unde diversitatea costumelor pe zone mai mici este foarte mare. Autoarea a ales să

reprezintă grafic costumul atât din față, cât și din spate, astfel cititorul poate vizualiza detaliat toate simbolurile, caracteristicile, formele și piesele întregului costum, de la încălțăminte, pantaloni (ițari), cămașă sau

ie, până la brâu sau elementele pentru acoperitul capului. Majoritatea prezentărilor sunt costume individuale de țăran sau țărăncă, dar avem și stampe cu două persoane aflate în plan diferit,

fiind însă reprezentative pentru o singură regiune geografică. Dobrogea și Basarabia sunt cu cele mai puține stampe, deși au și acestea o varietate mare a costumelor populare. Albumul fiind unul de reprezentare grafică și artistică a costumului popular românesc, nu avem informații aparte despre fiecare costum, cu ce ocazii a fost purtat, dacă este costum de sărbătoare (nuntă) sau unul de lucru, ce simbolizează fiecare articol din costum. Pentru a afla aceste informații cititorul trebuie să apeleze la o monografie de specialitate unde se prezintă teoretic descrierea fiecărei piese.

În această prezentare a albumului, au fost selectate câteva stampe care să reprezinte portul popular românesc caracteristic anului 1940, pentru costumul femeiesc și bărbătesc.

Am ales să descriem costumul popular de țărăncă de la stampa nr. 61, singura prezentă în album pentru județul nostru. Stampa prezintă o țărăncă din Brăila cu următoarele piese de vestimentație: fusta albă, țesută în casă din pânză, croită cu cline și igliță în partea jos, cu ornamente albe. Peste fustă poartă fotă sau catrință din două elemente, cusute în casă, din bumbac sau lână și dispuse simetric, în față și în spate, fiind identice ca formă și ornamente. Câmpul este negru, având pe marginile laterale și în jumătatea inferioară benzi cu alesături, motive geometrice variate, ochiuri, melcișori, orzișor, încadrate de vârgi cu o cromatică variată: roșu, alb, albastru, verde. Partea superioară a fotei din față este simplă, neagră, neornamentată. Ia pare a fi din același material, cu altiță albă și mâneci largi, fără guler, răscroită la gât. Marama este albă, probabil din borangic, cu motive geometrice albe, înfășurată după gât, cu capetele lungi trecute pe spate și atârând până la genunchi. Femeia nu poartă podoabe sau nu sunt vizibile din cauza maramei. Nu se poate vedea nici ce încălțări

poartă din cauza fustei foarte lungi care acoperă complet picioarele, personajul fiind așezat pe un scaun. Jos, lângă poalele fustei, este o căciulă de bărbat. Dacă comparăm

această stampă cu cele câteva care surprind costume de țărăncă din Vlașca și Ialomița, observăm că portul popular femeiesc din Brăila se încadrează în marea unitate a portului

popular din Muntenia, prin numărul pieselor componente ale costumului de sărbătoare, prin croi, ornamentică și cromatică.

Alte piese selectate și prezentate în articol se referă la costume de țărani din Isvin-Timiș, Banat, Mehedinți și Oltenia. Costumele bărbătești sunt prezentate față-verso, fiind mai puțin vizibile părțile reprezentate de cămașă, pantaloni și vestă, deoarece se poartă pe deasupra un suman/ipingea din lână albă cu motive negre - la cel oltenesc - sau florale foarte colorate - la cel bănățean. Sunt foarte vizibile încălțările, opinci cu șireturi lungi înfășurate deasupra ciorapilor din lână, lungi până la genunchi. Interesante sunt două stampe cu reprezentarea a două țărânci în costume populare din Dobrogea și Ialomița, unde personajele țin în ambele mâini obiecte de uz gospodăresc, cum ar fi un ulcior, o damigeană, un coș cu fructe pus pe umăr sau pe creștetul capului. Aceste elemente extrinseci ne relevă faptul că obiectele fac parte din munca uzuală a țăranului la câmp, îl însoțesc la sărbători ori că aparțin unor îndeletniciri femeiești. Ambele femei poartă pe cap câte un tistimel alb. Amândouă poartă bijuterii, o salbă cu bani sau șiraguri de mărgel.

Ultimele stampe se referă la pieptănătură sau găteala capului din zona Banatului (Rugi-Birchiș Severin). Pieptănătura era variată, în funcție de vârsta femeii sau de sărbătoarea la care participa (nuntă, Paște, Crăciun sau alte sărbători religioase și laice).

Acest album face parte din vechea zestre culturală păstrată de generațiile anterioare, care merită să fie cunoscută de cei de astăzi.

Ion VOLCU,
șef Birou Colecții Speciale

PERSONALITĂȚI CARE AU VIZITAT BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ PANAIT ISTRATI BRĂILA DE-A LUNGUL TIMPULUI (I)

Anul acesta Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila sărbătorește 140 de ani de la înființare, 140 de ani în slujba cititorilor ei, mereu gata pentru oferirea de diverse servicii și activități menite să contribuie la evoluția culturală și spirituală a urbei. În virtutea unui demers nostalgic, ar fi minunat dacă am putea face o călătorie în timp pentru a evidenția personalitățile care au fost oaspeții bibliotecii noastre. Cum acest lucru nu poate fi sprijinit din punct de vedere temporal și uman, am ales atunci altă variantă - o cercetare în *bibliografia locală modernă* (cum îmi place să o numesc) - adică perioada din 1990 până în prezent - pentru a trece în revistă acele personalități care au vizitat biblioteca cu diverse ocazii. Menționez că nu poate fi vorba de o prezentare exhaustivă, referințele fiind făcute în general la sfera culturală.

Pe data de 7 decembrie 1994, la Biblioteca Județeană *Panait Istrati*, poetul Marin Sorescu lansa volumul *Traversarea*, ocazie cu care s-a realizat și o expoziție de carte cuprinzând opere ale autorului și referințe la acestea. Prezentarea volumului a fost făcută de criticul Lucian Chișu, iar actorul George Motoi a recitat din lirica poetului. În final, a luat cuvântul Marin Sorescu, care în al său discurs a evocat și două destine literare legate de Brăila: Panait Istrati și Perpessicius.

Doi ani mai târziu, pe 3 aprilie 1996, Marin Sorescu revine la Brăila, alături de criticul Eugen Simion, unde lansează volumul *Poezii*. Manifestarea s-a desfășurat sub genericul *Autori și opere*. Alături de cei doi mari scriitori, s-au aflat la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Lucian Chișu și Nicolae Iliescu, care au participat la prezentarea volumului de versuri. Din nou actorul George Motoi a recitat din poeziile lui Marin Sorescu. În cadrul aceleiași manifestări a avut loc comemorarea a 50 de ani de la trecerea în neființă a lui Ilarie Voronca, poet brăilean. Lucian Chișu și Marin Sorescu au evocat personalitatea poetului, cel din urmă spunând: *Ceea ce am admirat la Ilarie Voronca a fost capacitatea lui de a poetiza, lupta lui cu banalitatea expunerii. A încercat să facă din fiecare vers o sărbătoare a sufletului.*

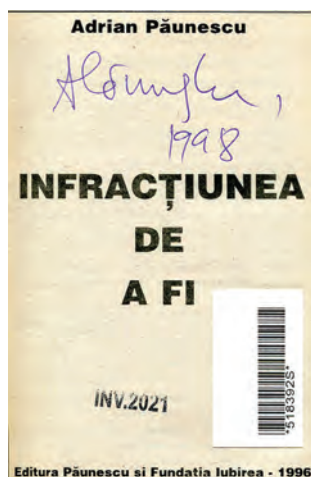
În perioada 3-6 octombrie 1997, s-au desfășurat manifestările, deja clasice, Zilele Bibliotecii Județene *Panait Istrati*. Cu această ocazie, biblioteca a beneficiat de prezența a trei mari personalități: Mircea Dinescu, Tudor Octavian și Laurențiu Ulici. A fost o discuție liberă despre poezie și pamflet, cultură, revoluționari, carte, manuale școlare, noua limbă de lemn și despre *societatea de abținere* - toate subiectele fiind abordate mai în glumă, mai în serios, deliciul serii fiind replicile poetului Mircea Dinescu.

Dan Claudiu Tănăsescu și-a lansat la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* volumul *Fumul depărtărilor*, în prezența scriitorilor Fănuș Neagu, Lucian Chișu și Andrei Grigor, pe data de 22 mai 1998. În următoarele luni, mai exact în perioada 10-11 iulie, Antonie

Iorgovan a lansat o carte despre geneza Constituției, *Odiseea Elaborării Constituției*, structurată în două părți, despre care autorul mărturisea: *În această carte științifică și memorialistică, politicul este implicit*. Mai apoi, pe data de 14 august 1998, s-a lansat la Biblioteca Județeană Panait Istrati volumul *Întâia viață* al autoarei Cornelia Petrescu, revenită la Brăila după ani de exil. Aceasta le-a oferit brăilenilor în romanul lansat o părticică din trecutul lor.

Așa cum am mai amintit, biblioteca a organizat de-a lungul timpului, toamna, Zilele Bibliotecii Județene Panait Istrati. În anul 1998, acestea s-au desfășurat în perioada 9-17 octombrie și au fost bogate în manifestări. Astfel, pe 9 octombrie, poetul Adrian Păunescu lansează volumele *Infracțiunea de a fi* și *Tragedia națională*, despre care spunea: *Prima carte doar întrezărea dezastrul atunci când a fost scrisă, cea de-a doua îl descrie așa cum este, cu o încăpățănare de cronicar*. Poetul a fost însoțit de Andrei Păunescu și Ana Maria Păunescu, care au asigurat momentul muzical al manifestării. Pe 13 octombrie, în cadrul evenimentului *În lumea minunată a cărților*, are loc o prezentare de carte pentru copii, cu participarea scriitoarei Silvia Kerim, cunoscută autoare de cărți pentru această categorie de vârstă, multe dintre ele premiate.

În anul următor, pe data de 16 aprilie 1999, la Biblioteca Județeană Panait Istrati are loc o întâlnire cu poetul și prozatorul Marin Mincu, prilejuită de lansarea volumului *Poezia română actuală*, manifestare încheiată cu concluzia autorului că: *Suntem capabili să producem valori artistice*. Conferința

Artă și imaginar s-a derulat în data 16 iunie 1999, tot la bibliotecă, în prezența scriitorilor Ion Hobana, George Anania și Romulus Bărbulescu. Tot atunci, Ion Hobana, și-a lansat și cartea *Triumful visătorilor*, un volum din categoria literaturii de anticipație.

Concretizarea unei dorințe mai vechi a scriitorului brăilean Petre Răileanu - rezident în Paris din 1992 - aceea de a se întoarce în orașul natal, a fost posibilă pe 3 noiembrie 1999, cu ocazia lansării volumul său de interviuri *Fin de siècle - Un nou început*. Petre Răileanu, apropiat publicului brăilean, a susținut și o conferință cu tema *Scriitori români din diaspora*. Amintind de alți scriitori care au activat în diaspora, de la Panait Istrati la Emil Cioran, scriitorul a fost de părere că: *Important este acel fluid care vine de aici, trece dincolo și este omologat ca un bun francez, dar și românesc. Acesta creează o punte între cele două culturi, care trebuie menținută și într-un sens și în altul*.

Adesea oaspete al Bibliotecii Județene Panait Istrati, criticul Lucian Chișu poposește la Brăila pe data de 20 iulie 2000. Acesta își lansa atunci cartea *Mihu Dragomir - metamorfozele creației* (teza sa de doctorat) în prezența lui Alexandru Condeescu, directorul Muzeului Literaturii Române și a criticului Andrei Grigor. Cu modestia sa caracteristică, autorul declara atunci: *Vă mulțumesc foarte mult pentru cuvintele frumoase pe care nu le merit...* La 10 octombrie 2000, gazetarul Constantin Turtoi debutează ca prozator cu volumul *Dropiile și Vaticanu*. La acest eveniment a participat și maestrul metaforei, academicianul Fănuș Neagu, bun prieten al autorului: *În cartea lui Titi Turtoi se aude cum trosnește timpul, se înjură cu dragoste și se cântă cu patimă...* Titi, așa cum îl numește Fănuș Neagu, a avut parte și de demersul critic al scriitorilor Corneliu Ifrim, Mircea Constanda și al profesorului Vasile Ioan Zbarcea.

Seria de evenimente culturale din cadrul Zilelor Bibliotecii Județene Panait Istrati în anul 2000, 19-21 octombrie, a debutat cu seminarul *Panait Istrati - contemporanul nostru*. Discuțiile din acest seminar au fost centrate în jurul cărții *Spovedanie pentru învinși*, volum tradus în limba română abia după 1990. Au participat criticul Lucian Chișu, Sabina Măduță, redactor la Editura Florile Dalbe, Corina Costopol, fiica lui Alexandru Talex, atent cunoscător al scriitorului Panait Istrati. S-a organizat, de asemenea, o expoziție cu cărți și documente dedicate marelui scriitor brăilean, de la a cărui moarte se împlineau, în anul acela, 65 de ani. *Cartea «Spovedanie pentru învinși» este cu atât mai importantă, pentru că în ea găsim răspunsuri la întrebările și greutățile care ne sfâșie existența în fiecare zi*, a afirmat în cadrul simpozionului criticul Lucian Chișu. Ultima zi a manifestărilor a prilejuit întâlnirea cititorilor bibliotecii cu scriitorul Tudor Oprea, cu ocazia inaugurării clubului pentru copii *Unde fugim de acasă*.

Artizan neobosit al cuvântului, scriitorul Fănuș Neagu se afla la data de 23 martie 2001 din nou la Brăila. Atunci a lansat volumul *Amantul mării doamne Dracula*, avându-i oaspeți pe scriitorii Mihai Ispirescu și Lucian Chișu. Acesta din urmă a elogiat stilul de a scrie al prozatorului și, citându-l pe Gheorghe Tomozei, a precizat că: *Fănuș Neagu scrie în două limbi, limba română și limba lui*. Bucuros să fie printre ai săi, scriitorul declara în final: *...mă simt onorat că aparțin acestei zone fericite și fermecate, și vrăjite de Dumnezeu... sunt fe-*

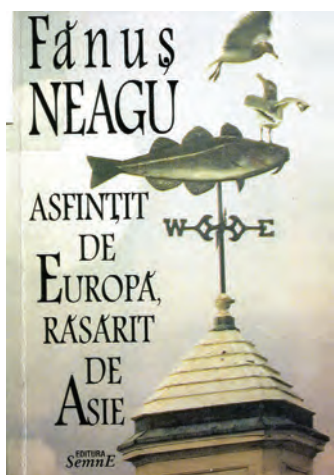
ricit pentru mica mea fărâmbă de veșnicie din Bărăgan.

Anul 2002 aduce în atenția publicului brăilean, prezent la bibliotecă în data de 30 mai, volumul de versuri *Îngeri zidiți* de Lavinia Braniște. Autoarea, aflată atunci la al doilea volum, a fost prezentată de profesorul Nicolae Ungureanu și cercetătorul Zamfir Bălan, directorul adjunct al Muzeului Brăilei *Carol I*, care a fost impresionat de *imaginația nativă* a poetei. În intervalul 10-12 octombrie 2002, a avut loc manifestarea Zilele Bibliotecii Județene Panait Istrati. În cadrul ei, s-a desfășurat și Simpozionul aniversar *Nicolae Grigore Mărășanu - poet al fluviului și al Brăilei*, invitați fiind scriitorul Fănuș Neagu și criticul Marin Mincu.

Pe data de 22 iulie 2003, ambasadorul Franței la București, Philippe Étienne, a fost în Brăila. În periplul său prin urbea noastră, excelența sa a vizitat și biblioteca brăileană, care a organizat, cu această ocazie, o mini-expoziție cu cărți donate de Ambasada Franței în România. Zilele Bibliotecii Județene Panait Istrati (18-20 noiembrie) au debutat în anul 2003 cu Colocviul *Nimeni nu e singur*. Acesta l-a avut în centrul atenției pe actorul George Mihăiță care și-a lansat volumul *Dramele adolescenților*. Cartea conține peste 100 de scrisori trimise de tineri pe adresa redacției revistei *Salut!*, la care a colaborat actorul. Acesta a mărturisit nevoia de implicare în problemele tinerilor, cum i-a ajutat să-și înfrângă temerile și în final a dat autografe pe volum.

În anul 2004, Zilele Bibliotecii Județene Panait Istrati au inclus și *Festivalul Șanselor Tale*, aflat la a cincea ediție, eveniment desfășurat la nivel național în perioada 8-11 noiembrie. Pe lângă acesta, din program a făcut parte și lansarea volumului *Între surâs și lacrimă. Restituiri literare: Ștefan Tropcea*, ocazie cu care au fost prezenți George Corbu, președintele Uniunii

Epigramaștilor din România și scriitorul Mircea Ionescu Quintus. Acesta din urmă l-a descris pe Ștefan Tropcea ca fiind *cel ce a făcut din Brăila cetatea inexpugnabilă a epigramei românești*. Pe 3 decembrie 2004, a avut loc inaugurarea Centrului Cultural American în cadrul bibliotecii, prin intermediul unui proiect inițiat de Clubul *Rotary* Brăila, în parteneriat cu Clubul *Newburry* din SUA. La eveniment a fost prezentă o delegație a Ambasadei S.U.A. la București, condusă de Mark Wentworth, consilier cultural, cel care a făcut posibilă dotarea Centrului cu 2.000 de volume apărute la una dintre cele mai mari edituri americane, Editura *Follet*.

precum și *99 de cărți* și *Raftul cu amintiri* de Lucian Chișu. Oaspeții au fost invitați să-și comenteze singuri cărțile. Cu remarcabila sa prezență de spirit, Fănuș Neagu a mărturisit: *Am scris aceste cărți din iubire pentru Dunăre, Brăila, Bărăgan și fete frumoase...* La rândul său, criticul literar Lucian Chișu a subliniat că în volum [...] sunt cuprinse câteva rememorări brăilene despre Panait Istrati și Dumitru Panaitescu Perpessicius, cei doi titani ai culturii brăilene.

În seara zilei de 10 martie 2005, Dan Chișu își lansa la biblioteca noastră cartea *Singur sub duș*, volum îndelung mediatizat chiar înainte de a fi publicat și prezentat de criticul Andrei Grigor. Acesta a dezvăluit faptul că romanul creează impresia de

capcană, în aceeași măsură contrariind, și că autorul *este un om care vrea să se înțeleagă pe sine și lumea în care trăiește*. Atmosfera serii a fost întreținută de catrenele epigramistului Păun Condruț.

Aflat în țară cu ocazia Congresului de Chirurgie de la București, în luna mai a anului 2005, mai puțin cunoscutul chirurg brazilian Andi Petroianu a făcut o vizită și în orașul natal, Brăila, unde, alături de alte obiective, a vizitat și Biblioteca Județeană Panait Istrati, despre a cărei Secție pentru copii mărturisea că i se pare *caldă* și că îi dă impresia de *acasă*. Tot atunci scriitorul și publicistul Varujan Vosganian își lansa la biblioteca brăileană volumul de versuri *Iisus cu 1000 de brațe*, apărut la Editura *Dacia*, scris în memoria tinerilor căzuți la Revoluție, așa cum afirma însuși autorul.

În data de 28 mai 2005, biblioteca l-a avut oaspete pe scriitorul și publicistul brăilean Marius Dobrescu, specialist în literatură și cultură albaneză. Acesta și-a lansat volumul *Drumul speranței - o cronică a coloniei albaneze din România povestită de ea însăși*, probabil, în cel mai potrivit loc, având în vedere caracterul cosmopolit al orașului Brăila. La sfârșitul evenimentului, scriitorul a acordat autografe pe acordurile muzicii albaneze din ținutul Korcea.

(continuarea în numărul următor al revistei)

Carmen BORDEI,
bibliotecar

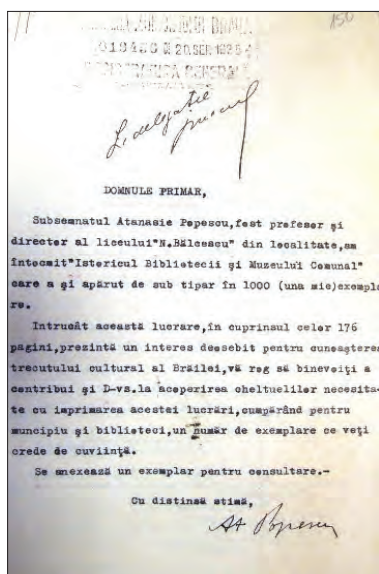
Biblioteca Comunală din Brăila reflectată în documente de arhivă (1933-1936)

Achiziția documentelor intrate în bibliotecă

Pentru perioada 1932-1936, sunt puține documente de arhivă pentru a fi cercetate și a ne face o perspectivă de ansamblu asupra funcționării Bibliotecii Comunale. Cert este că instituția se află tot sub jurisdicția Primăriei Brăila, funcționând ca un serviciu al acesteia, cu un personal format din 2-4 persoane, care oscilează în diverse perioade. Biblioteca continuă și în acești ani reformarea și modernizarea serviciilor, achizițiile curente de publicații noi și cerute de public. Vom reda mai jos o parte din informațiile reflectate în documente, pe care le-am sistematizat după anumite tematici.

Publicații intrate în bibliotecă în anii 1934-1935, reflectate în acte. Achiziția de documente era o activitate curentă și prevăzută anual în bugetul bibliotecii. Tabelul reflectă doar câteva exemple de achiziții.

Nr. crt.	Titlul	Anii	Nr. de exemplare	Localitatea
1	<i>Cele 3 Crișuri</i>	1934	8 ex.	Oradea
2	<i>Cele 3 Crișuri</i>	1935		
2	<i>Universul</i>	1935		București
3	<i>L'indépendance Roumaine</i>	1935		București
4	<i>Revista Fundațiilor regale</i>	1935		București
5	<i>Legea timbrului și impozitului</i>	1935		București

La bibliotecă sunt primite de la Primărie cinci exemplare din cartea *Porturile noastre maritime*, autor I. G. Munteanu, care se lansase la *Academia de Export* din Galați, în august 1935.

O lucrare cu impact la public, scrisă de fostul director al Liceului *Nicolae Bălcescu* și șef al Bibliotecii Publice din Brăila, Atanasie Popescu, cu titlul *Istoricul Bibliotecii și Muzeului Comunal* a fost tipărită în 1.000 de exemplare și a prezentat un interes deosebit pentru cunoașterea trecutului cultural al Brăilei. Printr-o adresă către Primărie, autorul solicita ca instituția să contribuie la cheltuielile de tipărire a lucrării, cumpărând pentru municipiu și bibliotecă un anumit număr de exemplare.¹

În martie 1936, biblioteca primește oferta de publicații pentru cumpărare de la *Librăria Noastră*, cu sediul în Brăila, strada *Galați*, nr. 67. Oferta cuprinde noutățile literare și științifice

românești și franceze. Pentru acceptarea ofertei, se propunea o reducere de 10 % din prețul

¹ Arhivele Naționale. Serviciul Județean Brăila. În continuare se va cita ANSJB. Fond *Primăria Brăila*, Dosar nr. 32/1935, fila 150.

de referință. Lista cuprinde 42 de titluri din diverși autori români și francezi. Tranzacția n-a avut loc pentru că rezoluția Primăriei Brăila, cea care aproba achizițiile de publicații pentru bibliotecă, a fost de respingere a ofertei.²

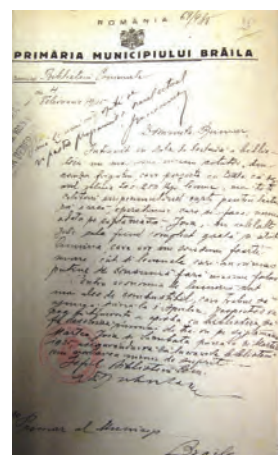
Exista cutuma ca orice persoană fizică, care era autor al unei cărți sau colecționar de diverse publicații, să poată face o ofertă de achiziție Primăriei Brăila, care o aproba pentru Biblioteca Comunală. În acest sens, putem exemplifica cazul lui R. Parascivescu, care, fiind lipsit de mijloace financiare, face un memoriu către Primărie prin care solicită să-i fie cumpărate niște cursuri universitare la prețul de 1.500 de lei, cărți considerate rare și tipărite în prima ediție: Giurescu C. C.

- *Instituțiile vechi românești, Istoria românilor de la primele așezăminte, Cancel - Istoria românilor, Documente de la Mihai Viteazul, Stampe - monumente de artă românească, De la Tisa la Budapesta - pagini de glorie.* Se cere bibliotecarului-șef să verifice cât de rare sunt aceste cărți și dacă sunt necesare bibliotecii. Acesta răspunde că sunt cărți rare și necesare studenților, care nu-și permit să le cumpere și care le pot consulta astfel la sala de lectură. În final oferta este acceptată la prețul cerut și se cumpără aceste cursuri pentru bibliotecă.³

Unele cărți pe care biblioteca le deținea în multe exemplare erau oferite (câte 1-2 exemplare) unor biblioteci comunale sau altor biblioteci nou înființate în municipiu. O adresă a Primăriei Brăila către bibliotecă, din octombrie 1936, recomandă bibliotecarului-șef să identifice surplusul de exemplare din titlurile existente și 1-2 exemplare să fie donate spitalului pe care Crucea Roșie dorește să-l înființeze la Brăila. Totodată să fie trimise și exemplare din cărțile care nu se citesc și nu sunt solicitate de cititori la bibliotecă. Donația urma să fie oferită doar după ce se scădeau aceste exemplare din inventarul bibliotecii.⁴

Probleme administrative

Biblioteca se confrunta în lunile de iarnă cu mari probleme privind încălzirea spațiilor și asigurarea condițiilor de conservare pentru publicațiile din depozite. Încălzirea se făcea prin folosirea lemnului în sobele existente în camere. Spațiile fiind foarte mari, nu se putea asigura o încălzire optimă zilnic pentru cititorii de la sala de lectură, fiind prea frig ca aceștia să poată sta în sală. Drept consecință, în depozite, condițiile de conservare erau defavorabile, umiditatea fiind ridicată și temperatura prea mică. Astfel, documentele erau supuse unor degradări și exista un risc major să se ajungă la deformarea suportului papetar, apariția de funghi, halouri de umezeală etc. Se știe clar că factorii de mediu care influențează procesele de biodegradare în biblioteci sunt umiditatea și temperaturile ridicate sau foarte scăzute.

² *Ibidem*, filele 33, 36.

³ *Ibidem*, fila 41.

⁴ *Ibidem*, fila 150.

Mucegaiul poate păta, distruge și slăbi rezistența hârtiei și a materialului fotografic. Pânza, pielea, velumul și anumiți adezivi sunt de asemenea afectați de mușcări. Umiditatea scăzută are următoarele efecte: deshidratarea obiectelor de natură organică, a pielii, conducând la creșterea rigidității, la exfolieri, crăpări, deformări și modificări ale formei obiectului.

Din cauza frigului, cititorii împrumutau cărți doar acasă, fără să mai stea la sala de lectură, chiar dacă aceasta era deschisă zilnic. Pe 27 februarie 1935, șeful Bibliotecii Comunale adresează Primăriei Brăila un referat prin care raporta aceste probleme cu încălzirea, menționând că nu se justifică deschiderea bibliotecii zilnic, deoarece este pustiu la sala de lectură din cauza frigului. Este propusă soluția ca pe timp de iarnă, până la 1 martie, biblioteca să fie deschisă doar trei zile pe săptămână, marți, joi și sâmbătă, și să se facă economie pentru lemnele de foc.⁵ Primăria respinge propunerea, considerând-o inoportună și e de părere că trebuie să fie păstrat programul atât pentru cititorii de la sala de lectură, cât și pentru împrumutul cărților (o zi pe săptămână).⁶

În toamnă, prin luna octombrie, se obișnuia să se facă o verificare a sobelor pentru încălzirea încăperilor și se propunea reparația acestora cu scopul de a fi pregătite pentru sezonul rece, începând cu 1 noiembrie. Piese și materialele necesare reparațiilor erau procurate, de regulă, din comerț, iar manopera se efectua de către lucrători ai uzinei de apă din Brăila.⁷ Reparațiile constau din înlocuirea cărămizilor lipsă sau arse cu altele noi, lipitul lor în interior, îndreptatul ușilor, captușitul sistemului *Godin* cu cărămidă refractară și șamunt, inclusiv lăcățuirea la sobă și vopsitul lor cu vopsea *Zebra*.⁸ Primăria va aloca 200 de lei pentru executarea tuturor lucrărilor de reparație în bibliotecă pentru sezonul rece, asigurând astfel cititorilor condiții prielnice și sigure pentru lectură.

Recondiționarea cărților

Foarte multe dintre cărțile împrumutate de cititori sufereau pe parcurs o uzură fizică ce presupunea recondiționarea acestora pentru a putea fi conservate în continuare pe o perioadă cât mai mare. În acest scop, biblioteca înainta periodic Primăriei referate prin care solicita aprobarea unor sume de bani pentru legarea unor volume. Orice sumă pe care o prevedea instituția pentru recondiționarea publicațiilor trebuia înaintată și aprobată de Primărie. Ulterior, documentele supuse recondiționării erau inspectate de o comisie a Primăriei care întocmea un raport de calitate pentru recepția lucrării. În februarie 1935, biblioteca trimite la tipografia *Presa* din Brăila, 331 de volume pentru recondiționare și legare, la prețul de 30 de lei volumul, prețul total fiind de 9.930 de lei. Comisia constată că lucrarea a fost una de calitate și dă aviz pozitiv recepției lucrării.⁹

Existau și cazuri când biblioteca primea direct oferte de recondiționare de la proprietarii atelierelor de legătorie din Brăila. O asemenea ofertă din partea proprietarului atelierului *Progresul* din strada *Roșie* nr. 2, Brăila, A. Cohn, este primită la Primărie în data de 19 iunie

Primăria Municipiului Brăila
 Serviciul Administrație Publică

Anexa la Raportul Nr. _____
 Serviciu Administrație Publică

Ante-măsurătoare-deviz

Apăraturile necesare sobelor de tablă din sala de lectură a
 școlii Comunei _____.

Antetieră și descrierea lucrărilor	Cantitate	Prețuri unitare	S u m e	Total	
			Periade		
		Lei	St.	Le	Lei
recondiționarea și repararea sobelor din tablă din sala de lectură a școlii școlii, constând din înlocuirea alipii lămpii sau șurubii, lămpile electrice în interior, înlocuirea lămpilor și ușoarelor de la șurubii și șurubii electrice la șurubii electrice, înlocuirea șurubii electrice înlocuire					

⁵ *Ibidem*, fila 28.

⁶ *Ibidem*, fila 29. Adresa cu nr. 02397 din 1 martie 1935.

⁷ *Ibidem*, fila 110.

⁸ *Ibidem*, fila 11. În acest deviz sunt detaliate reparațiile sobelor din Sala de Lectură a Bibliotecii Comunale, din octombrie 1935, la suma de 1.000 lei.

⁹ *Ibidem*, fila 35. Comisia era constituită din Nicolae Robițu, Ștefan Drocan și Victor Ghețu.

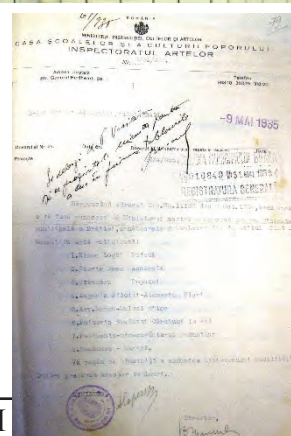
1935. În adresă proprietarul atelierului se oferea să recondiționeze și să lege în pânză și carton de cea mai bună calitate 400 de volume la prețul de 30 de lei volumul și să execute lucrarea în termen de 15 zile. Primăria aprobă oferta, dar condiționând la 25 de lei volumul legat.¹⁰

Dintr-un referat al Primăriei aflăm că se mai primiseră încă două oferte pentru legarea acestor volume. Una de la tipografia *Presa*, care mai legase anterior cărți de la bibliotecă cu 30 de lei volumul, iar acum propunea 25 de lei pe volum. Și altă ofertă de la Eduard Barsch, cu prețul de 32 de lei pe volum. Deși oferta tipografiei *Presa* era concurentă cu cea domnului A. Cohn, Primăria a atribuit lucrarea acestuia, ținând cont de comentariile și sugestiile șefului bibliotecii, Anton Bubulac, care a reclamat lipsa de calitate a cărților recondiționate și legate anterior la tipografia *Presa*, deși o comisie a Primăriei verificase volumele și consemnase într-un raport că erau de calitate.

Personalul Bibliotecii

În martie 1935, Biblioteca Comunală funcționa doar cu doi angajați, șeful bibliotecii, Anton Bubulac, și custodele, Buznea Moldoveanu. Această realitate este reflectată în statul de plată înaintat Primăriei, unde îi regăsim doar pe cei menționați mai sus.

Șeful bibliotecii era remunerat cu un salariu lunar de 5.590 de lei, iar custodele cu 2.767 lei.¹¹ Pe statul de plată al bibliotecii din luna aprilie, apare încă o persoană cu funcția de ajutor de bibliotecar, Gh. Chiru, cu un salariu lunar de 2.611 lei.

Pinacoteca

Pe 31 mai 1935, Primăria Brăila era înștiințată printr-o adresă de către Inspectoratul Artelor din cadrul Ministerului Instrucției, Cultelor și Artelor că Ministerul a aprobat pentru Pinacoteca Municipală a Brăilei, care funcționa în cadrul Bibliotecii Comunale, opt tablouri care proveneau din depozitul Muzeului de Artă religioasă din București. Aceste piese erau următoarele¹²:

Nr.	AUTORUL LUCRĂRII	TITLUL LUCRĂRII
1	Kimon Loghi	<i>Noiadă</i>
2	Becu Sterie	<i>Acuarelă</i>
3	Stănescu	<i>Păpușoi</i>
4	Filoti-Atanasiu Eugenia	<i>Flori</i>
5	Murnu Ary	<i>Mulsul oilor</i>
6	Skeletti Poitivin	<i>Cârciumă la sat</i>
7	Panioanid	<i>Binecuvântarea pruncilor</i>
8	Toudouse	<i>Marină</i>

Ion VOLCU,
șef Birou Colecții Speciale

¹⁰ *Ibidem*, fila 89.

¹¹ *Ibidem*, filele 51, 75. Stat de plată al Bibliotecii Comunale pe luna martie 1935.

¹² *Ibidem*, fila 79.

CODE Kids – Programează viitorul comunității tale

Proiectul *CODE Kids – Programează viitorul comunității tale*, inițiat de Fundația *Progress*, este dedicat copiilor din mediul rural și urban mic, având ca obiectiv dezvoltarea competențelor de programare vizuală și STEM (Știință, Tehnologie, Inginerie, Matematică).

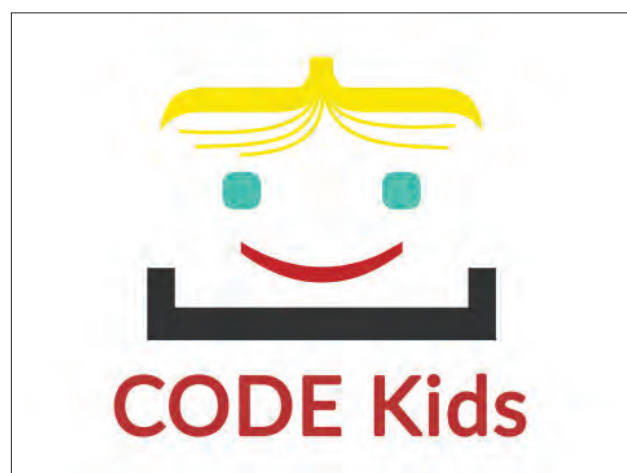
Primele instruirii în cadrul proiectului au fost organizate la începutul lunii aprilie 2021, pe platforme online, iar membrii noilor cluburi CODE Kids au spus prezent, cu entuziasm, fie de acasă, din fața ecranelor, fie din bibliotecă, în funcție de restricțiile impuse de pandemie în fiecare localitate. Crearea unei adrese personale de e-mail, stabilirea numelui și realizarea logoului echipei, jocurile de cunoaștere și lecțiile introductive pe platforma *code.org* au fost primii pași pe care copiii de gimnaziu i-au făcut în proiect. Pe lângă programare, elevii care parcurg cei doi ani de proiect, au ocazia să devină mai buni la matematică și limba engleză.

Așa cum subliniază și managerul de proiect CODE Kids România, Ovidiu Ana, programarea este cheia succesului pentru carierele viitoare, indiferent că tinerii doresc să devină IT-iști în companii mari sau vor să practice agricultură cu ajutorul utilajelor și dispozitivelor moderne. Prin activitățile de formare și atelierele organizate este deschisă o altă fereastră către explorarea lumii digitale

cu oportunitățile sale de dezvoltare și învățare, astfel încât peste 3.500 de copii să fie încurajați să se implice activ și chiar să urmeze o carieră în tehnologie.

Biblioteci publice din 27 de județe ale României sunt sau vor deveni parteneri strategici ai proiectului, fiind implicate direct în implementarea acestuia, prin personalul angajat și spațiile deținute.

Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila este parteneră în cadrul proiectului și sprijină bibliotecarii și copiii să exploreze universul digital. La nivelul județului Brăila, se disting patru cluburi de programare: în cadrul Bibliotecii Județene și în bibliotecile comunale Chiscani, Stăncuța și Unirea.

CodeRio este numele clubului care activează la Biblioteca Județeană Brăila. Începând din luna aprilie 2021, au loc

întâlniri săptămânale de două ore, timp în care, sub îndrumarea ambasadourilor clubului și a coordonatorului, Alecu Ștefăniță - analist programator în cadrul bibliotecii, începătorii exersează pe platforma online code.org, iar cei avansați desfășoară activități STEM de tipul hardware: Arduino & roboți sau software: scratch și app inventor. Cursurile sunt însoțite de opționale practice, dar sunt organizate și concursuri care să le stimuleze tinerilor competitivitatea și dorința de a deveni mai buni în ceea ce fac.

Echipa *CodeRio* este formată din cinci fete și cinci băieți, cu vârste cuprinse între 10 și 14 ani, provenind de la Școlile Gimnaziale *Ion Creangă*, *Mihai Eminescu* și *Ion Băncilă*, Colegiul Național *Gheorghe Munteanu Murgoci* și Colegiul Național Pedagogic *D.P. Perpesicius*. Cristian Zainea, în vârstă de 11 ani, este unul dintre cei mai curajoși, a participat deja la două concursuri naționale organizate de *Simplon România* și Fundația *Progress*. Primul concurs, *Egg drop challenge*, a fost o provocare prin intermediul căreia au putut fi demonstrate creativitatea și abilitățile ingineresti. Cel de-al doilea concurs, *Marshmallow Catapult Experiment*,

a constatat în demonstrația practică a unei legi a lui Newton. Chiar dacă nu a obținut un premiu, Cristian nu este descurajat și consideră că experiența dobândită îl va ajuta cu siguranță la următoarele concursuri la care este hotărât să participe.

Coordonatorul clubului consideră implicarea și seriozitatea participanților un avantaj pentru viitoarea lor carieră. Aceștia sunt atrași de noua tehnologie și, datorită dăruirii lor, dobândesc competențe digitale mult mai ușor.

Fundația *Progress* este o organizație nonguvernamentală, înființată în anul 1996 în Bistrița, ce pilotează inițiative locale în domeniul educației/formării, incluziunii și dezvoltării comunitare pe care le scalează apoi la nivel național, drept bune practici, folosind bibliotecile publice ca puncte focale de învățare și centre de inovație socială, pentru a ajunge la orice grup social, în special la cele marginale.

Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila se alătură cu încântare inițiativei prin care Fundația *Progress* își propune să rescrie viitorul copiilor din România. Pe lângă ajutorul oferit tinerilor, biblioteca are marele avantaj de a fi permanent la curent cu știrile din cluburile CODE Kids și de a-și menține standardele la nivelul noilor module educaționale, precum și de a încuraja voluntariatul ca model de bună practică. Susținând mișcarea de coding și STEM, contribuim la crearea unei generații pregătite să se implice activ în viața comunității, aducând un plus de valoare.

Teodora LUNGU,
documentarist

Un nou proiect european la Biblioteca Județeană

Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila va implementa până la data de 30.11.2022 un nou proiect european intitulat: ***Centrul de educație non-formală pentru persoanele adulte dezavantajate***, finanțat prin programul Erasmus+ al Comisiei Europene, nr. proiect: 2020-1-RO01-KA104-078169. Managerul proiectului este dr. Eduard Claudiu Brăileanu, șef serviciu Relații cu Publicul în cadrul bibliotecii.

Proiectul continuă în mod firesc preocupările începute prin proiectele anterioare, mai ales *Biblioteca, motorul incluziunii sociale în comunitate*, proiect ce are aceeași sursă de finanțare. Prin noul demers, instituția noastră își propune să favorizeze accesul la informare și educație non-formală, prin activități culturale, pentru persoane dezavantajate din orașul și județul Brăila - prin activități culturale, ateliere de lucru, dezbateri, sesiuni de informare, metode non-formale de învățare etc.

Până la data apariției acestui articol, au fost efectuate mobilitățile din proiect în două fluxuri, la Salonic (Grecia) și Split (Croatia).

Bibliotecarii și voluntarii bibliotecii implicați în aceste mobilități s-au instruit în ceea ce privește modalitățile de incluziune socială a persoanelor dezavantajate și au vizitat cele două biblioteci municipale din orașele gazdă. Voluntarii noștri au participat activ la atelierele propuse de organizatori, între care *Voluntariat și lucrul cu diferite categorii de persoane aflate în situații vulnerabile*. Au primit răspunsuri la întrebări precum: *Ce aptitudini și comportamente trebuie să aibă un voluntar în activități cu persoanele defavorizate?*, *De ce să devin voluntar în astfel de activități?*, *De ce are biblioteca nevoie de voluntari pentru activitățile cu persoane defavorizate?* Alte teme abordate au vizat noțiuni de tip: *coaching, consiliere, consultant și mentorat, art terapie*. În ambele deplasări, metodele de predare au fost interactive, bazându-se pe jocuri și exerciții participative.

Prin proiect ne-am propus să contribuim la favorizarea integrării sociale a minimum 1.000 de persoane dezavantajate (inclusiv adulți cu probleme neuro-motorii și cu afecțiuni psihice) prin organizarea de evenimente culturale și educative atât la

sediul bibliotecii, cât și la cel de reședință (cămine de bătrâni, spitale, centre de plasament, case de tip familial). Din păcate, ca urmare a măsurilor de protecție pentru

prevenirea contaminării cu virusul SARS-CoV-2 anunțate de autorități (Hotărârea nr. 361 din 09.10.2021 a Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Brăila, coroborat cu Ordinul nr. 3245/1805/2020 și Hotărârea nr. 932 din 09.09.2021), activitățile cu publicul au fost diminuate prin obligativitatea folosirii până la 50% din capacitatea maximă a sălii/spațiului și a prezentării, din partea participanților, a certificatului verde Covid. Toate activitățile propuse prin proiect au avut deci de suferit și suntem nevoiți să găsim variante alternative de organizare a atelierelor/workshopurilor propuse.

Cu toate acestea, avem convingerea că proiectul nostru își va atinge obiectivele propuse și că brăilenii vor aprecia deschiderea bibliotecii spre categoriile defavorizate de public.

dr. Eduard Claudiu BRĂILEANU,
manager de proiect

Pescuitul la Brăila – un nou proiect pe fonduri europene

Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila este printre puținele, dacă nu singura bibliotecă publică românească suficient de pregătită pentru a accesa fonduri europene prin proiecte care lasă în urmă investiții de valoare, idei inovatoare, apariții editoriale de interes pentru comunitatea brăileană și nu numai. Accesarea fondurilor europene necesită experiență în managementul de proiect, o echipă implicată și o serie de raportări supuse unor verificări exigente din partea finanțatorilor. Însă, deși implementarea unui astfel de proiect este complexă, atingerea obiectivelor propuse este completată de o imensă satisfacție a lucrului bine finalizat și a unor rezultate palpabile de care ne putem folosi și pe viitor.

Cu aceste considerente în minte și cu experiența deja acumulată, în luna iunie, la apelul de proiecte inițiat de Asociația Grupul Local pentru Promovarea Dezvoltării Integrate a Zonei Pescărești a județului Brăila (FLAG Brăila), am completat o nouă cerere de finanțare prin Programul Operațional pentru Pescuit și Afaceri Maritime 2014 - 2020, Prioritatea Uniunii Europene 4 - Creșterea gradului de ocupare a forței de muncă și sporirea coeziunii teritoriale, Strategia de dezvoltare locală integrată a zonei pescărești a județului Brăila, Măsura 2.1 Revitalizarea și valorificarea identității locale.

Cererea de finanțare a fost transmisă online prin intermediul aplicației dedicate MySMIS și a parcurs mai multe etape de evaluare, pe parcursul cărora am răspuns la diverse solicitări de clarificări din partea finanțatorului, dar, la finele lunii octombrie, am primit minunata veste că proiectul a trecut de toate *furcile caudine* și la finele anului se semnează contractul de finanțare. Este al cincilea proiect complex pe care Biblioteca Județeană Brăila îl implementează, bugetul

acesteia fiind majorat și prin atragerea de fonduri externe.

Proiectul se numește **Pescuitul la Brăila – trecut, prezent și viitor** și este un tribut pe care vrem să îl aducem orașului nostru și ținutului pescăresc al Brăilei, pescuitul fiind o activitate tradițională, mult diminuată, dar care, chiar și astfel, rămâne emblematică pentru regiune.

Prin acest proiect ne propunem următoarele:

Obiectiv general:

Prin proiectul *Pescuitul la Brăila - trecut, prezent și viitor* se urmărește îmbunătățirea nivelului de informare al comunității în ceea ce privește potențialul pescăresc al zonei Brăilei, conservarea identității locale și revitalizarea și valorificarea tradițiilor și specificului zonei.

- revitalizarea specificului pescăresc al zonei Brăilei, factor generator de tradiții și obiceiuri locale - identificarea de metode moderne, inovative de prezervare și promovare a tradițiilor locale prin intermediul bibliotecii publice;

- informarea cetățenilor în spiritul respectului pentru mediu, pentru protecția lui, schimbările climatice, în general, și ecosistemul Dunării;

- consultarea decidenților de la nivel local în legătură cu pescuitul și turismul local, utilizarea oportunităților pe care zona Brăilei le deține și care nu sunt suficient exploatate;

- facilitarea accesului gratuit la lectură și informație, cu accent pe partea de patrimoniu local, moștenire istorică și socială locală, tradiții, activități și personalități locale;

- promovarea zonei FLAG ca fiind de interes turistic prin obiectivele pe care Brăila și împrejurimile le oferă.

Obiectivele specifice ale proiectului

1. Realizarea unui album de tip monografie dedicat pescuitului în zona Brăilei, precum și a activităților conexe acestuia. Această lucrare este necesară și așteptată prin unicitatea ei, este de interes pentru specialiști, dar și pentru marele public, prezentând pescuitul și aspectele lui mai mult sau mai puțin cunoscute. Această lucrare este de referință și va fi bine primită de către publicul brăilean și nu numai.

2. Realizarea unui eveniment amplu cu adresabilitate pentru specialiștii din diverse domenii (acvacultură, piscicultură, turism, mediu, HORECA etc.) pentru a analiza importanța, stadiul actual, oportunitățile și soluțiile pe care zona pescărească a Brăilei le oferă. De asemenea, facilitarea de schimburi de experiență între specialiștii din bibliotecile publice pentru a identifica noi servicii pentru public care au la bază promovarea tradițiilor și obiceiurilor locale, memoriei culturale a zonei Brăilei pentru locuitorii ei, dar și pentru orice persoană care ajunge în oraș. Bineînțeles, din acest eveniment nu va lipsi lansarea albumului mai sus menționat, ca o mărturie peste timp a importanței zonei FLAG Brăila.

3. Facilitarea cunoașterii de către grupul țintă al proiectului a unor obiective de interes turistic cum ar fi Rezervația Naturală Balta Mică a Brăilei, docurile, portul, zona istorică a orașului, precum și familiarizarea cu vechile obiceiuri legate de pescuit, de comerț și navigația pe Dunăre. Se urmărește promovarea potențialului turistic al zonei Brăilei prin elementele sale tradiționale, de istorie locală și memorie culturală.

4. Atragerea atenției și interesului factorilor de decizie și a specialiștilor în domeniul pisciculturii, precum și a domeniilor conexe asupra importanței implementării unui set de măsuri menite a revitaliza activitatea de pescuit cu toate avantajele care rezultă din aceasta.

Proiectul va avea ca durată de implementare 12 luni de la semnarea contractului și valoarea totală eligibilă de 71.259,07 lei.

dr. Corina CIURARU,
șef serviciu
Manager de proiect

Adolescenții brăileni și PLAS... TIC-tac-tic

Identificarea unor subiecte de interes și preocuparea de a colabora în cadrul activităților menite să atragă atenția asupra unor probleme specifice lumii în care trăim reprezintă fundamentul multor parteneriate încheiate în cadrul proiectelor implementate de organizații și instituții la nivel mondial, replicate de toate țările care înțeleg faptul că îmbunătățirea calității vieții ar trebui să reprezinte scopul primordial al tuturor cetățenilor.

Plecând de la premisa că este necesar ca adolescenții să afle mai multe informații despre protejarea mediului înconjurător, Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila și Grupul de Inițiativă Locală *Creionăm viitorul* au constatat că există o dorință foarte mare a copiilor de a împărtăși idei despre cum pot avea o viață sănătoasă, protejând mediul în care trăiesc.

Astfel, a luat naștere proiectul **PLAS... TIC-tac-tic**, un demers prin care încercăm să ajutăm viitorii adulți să conștientizeze importanța ecosistemului, a relației dintre om și natură, precum și problemele cauzate de poluarea cu plastic. Înțelegând că teoria nu spune nimic fără practică, în cadrul proiectului, participanții sunt îndrumați să dezvolte mici planuri de acțiune pe care să le implementeze în comunitate.

Considerând că poluarea cu plastic este ca o bombă al cărei ceas ticăie, ne-am propus să dezvoltăm capacitatea adolescenților de a deveni o voce în comunitatea brăileană, asumându-și rolul de organizatori comunitari.

Au răspuns invitației noastre 30 de tineri dornici să se implice în societatea din care fac parte și să realizeze ceva productiv pe parcursul vacanței de vară. Am descoperit

persoane interesate de dezvoltare, copii dispuși să lucreze cu ei, pentru ei, tineri asumați, conștienți de puterile lor, *munți de resurse*.

Cele cinci ateliere i-au ajutat să conștientizeze cât de grav este impactul poluării cu plastic, participanții familiarizându-se cu posibile soluții, aprofundând concepte precum: *reutilizarea, reducerea consumului, colectarea separată, folosirea alternativelor la plastic și trash art*, ceea ce i-a făcut să înțeleagă mai bine contextul.

La prima întâlnire, după ce le-am adus la cunoștință copiilor obiectivele proiectului și am creat o viziune asupra lucrurilor ce urmau să se întâmple în cadrul atelierelor, am încercat să ne cunoaștem.

Informațiile prezentate și-au atins scopul de a-i face să conștientizeze cantitățile imense de plastic care ne înconjoară și de a găsi împreună soluții pentru a limita pe cât posibil folosirea unor astfel de produse.

Cel de-al doilea atelier ne-a oferit ocazia de a aduce în discuție *regula celor 3 R: Reduce, Reuse, Recycle*.

Pentru început, am împărtășit

informații despre ce este reciclarea și ce materiale pot fi reciclate, de ce este bine să reciclăm, cum facem asta, unde colectăm reciclabilele și mai ales unde ajung ele, precum și metodele de reciclare a deșeurilor.

Întrebări precum *Voi reciclați acasă? Cum?, Dar la școală/locul de muncă?, Ce putem face pentru a recicla mai mult de atât?* și-au găsit rapid răspunsuri.

Vizita la primul *Makerspace* dintr-o bibliotecă publică românească a fost de mare impact. Elevii au descoperit un spațiu de lucru unde se pot întâlni pentru a crea, proiecta, învăța și pentru a împărtăși idei. Acesta este conceput special pentru promovarea educației STEAM (Științe, Tehnologie, Inginerie, Artă și Matematică) și a roboticii. Aici am întâlnit tineri extrem de pasionați de ideea de a descoperi în fiecare zi lucruri noi și fascinați de modul în care robotica i-a ajutat atât în acumularea cunoștințelor, cât și în dezvoltarea personală.

În cel de-al treilea atelier din cadrul proiectului *PLAS... TIC-tac-tic* am introdus două noțiuni noi: *economia liniară* și *economia circulară*, iar prin comparație am găsit între cele două noțiuni asemănări și deosebiri.

Am aflat că, în prezent, România se bazează pe economia liniară, ceea ce înseamnă un proces de cumpărare-folosire-aruncare la

gunoi. Dacă vom continua în acest ritm cu exploatarea resurselor, vom ajunge în 2050 să avem nevoie de resursele a trei planete pentru a supraviețui.

În schimb, modelul pe care se bazează economia circulară este unul care implică **repararea** și **reutilizarea obiectelor**, apoi **reciclarea** acestora pentru recuperarea materialelor. Astfel, doar o mică parte dintre produse ajung la groapa de gunoi.

Activitatea practică, pe echipe, a fost pe placul tuturor, am învățat cum să colectăm separat deșeurile, am identificat containerele special colorate și pentru ce tip de deșeuri este fiecare și nu în ultimul rând, am discutat despre primii pași pe care îi putem face, începând de acasă. Dacă schimbarea pe care vrem s-o vedem în lume începe de la noi, haideți să răspundem împreună la aceste întrebări, să le conștientizăm și să găsim soluții!

- Am cu adevărat nevoie să cumpăr acest produs sau doar vreau să-l cumpăr?

- Pot cumpăra un produs asemănător, dar care poluează mai puțin? (de exemplu, să cumpăr o sacoșă reutilizabilă în locul unei sacoșe de unică folosință, tricou din bumbac bio etc.)

- Poate fi reparat acest obiect stricat pentru a-i prelungi durata de întrebuințare?

- Ce altă întrebuințare aș putea găsi acestui obiect care nu pare să mai fie folosit?

- Poate fi colectat separat în vederea reciclării sau compostării acest obiect?

- Unde se colectează separat acest deșeu?

Zero waste și expresia *un stil de viață zero waste* reprezintă un nou concept introdus în procesul de formare al tinerilor noștri, în cadrul proiectului *PLAS... TIC-tac-tic*.

A avea un stil de viață *zero waste* înseamnă să produci cât mai puține deșeuri, să folosești cât mai puțin plastic de unică folosință și să utilizezi în schimb alternative sustenabile și reutilizabile. Practic, să poluezi cât mai puțin posibil.

Iată care sunt cele cinci principii de bază ale mișcării *zero waste*: **Refuză. Redu. Refolosește. Compostează. Reciclează.**

Scopul nu este acela de a atinge perfecțiunea – pentru că este practic imposibil să trăiești 100% fără a produce deșeuri – ci este mai mult despre intenția de a avea un impact pozitiv asupra planetei și de a face un efort conștient zi de zi în alegerile noastre.

Ultimul atelier din prima etapă a proiectului *PLAS... TIC-tac-tic* a fost încheiat într-o nuanță colorată.

Am dovedit că dopurile PET-urilor pot fi reutilizate, realizând diverse decorațiuni sau construind idei utile, martor fiind tabloul pe care l-am produs. Obiectivul atelierului a fost de a transforma conceptul de *reutilizare creativă a plasticului* într-o bună practică pe termen lung și, nu în ultimul rând, de a le oferi copiilor o direcție de urmat.

Baza teoretică fiind pusă, sperăm că viitoarele acțiuni ale tinerilor noștri vor înlătura inerția și scepticismul cetățenilor brăileni și vor arăta că schimbările pot fi făcute de la firul ierbii, dacă oamenii dobândesc abilități civice și de autoreprezentare.

Proiectul *PLAS... TIC-tac-tic* face parte din programul *Cu apele curate*, implementat cu sprijinul *Lidl Romania*, ce contribuie la obiectivele strategiei *REset Plastic* a Grupului *Schwarz*, din care retailerul face parte. Strategia *REset Plastic* cuprinde cinci zone de

acțiuni – de la evitarea folosirii plasticului în ambalaje și regândirea designului produselor, la reciclare și acțiuni de ecologizare, până la inovare și educare în domeniu. Programul se desfășoară în parteneriat cu Centrul de Resurse pentru Participare Publică (CeRe), Bloc0 și Asociația pentru Relații Comunitare (ARC).

Proiectul a avut și continuă să aibă un impact pozitiv în rândul celor implicați, mărturiile participanților reprezentând o dovadă în acest sens:

După un an și ceva de pandemie în care copiii au fost izolați și nu au socializat atât cât și-ar fi dorit ei, orice ieșire din rutină și orice activitate care implică socializare a fost binevenită. Așadar, implicarea în proiectul «PLAS... TIC-tac-tic» a fost binevenită. Ca părinte, mă bucur de ocazia pe care copiii o au să învețe despre responsabilitate, implicare și socializare de bună calitate. Mulțumesc pentru oportunitatea oferită prin proiect!

(Carmen Drăgan, părintele unui copil implicat în proiect)

Schimbarea trebuie să înceapă cu noi. Nu poți să ai pretenții să se schimbe lumea, dacă singur nu faci eforturi să îți schimbi rutinele și comportamentele cu scopul de a obține o viață mai bună și sustenabilă pentru tine și societatea în care trăiești. Proiectul la care participă fiica mea îi oferă oportunitatea să fie mai responsabilă, să gândească «în afara cutiei», să găsească soluții la problemele vizibile din viața noastră. Felicit echipa de proiect pentru idee, implicare, munca depusă!

(Ionela Fedmașu, părintele unui copil implicat în proiect)

Doinița STANCIU,
bibliotecar

Activi prin educație

Două proiecte Erasmus+, axate pe educația adulților și seniorilor, s-au desfășurat în perioada 2019-2021 la Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila, instituția noastră fiind parteneră și gazdă a activităților desfășurate în program. Este vorba de *Învăț ușor* (*Easy Ways to Transfer Knowledge*) și *Seniori activi prin educație* (*Active through education*), ambele implementate în România de Asociația Inițiativa Cetățenilor Seniori.

Proiectul *Învăț ușor* s-a adresat personalului care lucrează cu adulții din mediile sociale defavorizate, prima întâlnire cu toți partenerii din proiect având loc la Brăila,

în noiembrie 2019. Pe parcursul celor 18 luni de proiect, partenerii din Bulgaria, Polonia, Letonia, Turcia și România au realizat un manual care sintetizează cadrul instituțional și legal al educației adulților, exemple de bună practică și metode creative de lucru cu aceștia. Câte două persoane din fiecare organizație au participat la workshopuri internaționale, unde au învățat cum să transmită la nivel local metode de lucru. Apoi, în calitate de co-traineri, au lucrat cu un grup de 20 de persoane implicate în educația adulților din țările partenere. Resursele au fost produse în limba engleză și în limbile țărilor partenere, materialele putând fi consultate gratuit pe Internet. Pe parcursul proiectului, la sediul bibliotecii s-au desfășurat două sesiuni de lucru, unde au fost invitați profesori și bibliotecari brăileni, implicați în activități ce vizează educația adulților cu posibilități reduse de învățare și cu acces limitat la educație.

În ceea ce privește proiectul *Activi prin educație*, acesta a avut prima întâlnire cu partenerii în august a.c. Principalul scop urmărit este acela de a îmbunătăți metodele de lucru cu persoanele de peste 60 de ani, utilizând practici europene verificate din domeniul

educației și al activismului pentru o îmbătrânire activă. Parteneriatul propune activități benefice adulților seniori, în special celor confrunțați cu riscul excluderii sociale sau digitale, astfel încât prin educație să se îmbunătățească calitatea vieții acestora.

Metodele de lucru propuse de parteneri se referă la: cum să folosești potențialul organizațiilor neguvernamentale și al bibliotecilor publice în educația persoanelor de peste 60 de ani (România); cum să folosești activitățile culturale și de dezvoltare a competențelor soft în beneficiul seniorilor – teatrul celor oprimați, interviul narativ biografic, terapia pâinii etc. (Bulgaria); cum să folosești rețelele sociale și Internetul în siguranță (Spania); exerciții de memorie și gândire pentru seniori (Polonia); cum să utilizezi video conferințele ca instrument de comunicare în particular în timpul pandemiei (Grecia).

Proiectul va pune în aplicare cursuri/workshopuri pentru seniori, urmărind creșterea competențelor, va lansa un

grup pe Facebook pentru cei interesați de subiect și va realiza un ghid intitulat *Culegere de bune practici – Activi prin educație*, cu recomandări pentru profesori și educatori de adulți. Biblioteca Județeană Panait Istrati va facilita activitățile din cadrul proiectului, pe care le va desfășura în parteneriat cu Asociația Inițiativa Cetățenilor Seniori.

Dacă primul proiect s-a încheiat în 2020, cel de-al doilea este în plină desfășurare până în luna noiembrie 2022. Din cauza situației pandemice, partenerii din Spania și Grecia nu au putut participa la întâlnirea de la Brăila, totuși sperăm ca pe viitor mobilitățile din cadrul proiectului *Activi prin educație* să aibă loc în condiții optime, așa cum au fost prevăzute.

Laura CAPLEA,
bibliotecar

EVENIMENTE

Premiile ANBPR pentru anul 2020

Asociația Națională a Bibliotecarilor și Bibliotecilor Publice din România (ANBPR) oferă în fiecare an, pe baza propunerilor formulate de filiale, premii pentru realizările biblioteconomice merituose din anul anterior. Este o tradiție deja de a răsplăti eforturile deosebite pe care bibliotecarii sau bibliotecile le depun cu profesionalism și dorință de a progresa.

Astfel, în aprilie 2021, la Bușteni, Consiliul de Conducere ANBPR a decis, prin vot, acordarea următoarelor premii pentru diverse categorii:

- Cea mai bună lucrare de specialitate (monografie) – *50 de autori în căutarea unui festival. Antologie de literatură satirico-umoristică din colecțiile Bibliotecii Județene «Nicolae Milescu Spătarul»*, coordonator Liliana Moga, Buc., 2020;
- Cea mai bună lucrare de specialitate (publicație serială) – *Libraries Reaction of Romania to the Crisis caused by COVID 19* de Agnes Terezia Erich în *Postmodern Openings*, 2020, volume 11, 3, p. 332-343;
- Cel mai bun program/proiect de bibliotecă – nivel bibliotecă județeană – *Brăila – tărâmul pescăresc de altădată și Spațiu de recreere, învățare și socializare pe malul Dunării* implementate de Biblioteca Județeană Brăila;
- Cel mai bun program/proiect din bibliotecă – nivel bibliotecă municipală – *Returnare automată de carte* la Biblioteca Municipală Elena Lahovary Adjud, județul Vrancea;
- Cel mai bun program/proiect din bibliotecă – nivel bibliotecă orășenească – *Punct de informare privind locuirea. Obiectivele globale – Ce trebuie să știm?*, susținut și implementat de Doina Țandără la Biblioteca Orășenească Ion Buzea Măcin, județul Tulcea;
- Cele mai bune servicii inovative de bibliotecă – *Portal informațional al județului Dolj*, realizat de Biblioteca Județeană Dolj;
- Bibliotecarul anului – **Melania Luana Butnariu – Biblioteca Județeană Brașov**;
- Premiul *Traian Brad* pentru merite deosebite în biblioteconomie în întreaga activitate – **Vîță Genica – Biblioteca Județeană Dolj**;
- Premiul pentru merite deosebite în activitatea desfășurată de un membru la nivelul Asociației – **Mihaela-Nelina Mioreanu – Biblioteca publică din comuna Fărcaș**.

A fost un an în care ANBPR – Filiala Brăila a obținut doar un singur premiu, spre deosebire de alți ani în care s-a remarcat la mai multe categorii, însă ne bucurăm pentru toți colegii noștri din țară care au convins, prin ceea ce au realizat, că merită aprecierea noastră, a tuturor. Premiul a fost acordat pentru două dintre cele mai importante proiecte cu atragere de fonduri europene realizate în bibliotecile publice românești, cu lucrări de investiții, construirea și amenajarea unui spațiu expozițional și a unui parc tematic, proiecte de amploare care au adus beneficii reale Bibliotecii Județene Panait Istrati Brăila.

Îi felicităm pe toți cei care au fost propuși și au câștigat voturile membrilor Consiliului de Conducere al ANBPR, le urăm și pe viitor aceeași determinare de a face lucruri deosebite pentru profesie și dorim ca aceste premii să devină motivație și pentru alte filiale care, din diverse motive, nu au aplicat încă pentru această competiție colegială și profesională.

dr. Corina CIURARU
șef serviciu

Președinte ANBPR – Filiala Brăila

PORTRET DE BIBLIOTECAR

Nume și prenume: CHIRIAC
Valentina

Studii: Superioare

Ocupația: Bibliotecar, Șef birou
Împrumut pentru Adulți

Familie: Căsătorită, un copil, un câine, o pisică

Ce vă doreați să deveniți când erați copil?

Pot afirma fără rețineri că nu mi-am pierdut niciodată din suflet farmecul copilăriei, gustul ei inconfundabil și sper să nu o fac nicicând.

Îmi amintesc cu plăcere faptul că printre dorințele legate de viitoarea mea profesie, un loc aparte îl ocupa chiar aceea de bibliotecar. Îmi doream tare mult să lucrez printre cărți, pentru că mă fascina lumea lor miraculoasă.

Pe atunci locuiam foarte aproape de bibliotecă și îmi petreceam nenumărate ore în mijlocul rafturilor pline cu volume, răsfoindu-le și căutând titluri pe care îmi doream să le parcurg. Citeam mult, uneori pierdeam noțiunea timpului și a spațiului, pitită între polițele care veneau spre mine cu atâtea povești captivante și copleșitoare.

Din fericire, visul mi s-a realizat, iar această profesie mi-a oferit multe satisfacții și împliniri. A fost o alegere inspirată, entuziasmul de la început îl port cu mine și astăzi. Pot spune că sunt multe aspecte care validează alegerea mea de a lucra cu cartea și cu oamenii. Ce poate fi mai frumos decât atât?

Ce v-a determinat să vă îndreptați către studiile urmate?

Am încercat inițial o carieră de economist, considerând că am abilități analitice: cifrele, datele statistice și

interpretarea lor cu ajutorul matematicii, calculele avansate împletite cu logica, raționamentul, gândirea probabilistică mi-au captat interesul mereu. Mă simt confortabil în acest univers al cifrelor și cred că sunt numeroase situații în care ele sunt mai relevante decât pagini întregi de cuvinte. Și prin cifre poți comunica.

În final însă, am ales să fiu bibliotecar. Mai presus de cifre, eu iubesc oamenii, comunicarea cu ei, cred în echipă și în forța ei absolută, în puterea și binecuvântarea lecturii și în tot ceea ce are legătură cu ele.

Ca om, mă recomandă optimismul, entuziasmul, încrederea în ceilalți, credința că fiecare persoană are ceva de oferit. Îmi este foarte ușor, la nivelul firescului chiar, să identific și să apreciez aspectele pozitive ale fiecărei persoane din jurul meu. Nu mă sperie părțile negative: temerile, nesiguranța, neacceptarea și durerea. Cred cu tărie că acestea se disipează pur și simplu, trecând testul răbdării, al perseverenței, al timpului de vindecare adaptat fiecărei situații.

Unde ați lucrat după terminarea studiilor?

Așa cum am povestit, cifrele au fost și mi-au rămas prietene. Câteva luni am făcut muncă de birou într-o secție a unei mari întreprinderi de stat din acea vreme. Utilajele și buna lor funcționalitate, partea de producție, aspectele tehnice erau în responsabilitatea șefului meu, iar mie îmi reveneau sarcinile legate de întocmirea documentelor. O experiență frumoasă, de aproximativ șapte luni, care s-a dovedit a fi un preambul al principalei mele activități profesionale.

De 32 de ani sunt bibliotecar cu acte în regulă și mă consider norocoasă și binecuvântată să fac ceea ce îmi place

la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila, instituție în care fiecare membru al comunității este așteptat să găsească răspuns la toate necesitățile sale culturale.

Consider că meseria de bibliotecar este specială, iar mie cred că mi se potrivește. Cu puterea curativă a lecturii poți modela caractere, poți investi în educație, în cultură, temelia pe care practic poți construi solid și temeinic.

Sunt permanent în competiție cu mine însămi și fiecare nouă versiune a mea mă ajută să mă dezvolt profesional și uman. Încerc să învăț din fiecare experiență, consider că este extrem de important să fii bine pregătit, asumat, să ții pasul cu vremurile, să te readaptezi și să te reinventezi în permanență. Ai infinite lecții de învățat de la oamenii din jurul tău, de la animale și natură, nimic nu este întâmplător și totul în viață are un sens și un scop anume.

Care a fost traseul profesional urmat?

Am fost angajată la Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila la data de 1 mai 1990. De la început am lucrat la Secția Împrumut pentru Adulți și acolo am prins rădăcini adânci până în momentul prezent. Îmi place să intru în contact cu toate categoriile de public și o fac cu mare bucurie, dar trebuie să recunosc că iubesc copiii, lumea lor și activitățile cu ei. Sunt inocenți și frumoși, debordează de energie, spun ceea ce gândesc cu o sinceritate imposibil de egalat, sunt deschiși, însetați de cunoaștere, de povești și de joacă. Îi privesc de multe ori atentă, le urmăresc evoluția și, ori de câte ori pot, îi îndrum.

Îmi amintesc acum începutul meu în această profesie. Aveam 20 de ani, eram entuziasă, inocentă și timidă, deși aveam mare grijă să ascund acest aspect printr-o volubilitate ce nu dădea de bănuț. Totul era pentru mine nou, frapant și emoționant. Eram însetată să învăț, să descopăr. A durat ceva până am reușit să-mi cunosc toți colegii. În primele zile, țin minte că aveam un obicei amuzant. Acela de a-mi saluta colegii, ori de câte ori ne întâlneam pe zi, din teama de a nu omite pe cineva sau de a nu părea necuviincioasă.

După câteva probe și teste, am obținut validarea șefei mele din acea perioadă. Am reușit să o conving prin fapte că merit să rămân în echipa Secției Împrumut pentru Adulți.

La scurt timp, mai mult de jumătate dintre colegii mei au plecat în învățământ. A urmat o serie de angajări în masă, au venit în bibliotecă mulți oameni noi, iar cu unii dintre ei sunt colegă și în ziua de astăzi.

Cu trecerea timpului, după terminarea facultății, am ocupat postul de șef birou la Secția Împrumut pentru Adulți. A existat o perioadă în care am ocupat postul de șef serviciu Relații cu publicul. S-a dovedit însă

că această experiență nu mi s-a potrivit la fel de bine ca postul anterior. Biroul pe care îl coordonez și astăzi este un mic întreg din marele serviciu Relații cu publicul, unde simt că mă regăsesc, că aparțin, făcând parte dintr-o echipă frumoasă, formată din opt bibliotecari, *Team BibliotecarIM*. Împreună construim și investim în oameni și în educație, ne aducem fiecare contribuția pentru a crea cât mai multe punți de legătură cu publicul.

Ce vă place cel mai mult la ocupația/meseria dumneavoastră?

Apreciez nespus de mult la meseria mea faptul că pot avea o gândire flexibilă, creativă, neîngrădită de șabloane. Căile, perspectivele, prioritățile sunt mereu altele, în adaptare continuă, asemenea nouă și vremurilor. Este o meserie care nu numai că îți dă libertatea de a gândi și a acționa pentru a găsi cele mai eficiente soluții în promovarea cărții și a lecturii, ci chiar te obligă. Să ții pasul cu schimbările, cu noile direcții și perspective în ceea ce privește spațiile, serviciile, activitățile. Ca bibliotecar trebuie să știi care sunt obiectivele principale pe care nu trebuie să le scapi din vedere. Pledoaria pentru carte și lectură, pentru ca utilizatorul serviciilor de bibliotecă să găsească rezolvarea necesităților sale culturale, trebuie să fie susținută de profesionalism, abilități creative și de comunicare. Este important să fii deschizător de noi direcții viabile, să preiei exemple de bune practici din alte biblioteci și să le adaptezi la specificul comunității tale.

Este o meserie care vă oferă satisfacții?

Satisfacția sufletească cea mai pură o am atunci când simt zâmbetul și bucuria unui seamăn al meu pentru care am putut face cât de puțin: am reușit să-i fac o zi mai bună, să-i răspund la o întrebare, să îi întind o mână,

să-i mângâi sufletul cu un cuvânt, să fiu acolo pentru el.

Marea revelație, satisfacția adevărată vine atunci când zâmbetul mi se întoarce îmbogățit, când citesc mulțumirile în ochii oamenilor, încălziți de bucurie simplă, când percep feedback-ul darului meu.

Care a fost momentul definitoriu/personalitatea care v-a marcat în carieră?

Aș putea direcționa momentele care m-au marcat în carieră către trei perspective: oamenii, cărțile și serviciile.

Lucrând la bibliotecă am înțeles că e atât de simplu să dăruiești, să te implici, să comunici, să investești în oameni. Am devenit dependentă de bucuria de a putea fi de folos celor care trec pragul instituției noastre. Am înțeles că trebuie să rămânem conectați, să facem echipă trainică cu cei cărora ne adresăm: să fim gazde bune și, în aceeași măsură, să fim prezenți în mijlocul comunității.

Un alt moment definitoriu este cel în care am înțeles că rolul meu este important, că pot aduce cărțile la viață, că am posibilitatea de a facilita o alegere care poate oferi beneficii majore în formarea, dezvoltarea și cariera utilizatorului.

Ultimul, însă nu cel din urmă, este momentul definitoriu în care biblioteca a căpătat valențe noi, și-a dezvoltat și diversificat serviciile și activitățile, dovedindu-și utilitatea pentru mult mai multe categorii de public. Astăzi, Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila este locul unde mergem să citim, să ascultăm, să învățăm, să ne jucăm, să discutăm, să ne întâlnim cu cartea, cu scriitorul, cu comunitatea. Este locul în care ești provocat prin activități de formare continuă, de învățare prin experiment, de alfabetizare digitală, locul care te așteaptă cu spații de lectură, conservare, învățare, împrumut, împărtășire, creare și experimentare.

Care este momentul cel mai frumos din activitatea de bibliotecar care vă vine acum în minte?

Cu toată prietenia dintre mine și cifre, nu aş putea face o statistică relevantă pentru a răspunde acestei întrebări. Sunt multe momente frumoase pe care le-am trăit în activitatea mea de bibliotecar. Cu siguranță, nu pot spune care a fost cel mai frumos, pentru că fiecare experiență a fost unică și nu poate fi comparată cu alta. Toate poveștile mele trăite de-a lungul celor aproximativ *11.000 de zile* petrecute în bibliotecă ar putea fi cuprinse într-un volum, cu istorisiri despre oameni mari și mici, despre cărți care trăiesc prin oameni și sunt nerăbdătoare să aibă șansa de a ajunge în inima curioasă a unui cititor.

Ce înseamnă cartea pentru dumneavoastră?

Cred în lumina cărții și în bucuria pură a lecturii. Pentru mine, cartea înseamnă putere, zidire, credință, temelia pe care poți construi temeinic. Reprezintă o modalitate de învățare, descoperire, cunoaștere, relaxare, evadare, călătorie în lumea ta sau în alte lumi și alte dimensiuni.

Îți arată drumuri noi, îți vorbește despre drumuri pe care le știi și le iubești sau pe care e bine să le ocolești. Drumuri pe care vei călători singur sau însoțit, vei întâlni personaje, iar alături de unele vei trăi experiențe, te vei regăsi sau întregi în ele. Drumuri către tine, către ceva sau cineva. Drumuri în prezent, trecut sau viitor.

Cred că o carte este aidoma unei chei. O cheie potrivită pentru accesul în casa dorită. Poate fi casa ta sau a altora, a prietenilor sau a necunoscuților. Poate fi casa realizărilor profesionale, casa cu visuri, casa de vacanță, casa educației, casa progresului, a dezvoltării

personale, casa cu zâmbete...

Și unde vei găsi cheile pentru destinația dorită? În orașul *dorințelor împlinite*, la bibliotecă. Acolo te așteaptă cuminiți, ordonate, pregătite în orice clipă să fie utile.

Ce faceți pentru a promova cartea și lectura?

În echipa din care fac parte, cu pasiune și profesionalism, ne ghidăm în toate acțiunile după tendințele și direcțiile generate de necesitățile culturale ale publicului căruia ne adresăm.

Proiectele și activitățile desfășurate sunt variate, însă cu adevărat important este faptul că ne străduim să promovăm lectura și să aducem cartea în mijlocul tuturor acțiunilor.

Printre cele mai relevante exemple se înscriu: prezentări de titluri nou achiziționate, recomandări de lectură pe domenii, sfere de interes, colecții, atât din partea noastră, cât și cele sugerate de cititori, recenzii, organizarea clubului de lectură, a expozițiilor tematice, ateliere de scriere creativă, lansări de carte, concursuri literare. Fie că este vorba despre împrumut, lectură, activități culturale, indiferent de locul și modul în care se desfășoară, fizic sau virtual, este necesar să profităm de orice ocazie pentru a aduce cartea în mijlocul acțiunilor pe care le inițiem, subliniind importanța acestora și rolul deosebit pe care îl are în formarea și dezvoltarea noastră.

Pasiuni: florile, călătoriile, dansul, cititul, arta culinară, animalele de companie, muzica, activitățile creative, natura, teatrul, filmul, povestitul, ascultatul.

Citat preferat: *IUBESC SĂ FIU MOTIVUL PENTRU CARE CINEVA ZÂMBEȘTE!*

PORTRET DE BIBLIOTECAR

Nume și prenume: TUDOR Daniela

Studii: Facultatea de Mecanică, UTS Galați

Ocupația: Bibliotecar, Dezvoltarea Colecțiilor și Prelucrarea Documentelor

Familie: Căsătorită, un copil

Din punct de vedere profesional, unii oameni pot afirma că au visat dintotdeauna la o anumită meserie, pe care au avut norocul să o practice imediat după terminarea studiilor, alții însă nici măcar nu au luat în calcul profesia pe care întâmplarea a făcut să o descopere treptat, uneori chiar la vârsta maturității, ajungând în final ca aceasta să îi definească.

Stând de vorbă cu Daniela Tudor, colega noastră, am aflat că în copilărie a fost pasionată de medicină, poate și ca urmare a faptului că a petrecut destul de mult timp în spital, ceea ce i-a oferit posibilitatea să cunoască îndeaproape lumea halatelor albe. O situație neprevăzută a împiedicat-o însă să se prezinte la examen, și astfel și-a continuat studiile în domeniul real, fiind familiarizată încă din liceu cu matematica și materiile apropiate de aceasta.

După terminarea facultății, am lucrat un timp, nu foarte lung, la Cooperativa «Prestarea» Brăila. A fost o perioadă frumoasă, pentru că am avut posibilitatea să interacționez cu mulți oameni. Deși poate părea un domeniu mai mult pentru bărbați, deoarece profesam într-o unitate ce producea feronerie, mie mi-a plăcut foarte mult. Lucrând în serviciul tehnic, făceam proiecte, schițe, urmăream desfășurarea lucrărilor, era o activitate intensă și plăcută, își amintește Daniela Tudor.

Revoluția din '89 a adus însă și sfârșitul acestei perioade, deoarece cooperatiile din toată țara au renunțat treptat la personalul care lucra în birouri, în aceeași situație aflându-se și Cooperativa *Prestarea*. Situația neplăcută a însemnat de fapt un nou punct de plecare în cariera colegei noastre, care printr-o întâmplare fericită a aflat că la Biblioteca Județeană din Brăila exista la începutul anilor '90 un vid de personal, din cauza faptului că numeroși angajați care lucraseră în instituție își îndreptaseră atenția spre învățământ.

În 1990 m-am angajat la bibliotecă și încă de la început am lucrat în acest serviciu, Dezvoltarea și Completarea Colecțiilor. Inițial am ocupat un post la Catalogare, unde am avut-o mentor pe fosta directoare a bibliotecii, Rodica Drăghici, o perioadă fiind colege de birou. Am văzut stilul ei de a lucra, flerul pe care îl avea, tehnica pentru tot ceea ce însemna descriere bibliografică, cum se face catalogarea, cum se caută clasificarea unei cărți, deci tot ceea ce înseamnă descrierea publicației de la dânsa am învățat. În plus, trebuie menționat faptul că profesionalismul ei era apreciat de colegii din întreaga țară. Era extrem de severă, însă avea intuiție, iar din punct de vedere profesional nu aveai ce să îi reproșezi. Acum, după destul de mulți ani, pot spune că m-a format și m-a făcut să îmi iubesc meseria.

Începând cu anul 2013, când biblioteca s-a mutat din Casa Tineretului în spațiul din Piața Poligon, Daniela Tudor a preluat partea de evidență ieșiri, adică transferurile, casările și recuperările valorice. De asemenea, postul presupune participarea la inventarele care se fac de-a lungul timpului. *Mi-a plăcut mai mult*

partea de catalogare, pentru că acolo intram în contact cu tot ceea ce se achiziționa. Era obligatoriu să studiez conținutul fiecărei cărți pentru a-i putea face clasificarea corectă. Înainte existau cataloagele sistematice, cu clasificări diferite, pentru că fiecare titlu intra la mai multe domenii, cu scopul de a putea fi găsit mai ușor. Acest lucru te obliga să studiezi fiecare publicație în parte, pentru a găsi toate elementele de interes pentru public. Fiecare carte poate aborda mai multe subiecte și trebuie să te pui un pic în pielea utilizatorului, să vezi cam cum ar căuta persoana respectivă, care dintre subiecte ar interesa-o și cum ar găsi ea, ceea ce implică și identificarea vedetelor de subiect după care se poate căuta. Asta mi-a plăcut cât timp am lucrat la catalogare, să pot să descifrez tainele unei cărți noi. Acum lucrez cu titluri vechi. Fiecare domeniu însă are rolul lui, dacă ai intrări, trebuie să ai și ieșiri din colecțiile bibliotecii, există un circuit.

Munca în comisiile de inventariere a definit-o ca fiind una minuțioasă. În urma inventarului, trebuie realizate borderourile cu valoarea stocului care se casează, apoi fiecare titlu trebuie eliminat din program și din registre. Muncă multă și migăloasă, care din exterior nu se vede. Dar se potrivește firii mele. În birou sunt în elementul meu, am la îndemână toate documentele de evidență cu care lucrez permanent. Îmi place liniștea și la bibliotecă am găsit-o.

Daniela Tudor nu ezită însă să ne mărturisească faptul că atunci când se achiziționează multe cărți, revine la catalogare și clasificare, pentru a-și ajuta colegile și o face cu multă plăcere.

Întrebată fiind dacă găsește satisfacții în meseria pe care o practică, bibliotecara ne-a asigurat că acestea vin odată cu descoperirea

treptată a profesiei. La început nu am realizat ceea ce înseamnă, priveam lucrurile la fel ca mulți dintre utilizatorii noștri, care au senzația că munca la bibliotecă reprezintă doar împrumut de carte. Până ajunge o publicație la raft și devine accesibilă publicului, trece prin mai multe etape, mai multe mâini și gândiri diferite. În timp, pe măsură ce descoperi secretele biblioteconomiei, ajungi să îți placă ceea ce faci, să realizezi munca depusă și să conștientizezi importanța ei. Și atunci vin și satisfacțiile.

Momente pline de împlinire din punct de vedere profesional au existat în cadrul întâlnirilor Comisiei de Prelucrare și Catalogare a documentelor de la nivel național, comisie din care colega noastră a făcut parte ani la rând. Era perioada în care bibliotecile au trecut la sistemul informatizat, prin utilizarea programului TinLIB și a tuturor variantelor sale îmbunătățite. Pentru că biblioteca din

Brăila a fost întotdeauna printre primele din țară în domeniul informatizării, la întâlnirile din cadrul comisiei, fie le ofeream informații celorlalți, care nu utilizau încă aplicația, fie încercam să găsim cele mai bune metode de a realiza o bază națională de date, la care fiecare bibliotecă din țară să aibă acces. Au fost momente extrem de interesante și productive, care s-au bazat în primul rând pe schimbul de idei.

Deoarece am discutat cu un bibliotecar, a trebuit să aflăm ce înseamnă cartea, nu doar din punct de vedere profesional, pentru Daniela Tudor. *Cărțile sunt surse de informații din absolut toate domeniile. Când te pasionează ceva și găsești o publicație reprezentativă, te fascinează.* Printre cărțile preferate ale colegei noastre se numără cele care abordează domeniile ezoterice, enigmatice, misterele neelucidate. Ca orice pasionat de lectură, Daniela Tudor prezintă și altora ceea ce descoperă citind, fără a încerca

să își impună părerea. *Când mă întâlnesc cu prietenii le povestesc ceea ce citesc, încerc să îi fac să le placă, dar fiecare îndrăgește un anumit domeniu, are pasiunile proprii. Îi îndemn însă, în general, să lase puțin deoparte domeniul IT și să citească. Pentru că una e să parcurgi un rezumat, să vezi un film și alta să citești cartea, altfel te captivează.*

O altă modalitate de a apropia publicul de bibliotecă, implicit de carte, este reprezentată de acțiunile pe care instituția le face în afara sediului, la diferite evenimente de amploare ale orașului, unde sunt implicați bibliotecari de la mai multe servicii, ocazie cu care și cei ce în mod firesc nu lucrează cu publicul se întâlnesc cu utilizatorii și îi antrenează pe aceștia în activități inedite. *Mie mi-au plăcut mereu copiii, mi-a plăcut să lucrez cu ei, am răbdare. Îmi plac activitățile relaxante, fără multă agitație, în care cei mici confecționează ceva, ne-a mărturisit colega noastră.*

Concluzionând, putem afirma că profesia de bibliotecar îți oferă deschidere față de cunoaștere, de oameni, de nou, te provoacă, dar îți dăruiește și relaxare. Ea poate fi percepută ca o oază de bine în mijlocul unei societăți tumultuoase.

Pasiuni: Lectura, muzica.

Citat preferat: *Nu încerca în general să fii un om de succes, încearcă să fii un om de valoare.* (Albert Einstein)

PORTRET DE BIBLIOTECAR

Nume și prenume: CIUTACU Dana

Studii: Facultatea de Istorie, Filosofie și Teologie, Specializarea Sociologie, Universitatea *Dunărea de Jos* Galați

Ocupația: Bibliotecar cu atribuții de sociolog, Automatizarea și dezvoltarea activităților. Digitizare

Familie: Un soț, doi căței și un hamster

Ce vă doreați să deveniți când erați copil?

Când eram mică, îmi doream să devin profesoară de limbi străine. Acest vis a continuat chiar până în ziua înscrierilor la facultate, când m-am hotărât să aplic atât la Litere, cât și în altă parte – la Sociologie.

Ce v-a determinat să vă îndreptați către studiile urmate?

Nu aș putea să dau un motiv anume. Cred că așa a fost să fie. În aceeași zi, am depus dosar și la Facultatea de Litere, dar și la Sociologie. Aveam șanse la fel de mari să intru printre primii candidați la ambele specializări. Sora mea deja terminase Facultatea de Limbi străine, deci știam cam la ce să mă aștept, și totuși am preferat ca primă opțiune sociologia.

Unde ați lucrat după terminarea studiilor?

Nu am lucrat în altă parte înainte de a fi angajata Bibliotecii Județene *Panait Istrati* din Brăila, dar am făcut voluntariat la Federația *Solidaritatea Sanitară* din România. În fiecare an, șeful de promoție de la Sociologie era angajat la această organizație. Din anul în care am terminat eu, nu s-au mai făcut angajări, așa că am decis

să urmez studii postuniversitare în domeniul managementului.

Ce ocupație ați avut?

În cadrul Federației, am făcut voluntariat ca operator date și operator interviu.

Care a fost traseul profesional urmat?

După un an de voluntariat, s-a ivit postul de sociolog la Biblioteca Județeană *Panait Istrati*, care pot spune că mi s-a potrivit mănășă. E foarte interesant cum am descoperit acest loc de muncă. A fost o întâmplare fericită, cu siguranță. Când îmi luasem gândul că ar putea exista un job adecvat pregătirii mele chiar la mine în oraș, am găsit acest post disponibil. Eram pe plajă când am citit anunțul. Am trimis un e-mail în

care am cerut mai multe informații și mi s-a răspuns cu multă căldură și promptitudine, primind chiar și bibliografia scanată. M-am apucat de învățat și iată-mă aici, în acest moment ☺.

Ce vă place cel mai mult la ocupația/ meseria dumneavoastră?

Cel mai mult la ocupația mea îmi place că am libertatea de a scrie, de a crea și de a mă ocupa de proiectele care mă pasionează. Pe de altă parte, nu știu dacă acest răspuns se încadrează tot aici, dar pot spune că apreciez colectivul din care fac parte.

Este o meserie care vă oferă satisfacții?

Sigur că da! Sunt de părere că orice meserie îți oferă satisfacții, atât timp cât o faci cu plăcere. Mie îmi place ceea ce fac. Îmi place să intru în contact cu oamenii, să îi ascult și să îi ajut cu tot ceea ce stă în puterile mele.

Care a fost momentul definitoriu/ personalitatea care v-a marcat în carieră?

Toți oamenii care la un moment dat își intersectează destinele cu al meu lasă în urma lor câte ceva care să îmi modeleze sau să îmi definească personalitatea. Consider că de la fiecare în parte am câte ceva de învățat, fie bun de urmat, fie de evitat. Și încă un lucru: nu doar oamenii te pot marca. Încercați să priviți cu adevărat în ochii unui câine! Cu siguranță, ceva se va schimba din acea clipă.

Cât despre momentele definitorii, au fost câteva. Hotărârea de a urma Sociologia și aceea de a mă înscrie la concursul pentru jobul actual sunt primele care îmi vin în minte. Fără aceste decizii, evident că traseul meu profesional ar fi fost altul. Uneori mă felicit însă pentru inspirația pe care am avut-o în alegerile făcute.

Care este momentul cel mai frumos din activitatea de bibliotecar care vă vine acum în minte?

Îmi aduc aminte cu foarte mare plăcere ziua când m-am angajat. Am venit la bibliotecă în același timp cu alte două noi colegi. A fost un moment foarte frumos! Era începutul lunii august și perioada *Clubului de Vacanță*. Foarte multă forfotă, mulți copii, multe ateliere. Am putut participa pentru prima dată la acest club și a fost fascinant să descopăr cât de creative erau colegile noastre care organizau acele ateliere. Am ajutat și noi cum ne-am priceput mai bine, dar cel mai important este că am și învățat câte ceva de la cei cu mai multă experiență.

Ce înseamnă cartea pentru dumneavoastră?

Pentru mine cartea este un bun mod de a mă destinde, de a mă detașa de problemele cotidiene. Cel mai mult îmi place să citesc când vine frigul, într-o pătură pufoasă cu o cană de ciocolată caldă lângă mine. Cea mai frumoasă metodă de relaxare!

Ce faceți pentru a promova cartea și lectura?

Din punct de vedere profesional, fac prezentări cu recenzii de carte, din punct de vedere personal, fac *reclamă* printre cunoscuți anumitor cărți care mi-au plăcut.

Pasiuni: cititul, dansul, gătitul, animalele de companie.

Citat preferat: *Poate că nu sunt încă acolo unde îmi doresc să fiu, dar, cu siguranță, sunt mai aproape decât am fost până ieri.*

**Rubrică realizată de Roxana NEAGU,
Teodora LUNGU**

LUMEA CĂRȚILOR

Prozatoarele Brăilei

Interviu cu scriitoarea Angela Burtea

Brăilei i se cuvine a se povesti despre oamenii pe care îi zămislește. În rândurile de mai jos este vorba despre o reprezentantă a prozei feminine locale. Am dorit să ofer cititorilor un *potpuriu* de gânduri, reflecții și destăinuri culese într-un interviu căruia scriitoarea Angela Burtea i-a dat curs, la invitația mea. Despre această prozatoare C. Gherghinoiu afirma că este *un spirit romantic* și trebuie să recunoaștem că își asumă rolul de a transfera spre viitor această trăsătură.

Activitatea literară începută în ultimul an al mileniului al II-lea este greu de cuprins în câteva rânduri. Prozatoarea are la activ un număr de zece cărți de proză, dintre care două pentru copii, este prezentă în nenumărate antologii, în dicționare și colaborează cu numeroase reviste literare din țară și străinătate. Un curriculum vitae literar se găsește cu ușurință pe internet.

Angela Burtea s-a născut în satul Urleasca, la 30 de km de Brăila, a profesat în învățământul primar, iar la ora actuală își dedică timpul scrisului. Interviul acordat în luna octombrie a acestui an ne arată pe deplin latura scriitoricească și construcția personalității sale, ce dau consistență corpului prozei feminine brăilene.

Doamnă Angela Burtea, vă invit să vă prezentați cititorilor revistei «Ex Libris»: Cum v-ați descrie?

În primul rând aș spune că provin dintr-o familie sănătoasă, cu oameni gospodari, frumoși, serioși și foarte responsabili. Au avut două scopuri în viață: de a-și clădi o casă în care să se audă glasurile copiilor și, mai târziu, să le făurească acestora un viitor frumos. Sunt mândră de așa părinți. A fost o

înțelegere tacită: părinții să nu își facă de rușine copiii, copiii să nu-și facă de rușine părinții. S-a împlinit acest vis al lor, păcat că mama a murit mult prea devreme; mi-a rămas tata cu care am avut o relație excepțională. Posibil ca tocmai această legătură să mă fi determinat să scriu, încercând să ilustrez aspecte din viațile semenilor mei, nu întotdeauna plăcute unora. Cu tata am discutat tot ce s-a putut, fiind un om ancorat în timp, indiferent de vârsta pe care a avut-o. Multe aspecte din viață le-am raportat la ceea ce făcea și cum gândea.

Am terminat Liceul Pedagogic și am devenit învățătoare, așa cum și-au dorit părinții. După ani, accidental sau nu, am întâlnit un om care a văzut în mine mai mult, nu doar învățătoarea care încerca să descătușeze mințile, inimile și sufletele copiilor. El a fost cel care mi-a schimbat drumul spunându-mi că pot mai mult. Așa am urmat și Facultatea de Psihologie, între timp, iar titulatura s-a schimbat în profesor învățământ primar, dar eu, în sufletul meu și în tot ceea ce am făcut, tot învățătorul de odinioară am rămas.

La fel s-a întâmplat și cu scrisul. Aceeași persoană, care nu avea nicio legătură cu lumea scrisului, a scriitorilor, a poezilor, m-a îndemnat să scriu. Știam de foarte multă vreme că pot așterne cuvinte pe hârtie, aveam aplecări în sensul acesta, dar mă opream de fiecare dată neavând încredere deplină. La vârsta de 40 de ani, timpul mi-a arătat că există o vreme pentru fiecare dintre noi, pentru orice lucru care se cere împlinit. Probabil că atunci mintea îmi era mai coaptă, experiența de viață mai bogată; venise sorocul!

Am debutat cu poezie în ziarul *Brăila*, în anul 2000. Mulțumesc domnului Stan Munteanu, directorul ziarului *Brăila*, pentru încredere. Dumnealui și-a dat acceptul ca poezia *Esență și aparență* să fie publicată. Din titlu se poate înțelege că m-au preocupat firile oamenilor, cu ceea ce ies *pe piață*, adevărata lor față și măștile pe care și le pun ca să *dea bine*. În perioada aceea lucram la Școala *Sf. Andrei* și reușisem să fac o sală de clasă frumoasă (știți cum arătau școlile înainte de '89) cu pupitre noi, perdele, cu tot dichisul; fiind o școală de cartier, l-am rugat pe domnul Munteanu să trimită pe cineva să vadă și să se scrie despre realizările noastre. Răspunsul dumnealui a fost prompt și răspicat: *Nu trimit pe nimeni, veți scrie dumneavoastră!* Am încercat să-i spun că n-am redactat niciodată articole pentru ziar, dar n-am avut succes. Serios și încrezător în potențialul meu, a încheiat discuția fără ca eu să mai pot adăuga ceva: *Bună ziua! Vă aștept cu materialul!* Am redactat acel articol și de atunci am tot scris devenind colaborator de încredere al ziarului *Brăila*. Chiar n-am știut atunci câtă bucurie îmi va aduce acest demers! Temele abordate erau luate din sistemul de învățământ și social. Nu am lovit, n-am fost agresivă în scris, dar, subtil, am atins de fiecare dată câte-o latură care nu făcea cinste, care nu-mi plăcea sau care aducea prejudicii.

De poezie m-am lăsat. A curs la început, dar, lovindu-mă de niște aspecte pe care eu nu le-am înțeles, am lăsat-o doar pentru mine. În schimb, poezia s-a răsfrânt în proza mea.

Cam asta aș fi, un om care și-a făcut profesia cu foarte multă seriozitate. La baza tuturor acțiunilor mele a stat disciplina, trăsătură pe care am căpătat-o din familie. Noi nu făceam lucrurile de frică, ci pentru că trebuia. În timp, s-a adăugat pasiunea pentru scris!

Ați imprimat această disciplină și copiilor la clasă?

Da! Punctualitate, seriozitate, disciplină! Când era de răs se râdea, când era treabă serioasă se muncea. În plus, de fiecare dată când, într-un moment al lecției, puteam să introduc o povăț, un sfat util copiilor, o făceam cu mare drag, iar de elevi se prindea mult mai bine și mai repede ceea ce era necesar să știe.

Există întotdeauna un moment sau o întâmplare care declanșează dorința de exprimare prin scris. În cazul dumneavoastră, ce împrejurări v-au determinat să alegeți calea scrisului și de ce ați ales proza?

Repet, a existat în viața mea un om pe care l-am întâlnit într-o conjunctură puțin mai neplăcută pentru mine, cu care am rămas, mulți ani, într-o relație super-frumoasă de

prietenie, el fiind acela care mi-a insuflat această idee, spunându-mi că pot. Cred că fiecăruia ne trebuie un moment de curaj, un moment în care să fim încurajați. De acel moment s-au legat mult mai multe aspecte favorabile evoluției mele. Nu, nu-i pot spune numele, rămâne un prieten de suflet, un prieten în fața căruia mă înclin pentru tot ce a semănat în mine, ideea că pot fi mai mult decât un învățător. Deseori îmi spunea așa: *este frumos să fii învățătoare, dar locul tău ar fi fost în altă parte*, fapt pentru care mi-am și continuat studiile. Psihologia mi-a întregit cumva ceea ce Doamne-Doamne pusese în mine. Așa îmi place să cred; bine sau nu, cu asta sunt eu mulțumită.

De ce am ales proza? Mi s-a potrivit, este darul cel mai frumos pe care l-am primit, iar la baza scrierilor mele a stat iubirea aceea necosmetizată, iubirea sub toate formele ei, fără de care viața omului ar fi searbădă, poate imposibilă.

Când s-a produs debutul literar? Ne-ați vorbit despre debutul dumneavoastră în versuri, dar cum s-a petrecut debutul în proză? În ce publicație, cu ce text?

În 2008 am publicat cartea *Frânturi de suflet*, o poveste de dragoste dintre un medic și o actriță. E multă psihologie acolo; cred că în fiecare carte scrisă de mine se ascunde o parte psihologică, important este să fie descoperită. Am dedicat cartea tatălui meu, care murise cu doi ani înainte, după care a urmat Zamfira, pe care am dedicat-o prietenei mele Tudorița Plamenov, un om și-un prieten minunat, o învățătoare de excepție, dar care a plecat mult prea devreme.

Există o legătură între subiectul cărților și persoanele cărora le sunt dedicate?

Nu! Sufletește, așa am simțit! Apoi au urmat: *Ilinca și Matei*, *Printre Anotimpuri*, *Mirajul iubirii*, *De vorbă cu inima*, *Destine*,

Frânturi de suflet - ediție revizuită și adăugită, *Ochiul sufletului* și *Magia prieteniei*.

Ce ați simțit după ce ați publicat prima carte?

Fusese și lansarea, și totuși nu-mi venea să cred că trecusem deja prin toate etapele. Prima lansare e unică, niciuna nu seamănă cu celelalte. O bucurie, o împlinire care trecuse ca vântul, care se consumase parcă prea repede.

Și dacă ar fi să vă gândiți la momentul anterior, cel în care v-ați văzut cartea tipărită, înainte de lansare, ce ați simțit?

Cred că în subconștientul meu exista ideea că va veni un moment, că într-o zi, multe se vor aduna și vor fi strânse în paginile unei cărți. Nu știu, cred că atunci când ești încărcat cu dorința de a reuși, nu mai ai puterea să te bucuri. Ești ca un balon care se dezumflă.

Ce anume vă inspiră să scrieți, cum vă alegeți subiectele și ce sperați să se întâmple cu textele dumneavoastră?

Aș vorbi, mai degrabă, despre cele două stări în care scriu: una ar fi o stare de

liniște interioară, o mulțumire care nu se lasă venită foarte ușor. A doua este dezamăgirea prin care trec, viața urâtă, aspectele mai puțin plăcute. Și-ntr-un caz, și-n altul se creează pacea necesară care dă drumul ideilor. Cum ar fi în *Ochiul sufletului* - acolo este foarte multă deziluzie, prin care s-a produs o golire a sufletului, o curățare a tot ceea ce adunasem urât. Locul de muncă poate fi un izvor al stărilor. Ei bine, în cartea aceasta apar niște personaje care mi-au dat de furcă; dacă ar citi, cred că unii s-ar recunoaște. M-am ferit cumva de oamenii ranchiunoși, care conduc ca să distrugă, care se hrănesc din răul pe care îl produc celor din jur. M-am ferit de ei, dar oricât te-ai feri, sunt atât de dibaci, încât reușesc să-ți pună un obstacol, să se așeze în calea ta.

defulare a celor refulate. Nu au fost invenții, sunt multe fapte urâte sau frumoase de viață, personajele sunt printre noi, sunt oamenii cu care ne intersectăm. Din fiecare discuție cu cei din jurul meu, am încercat să văd dincolo de ceea ce spuneau și dincolo de ceea ce voiau să arate. Mulți n-au înțeles, dar am capacitatea de a pătrunde dincolo de imaginea oferită. Aici au pierdut și probabil de aceea au fost înrăiți, atinsesem niște aspecte care se voiau ascunse. Ce sper să se întâmple cu textele mele? Să ajungă la sufletele oamenilor și să înțeleagă că nimic pe lume nu e mai frumos decât trăirea iubirii.

Răsfoind cărțile publicate până acum, constatăm că sunt destinate pentru două categorii de cititori: copii și adulți. Vorbiți-ne despre cartea pentru copii (ce vă îndeamnă să scrieți, ce reacții vedeți la micii cititori, ce reprezintă aceste cărți pentru dumneavoastră?) și apoi vorbiți-ne despre proza publicată până acum (destinată cititorilor adulți).

Cartea pentru copii a apărut mai târziu, dintr-o nevoie de a așeza pe hârtie aspecte nu numai din viața oamenilor, dar și din viața animalelor. Știm foarte bine că nu este copil care să nu iubească animalele, ca să nu mai spun că au tot felul de animăluțe de companie, devenind prieteni nedespărțiți. Am pus întotdeauna accentul pe această relație de prietenie, relație care dezvoltă foarte multe calități și, în același timp, înlătură anumite defecte. În fiecare text am încercat să primeze partea pozitivă. Unii au afirmat că textele pentru copii ar fi puțin cam triste. Eu nu le consider deloc triste, doar am căutat să-i aduc pe copii cu picioarele pe pământ și să înțeleagă că vine o vreme când *prințesa tatălui* sau *prințul mamei* ar trebui să meargă singuri, pe picioarele lor, și atunci se vor lovi de fața nevăzută a lumii, ascunsă cu bună știință de familie. Aceste cărți cuprind mai

Acestea ar fi cele două stări: cea de liniște sufletească, venită dintr-un confort substanțial, iar de cealaltă parte, când sufletul e foarte încărcat și se cere golit, un fel de

puține povești și mai multe povestiri, sunt texte specifice vârstei lor, cu frumos și urât, cu bun și rău, cu multă învățătură. Menționez că fiecare text este însoțit de desene, iar la sfârșit vor găsi o sarcină de lucru, sarcină care nu vine să împovăreze ci, din contră, contribuie la dezvoltarea exprimării orale prin expunerea propriilor idei.

Cum privesc copiii cărțile mele? Am auzit mai degrabă ecoul doamnelor învățătoare, pentru că aceste texte se pot citi cu foarte multă ușurință la educație civică, disciplină care mi-ar plăcea să fie așezată pe lângă matematică și română, pentru că noi, ca învățători, trebuie să-i determinăm pe copii să-și deschidă sufletul, să-și formeze un comportament plăcut, apelând just la liberul arbitru, să prețuiască și să iubească frumosul.

Referitor la cartea pentru adulți, aș spune că m-am bucurat adesea auzindu-i pe cititori (căci până la urmă fiecare autor de poezie sau proză își are segmentul său de cititori) că mesajul meu a ajuns la sufletul lor, că s-au regăsit adesea în *povestea* prezentată, or asta înseamnă că eu mi-am atins scopul. Și nu de puține ori, am avut capacitatea să răsucesc în așa fel itele textului, încât să stârnesc curiozitatea cititorului, care nu se aștepta la finalul prezentat. Cărțile mele se

citesc ușor, dar am totuși pretenția că nu sunt cărți ușoare.

Analizând proza românească feminină în ansamblu, cum o descrieți și cum vedeți evoluția ei în timp?

A fost mult și este mult mai săracă în raport cu scrierile bărbaților. Cred că trebuie să ai chemare pentru așa ceva. Eu nu scriu greu proză, important este să am starea potrivită și ideile vin. De multe ori încep un text fără să am un plan bine stabilit. Aud pe mulți că au deja creionată cartea, că știu unde ajung. Eu nu mă țin de o anumită schemă, ideile vin de la o zi la alta, iar acțiunile se pot schimba într-o carte în funcție de starea pe care o am. De ce sunt mai puține autoare de proză? Probabil nu a fost o chemare a lor către proză ci, mai degrabă, către poezie, sufletul lor rezonând mai bine cu versul. Nu știu, e doar o părere. Dar mai este un aspect, deloc de neglijat, încă trăim în era bărbaților! E greu de pătruns, iar orgoliile sunt greu de stăpânit!

Ce puteți spune despre proza brăileană feminină? Se scrie suficientă proză în Brăila și cum am putea stimula acestor sector?

Proza brăileană feminină e greu de descifrat și definit! Din păcate, nu știu foarte multe autoare. Pot enumera, totuși, câteva nume care mi-au atras atenția: Lucia Pătrașcu (și proză, și poezie, iar în ultimul timp s-a axat pe *note de lector*), Elisabeta Furtună (cartea de debut a fost proză, apoi a continuat cu poezie) și o apariție recentă, Liliana Toma (o carte de proză scurtă), dar ca reper în proza brăileană feminină, pentru mine, rămâne Doina Popescu Brăila. Ea s-a detașat de tot ce se întâmplă în perimetrul nostru, încercând să-și găsească o cale de ieșire spre lume. Ea

se face cunoscută singură prin cărțile ei în toată țara. O felicit și o admir! Este un om luptător, care, probabil, s-a izbit la început de anumite ziduri și atunci și-a luat cărțile și-a plecat la drum.

Dincolo de toate și de tot, e nevoie de acceptare și promovare, or acestea există foarte puțin sau nu există. Și editurile au un cuvânt de spus! Și dacă rămânem în urbea noastră, descoperim cele două categorii: cei care sunt consacrați și mai jos nu se mai vede. Nu-i așa că din două, rămâne una? Lucrul acesta doare. Oriunde, în orice domeniu al artei, cineva trebuie să spună ceva despre tine, cineva trebuie să aibă un cuvânt, fiindcă nu există lucrare în care să nu găsești măcar o frază bună și de aceea trebuie să te legi. Noi ne grăbim să lovim și uneori loviturile pot fi atât de grele, încât la iuțea ești tentat să dai un pas înapoi, poate chiar mai mulți. Așadar, cele care au înclinație către proză nu trebuie să renunțe. Știu, sunt niște trepte pe care

se va sfârși odată cu sfârșitul lor întrebând cu aroganță: *cine-i asta? de unde vine? a cui este?* Cu precădere: *a cui este?* În nesfârșita lor megalomanie, restul nu contează! Trist, dar adevărat!

Eu nu am decât să le mulțumesc celor doi: vechiului și bunului meu prieten, care mi-a dat startul spunându-mi că *pot* și domnului Stan Munteanu, care mi-a găzduit în ziarul *Brăila* zeci, sute de materiale. Peste ani, toată această muncă a fost recunoscută și recompensată devenind membru al UZPR. Satisfacția a fost cu atât mai mare, cu cât domnul E. Dobrescu, președintele Filialei Brăila, și-a dat acordul, eu mi-am dus dosarul la București, iar marea aprobare a venit chiar de la domnul Doru Dinu Glăvan, președintele Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România, printr-un telefon. Acela pot spune că a fost unul dintre cele mai frumoase momente: recunoașterea!

trebuie să le parcurgă, nu poți să fii foarte bun de prima dată, dar, dacă ai șansa (fiindcă aceasta are un rol însemnat) ca cineva să te descopere la timpul potrivit și, mai ales, să aibă dorința de-a te susține, succesul autoarei de proză este aproape garantat. Deseori i-am auzit pe unii dintre aceia care cred că lumea

În afară de proza dedicată copiilor și adulților, cu ce altceva se completează contribuția dumneavoastră în plan local?

Sunt membru fondator al Cenaclului *Casa Speranței* și coordonator al Cenaclului *Destine Junior - Brăila*, la care se adaugă revistele școlare. Am fost pentru scurt timp

coordonator al revistei *Fantezii de mătase* (Școala Gimnazială Sf. Andrei), apoi a apărut revista *Prețul cuvintelor* la Colegiul Pedagogic D. P. Perpessicius. Realizarea celei din urmă îmi aparține cu prisosință, totul a fost făcut după vrerea mea, fiind apreciată în primul rând de conducerea școlii și nu numai. Cândva, a fost premiată la un concurs de reviste în țară. În calitate de autor de proză, am fost invitată, cu doi ani în urmă, la Galați de către poeta Vera Crăciun, coordonator al Cenaclul *Destine Junior - Galați*. Participând la o activitate, mi-a plăcut și i-am cerut permisiunea de a demara și eu la Brăila ceva asemănător. Cum Cenaclul de la Galați se afla sub egida Societății Culturale *Destine - București*, președinte fiind domnul Victor Gh. Stan, care este și Președintele Filialei București - *Literatură pentru copii și tineret* din cadrul *Uniunii Scriitorilor din România*, a trebuit să i se ceară acordul, acord pe care l-am primit imediat, domnul fiind chiar foarte bucuros. Scopul era lăudabil: se descopereau noi talente. În cadrul acestui proiect, am realizat două numere de revistă păstrând numele acesteia, *Prețul cuvintelor*. În paginile ei, și-au înscris numele copii din școlile brăilene de la ciclul primar și gimnazial. Revista nu a apărut doar online, ci și tipărită, grație CARP Ana Aslan Brăila, și dăruită copiilor participanți de Ziua Copilului și de Moș Crăciun. Pregătim acum numărul pentru Crăciun, 2021. Un rol important l-au avut și cadrele didactice care și-au stimulat elevii în actul creativ, fapt pentru care le mulțumesc din suflet. În echipă se pot înfăptui lucruri minunate!

Și pentru că unui scriitor îi șade bine să fie la masa de scris, ce planuri pentru viitor aveți? Ne așteptăm să publicați o nouă carte?

Da, am o carte de proză aproape finalizată, intitulată *Să fim aproape, chiar*

dacă suntem departe, prefațată de scriitorul Dumitru Mircea, Republica Moldova. Titlul acestei cărți este și un îndemn către noi, oamenii, care ne-am îndepărtat foarte mult unii de alții, în ultimul timp. Oamenii, prin natura lor, nu pot trăi singuri timp îndelungat, ar însemna să nu mai fim ceea ce ar trebui să fim! Cartea se termină cu textul *Îmbrățișarea*, special ales, dintr-o nevoie sacră de a-mi îmbrățișa semenii, fiind și o moștenire de familie. Tot pe masa de scris se află și-o altă carte destinată copiilor. Sper ca până la sfârșitul anului s-o finalizez.

Un lucru aș vrea să mai adaug: bucurie mare am avut de fiecare dată când textele trimise la revistele din țară și străinătate mi-au fost publicate. Nu pe mine, ca persoană, m-au cunoscut, ci scrierile mele, iar prin ele și pe mine.

Mulțumim, d-nă Angela Burtea, și vă dorim spor la scris!

Și pentru că ultimele luni ale anului se înghesuie să treacă mai repede, voi încheia acest interviu cu un fragment din textul *Dacă e septembrie, e toamnă* din cartea *Ochiul sufletului*, care ne leagă subtil și ireversibil de autoare: *E septembrie, octombrie sau noiembrie și-mi permit să visez mai mult decât în oricare alt anotimp, e vremea când vântul își plimbă amorul printre crengile copacilor, când apele curg la vale mai potolit, când vinul își face de cap prin butoaiele și prin mințile celor care îl degustă, când ploaia îmi bate cu mâna plină de lacrimi peste obrazul obosit ștergându-mi urmele plânsului, înviorându-mă sub tăcerea ascunsă a destinului.*

Interviu realizat de Elisaveta DRĂGHICI, bibliotecar

Lansări de carte

Sectorul cultural a avut un an sărac în evenimente și cu perspective neclare pentru 2021, pe aceeași linie înscriindu-se și manifestările desfășurate în bibliotecile publice. Totuși, relaxările din ultimele luni au permis organizarea unor evenimente cu participarea restrânsă a publicului.

Prima lansare de carte din acest an a fost ***Mercur sau Jurnal Comerțial al Portului Brăilei, 1841***, ediție anastatică, transliterată și îngrijită de Ion Volcu și Aurel Furtună. Lucrarea a apărut în 2020, la Editura *Proilavia* a Bibliotecii, cu sprijinul Consiliului Județean Brăila.

Cartea reprezintă al doilea volum dintr-o ambițioasă lucrare de istorie locală, care își propune să aducă în atenția publicului toate aparițiile *Mercurului* brăilean. Considerată a fi cea mai bună *foaie economică* din Țara Românească, bazată pe profesionalism și respect pentru cititori, gazeta are o valoare culturală neprețuită, reflectând economia înfloritoare a urbei în urmă cu două secole. Cele 102 apariții ale ziarului și-au

atins misiunea impusă de ctitorul său, profesorul Ioan Penescu, întemeietorul primei școli și tipografii din Brăila. Pe lângă informațiile comerciale, de analiză a piețelor interne și externe, ziarul a avut mereu în centrul atenției activitatea Portului Brăila, unde se profilase deja o piață stabilă a produselor agricole.

Mișcările Portului sunt prezentate în fiecare număr al publicației, oferindu-

se informații despre volumul mărfurilor încărcate și descărcate, prezentarea navelor și a căpitanilor, analize și sugestii privind piața europeană de cereale, schimb valutar, unități de măsură, varietăți, tratate internaționale și acte normative, educație economică și deontologică pentru comercianți etc.

Volumul a fost prezentat de conf. univ. dr. Corneliu Burada și de către scriitorul Vasile Datcu.

*

Seria lansărilor a continuat în luna iunie cu ***Dicționarul cronologic al istoriei românilor, 1948 - 1989***, volumul V, semnat de profesorul Paul Munteanu.

Lucrarea prezintă istoria succintă a comunismului din România care a dăinuit peste 40 de ani, plecând de la perioada dejistă, continuând cu epoca ceaușistă, până la căderea regimului politic. Manifestarea a fost moderată de Ion Volcu, șef birou în cadrul bibliotecii, iar profesorii Octavian Osanu și Constantin Toader au fost invitați să comenteze pe marginea volumului.

Cartea rememorează evenimentele din timpul comunismului, cu bune și cu rele. Nutresc speranța ca noul regim democratic,

învățând din greșelile trecutului, să pună bazele unui viitor luminos pentru greu încercatul nostru popor, afirmă autorul, care plănuiește să-și continue vasta incursiune în istoria României.

Vă amintim că primele patru volume ale *Dicționarului cronologic al istoriei românilor* se găsesc deja în colecțiile bibliotecii și cuprind următoarele perioade istorice: volumul 1 - Din cele mai vechi timpuri până la 1821; volumul 2 - Epoca modernă (1821-1918); volumul 3 - România în anii regimului burghezo-democratic: 1 Decembrie 1918 - 10 februarie 1938; volumul 4 - Istoria românilor în perioada 10 februarie 1938 - 30 decembrie 1947.

*

Pe 23 august a.c., Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila a sărbătorit 140 de ani de la înființare, prilej cu care profesorul Ioan Munteanu și-a lansat două cărți: *Consiliul Județean Brăila de-a lungul vremurilor* și *Instituția Prefectului Brăila de-a lungul vremurilor*.

Evenimentul desfășurat în Spațiul Expozițional din Parcul Bibliotecii s-a bucurat de un public numeros, în sală fiind prezenți actuali și foști consilieri, precum și prefecți brăileni. Profesorii Octavian Osanu și Constantin Toader au vorbit despre remarcabila activitate a scriitorul Ioan

Munteanu, un om dedicat culturii, promovării istoriei și specificului local al Brăilei. Odată cu lansarea acestor cărți, a fost prezentat și Ghidul 140 de ani de bibliotecă publică la Brăila, de asemenea a avut loc vernisajul expoziției foto-documentare *Vârstele Bibliotecii: 1881-2021*.

*

Scriitorul brăilean Silviu Radu și-a lansat în luna septembrie romanul *Roșia Montana. Frăția aurului*, apărut la editura Proilavia a Bibliotecii Județene. Evenimentul a fost moderat de vedeta TVR Iuliana Marciuc, iar directorul bibliotecii, Dragoș Adrian Neagu, și criticul literar Viorel Coman au vorbit despre roman.

Cu privire la controversatul subiect al romanului, autorul spune că: *Multe dintre evenimentele din spatele acestei cărți pot fi întâlnite în relatările presei. Cu toate acestea, nimeni nu va ști ce s-a întâmplat cu adevărat în spatele ușilor ferecate ale instituțiilor implicate. Toate personajele sunt creații ale imaginației mele și nu au legătură cu vreo persoană reală. Așadar, «ficțiunea mea despre adevărul lor» este o frază pe care o folosesc atunci când vreau să-mi definesc cel mai bine cărțile.*

Romanul *Roșia Montana. Frăția aurului* va intra în curând în colecțiile bibliotecii, iar cei care vor să citească ce a mai scris Silviu Radu găsesc la Secția Împrumut pentru Adulți trilogia *Codex Aureus*.

Laura CAPLEA,
bibliotecar

Recomandări de lectură

LA SUD DE GRANIȚĂ, LA VEST DE SOARE, HARUKI MURAKAMI, Editura Polirom, Iași, 2003

Haruki Murakami este unul dintre cei mai apreciați scriitori ai culturii asiatice. Acesta s-a născut la Kyoto, Japonia, în 1949. Primul său roman, *Ascultă cum cântă vântul*, a apărut în 1979 și i-a adus aprecierea publicului, a criticii literare, de asemenea și premiul Gunzo. În 1987 apare *Pădurea norvegiană*, devenit bestseller internațional, tradus în numeroase limbi și vândut în peste patru milioane de exemplare. În multe dintre romanele sale, Murakami prezintă mentalitatea tinerei generații stăpânite, pe de o parte, de sentimentul de răzvrătire, iar pe de alta, de senzația de deșertăciune și deșezădăcinare. De asemenea, atrag atenția în romanele sale misticul, oniricul, chiar fantasticul, tehnici cu ajutorul cărora scriitorul își cucerește publicul de fiecare dată.

În romanul *La sud de graniță, la vest de soare* (1992), autorul prezintă o poveste

aproape ireală despre dragoste și moarte, inspirată din propria experiență de viață, dar și din acordurile melodiei lui Nat King Cole ce dă titlul romanului.

Hajime este eroul principal al cărții, născut în 1951, fiind unicul copil al părinților săi. Aceeași condiție o are și Shimamoto,

o colegă de clasă cu un defect la picior, iar singurătatea și iubirea față de muzică îi

apropie pe cei doi. Fiind la o vârstă fragedă, aceștia nu conștientizează sentimentul pe care îl nutresc, însă Shimamoto se transformă într-un etalon pentru relațiile lui Hajime de mai târziu.

Odată cu trecerea timpului, viețile eroilor se despart și se transformă. Hajime devine proprietarul unui modern club de jazz în Tokyo, are o căsnicie fericită și doi copii minunați. Lucrurile se schimbă însă atunci când destinul i-o scoate iarăși în cale pe Shimamoto.

O durere sfâșietoare se desprinde din paginile cărții. «La sud de graniță, la vest de soare» este o elegie dulce-amară despre visurile copilăriei și despre forța de nestăpânit a iubirii și a dorinței. (Independent on Sunday)

«La sud de graniță, la vest de soare» este «Casablanca» în stil japonez – o poveste ireală, în care fiecare episod are luciri de poem. (The Times)

SPLENDIDA CETATE A CELOR O MIE DE SORI, KHALED HOSSEINI, Editura Niculescu, București, 2020

Khaled Hosseini este unul dintre cei mai cunoscuți și apreciați autori de literatură contemporană, romanele sale – *Vânătorii de zmeie*, *Și munții au ecou* și *Splendida cetate a celor o mie de sori* – prezentând cititorilor o lume greu de imaginat din adăpostul confortului personal. Cărțile sale au înregistrat vânzări record la nivel mondial și au fost traduse în peste 70 de țări. În anul 2006, Khaled Hosseini a fost numit Ambasador al Bunăvoinței din partea UNHCR, Agenția ONU pentru Refugiați.

Splendida cetate a celor o mie de sori este un roman a cărui acțiune se petrece

în Afganistan, evenimentele marcante din istoria recentă a țării împletindu-se cu viața mărunță a două femei care devin personaje-simbol ale unei culturi ce a stârnit în ultima vreme reacții variate în rândul lumii.

Mariam este un copil din flori, care locuiește alături de mama ei undeva într-o colibă și primește cu bucurie vizita tatălui său, Jalil, o dată pe săptămână, fără să conștientizeze faptul că acesta nu o dorește în casa sa cea mare, cu mașină la poartă, lângă cele trei soții ale lui și copiii săi legitimi. Rămasă orfană de mamă la cincisprezece ani, Mariam nu are cum să se opună hotărârii tatălui, a cărui imagine perfectă se năruie treptat în fața ei, și ajunge soția unui bărbat văduv, mult mai în vârstă decât ea, moment din care viața ei devine una ștearsă, trăind mereu sub teroarea soțului needucat și gelos, care se dovedește de-a dreptul nemilos atunci când conștientizează că nu pot avea un copil.

Laila locuiește alături de familia ei pe aceeași stradă din Kabul, este un copil vesel și ferit de greutățile vieții, iubit și protejat mai ales de tatăl său, un intelectual care realizează cât de importantă este educația pentru fiica sa, în ciuda obiceiurilor practicate de mulți afgani, care obișnuiau să își mărite fetele cu necunoscuți și să le crească inoculându-le

ideea că femeia este lipsită de valoare.

Autorul țese în paginile cărții o poveste de iubire extrem de frumoasă și profundă între Laila și prietenul său din copilărie, Tariq. Cei doi cresc împreună, petrec timpul vorbind, râzând, jucându-se, vizitându-se, maturizându-se și descoperind primii fiori ai dragostei. Sunt practic nedespărțiți, asta până când mișcările politice schimbă totul în Kabul, iar jihadul împotriva ocupației sovietice, războiul civil și apoi teroarea instaurată de regimul taliban transformă total Afganistanul, furându-le oamenilor dreptul la viață.

În urma unor evenimente dramatice, existențele celor două femei ajung să se întrepătrundă, iar prietenia dintre ele capătă valențe de neimaginat. Unite prin suferință, Mariam și Laila ajung să însemne extrem de mult una pentru cealaltă, iar sacrificiul suprem devine doar un pas firesc făcut pentru salvarea celeilalte.

Splendida cetate a celor o mie de sori este o carte cutremurătoare, cu scene extrem de dure, de necitit aproape, dar și cu pagini pline de sensibilitate, un roman care vorbește oamenilor despre ororile ce s-au petrecut și continuă să se întâmple într-o societate blamată de multe ori pentru habotnicia religioasă și pentru atacurile sângeroase, trecându-se însă cu vederea tragediile vieților mărunte din interiorul zidurilor.

PE URMELE TATĂLUI, MIREILLE
ABRAMOVICI, Editura *Humanitas*,
București, 2017

Mireille Abramovici s-a născut în 1944, la Nisa, din părinți români de origine evreiască, refugiați în Franța. Tatăl său, Isaac Abramovici, este arestat de Gestapo și trimis în lagărul de la Drancy, cu zece zile înainte ca Mireille să se nască, motiv pentru care aceasta nu îl va cunoaște niciodată. Primii ani

de viață de după război îi petrece împreună cu surorile ei la o fermă, apoi se mută la Paris, unde mai târziu face carieră în cinematografie, în montajul de film, precum și ca realizatoare de documentare. În anul 2016 se stinge din viață.

Cartea *Pe urmele tatălui* reprezintă povestea de iubire dintre părinții ei, spulberată nedrept de război, pe care Mireille o reconstituie din mărturiile cunoscuților și, de asemenea, din scrisorile de dragoste ale celor doi. Același subiect a fost abordat de autoare și în 2001, atunci când produce filmul documentar *Dor de tine*.

Din dorința de a-i salva măcar simbolic viața, Mireille Abramovici folosește toate indiciile pe care le are la îndemână – scrisori, fotografii, acte din arhiva mamei, drumuri în România, Franța și Germania, vizite la rude și cunoscuți de-ai părinților, obiecte care au aparținut părinților, vise și intuiții, toate acestea creionând treptat portretul unui om plecat mult prea devreme și povestea unui cuplu separat pe nedrept.

Azi când sunt mai în vârstă decât tatăl meu la acea vreme, îl privesc așa cum își privește o soră fratele mai mic sau cum își privește o mamă fiul. Amestec generațiile, răstorn cronologia. Din nevoia mea de

revelații, mi se pare că fila timpului e îngustă și c-o pot străbate fără șovăire – afirma autoarea.

O MARE DE LACRIMI, RUTA SEPETYS,
Editura Epica, București, 2017

Născută în Michigan, într-o familie de artiști, iubitori de carte și de muzică, Ruta Sepetys este o autoare de ficțiune istorică apreciată în toată lumea. Romanele *Printre tonuri cenușii* și *O mare de lacrimi* au fost nominalizate la Carnegie Medal, publicate în peste patruzeci de țări și traduse în peste treizeci de limbi.

O mare de lacrimi prezintă un fapt istoric de la sfârșitul celui de-Al Doilea Război Mondial, și anume scufundarea vasului german *Wilhelm Gustloff* în Marea Baltică de către un submarin sovietic. Nava transporta la data de 30 ianuarie 1945 peste zece mii de oameni, toți refugiați din calea Armatei Roșii. Dintre aceștia, peste nouă mii au pierit în apele înghețate, mai mult de jumătate fiind copii.

Deși este considerat unul dedicat adolescenților, romanul poate fi citit și apreciat la adevărata sa valoare și de către publicul adult. Cartea împletește poveștile a patru tineri: Joana, Emilia, Florian și Alfred.

Fiecare dintre aceștia are propria viață, cu dramele personale, pe care ajungem să le cunoaștem odată ce destinele lor se împletesc.

Joana este amintită încă din romanul *Printre tonuri cenușii*, fiind verișoara Linei, personajul principal al binecunoscutei cărți. Tânăra asistentă medicală reușise să fugă din Lituania, grație familiei Linei, motiv pentru care are muștrări de conștiință pentru cei care au rămas acasă și care au fost deportați ulterior în Siberia, acuzați fiind că s-au implicat în refugiarea rudelor. Fata își face cu seriozitate datoria, îi ajută pe cei din grupul ei și pe alții care li se alătură, este un fel de lider nenumit datorită maturității, puterii și lucidității de care dă dovadă în momente de o duritate extremă.

În drumul pe care îl parcurge spre mare, căutând libertatea alături de alte patru mii de oameni, Joana îl întâlnește pe Florian, un tânăr artist care obișnuia să restaureze opere de artă și care, după ce află că maestrul pe lângă care lucra fura de fapt diverse lucrări valoroase ale altor țări pe care Germania și le însușea, se hotărăște să riște tot și să îl priveze astfel pe Hitler de piesa pe care acesta o aprecia cel mai mult. Rănit fiind, Florian este ajutat de Joana, iar cei doi ajung treptat să se apropie, să se cunoască, să se sprijine și, inevitabil, să se îndrăgostească unul de altul.

Alături de Florian, vine în grup și Emilia, o fată poloneză de cincisprezece ani, care îl privește pe tânărul prusac ca pe un erou, un cavaler care o poate apăra mereu de răul lumii. Fata decide astfel să nu se mai despartă de acesta și îl urmărește permanent, deși Florian se simte deseori incomodat. Emilia poartă cu ea un secret, iar soarta crudă a acesteia va înduioșa cu siguranță inima oricărui cititor.

Alfred este un tânăr marinăr neamț, cu grave probleme psihice, pe care ajungem să îl descoperim treptat și care șochează prin atitudinea lui. Acesta va juca un rol important

în viețile celorlalți tineri, în ciuda faptului că intențiile sale nu sunt tocmai nobile.

După ce înfruntă obstacolele unei ierni nemiloase și gloanțele care îi așteaptă la orice pas, ajunși pe vas, s-ar putea spune că libertatea acestora e cât se poate de aproape, însă lucrurile, din nefericire, nu stau tocmai așa.

Războiul și ororile sale, victimele nevinovate, oameni de naționalități diferite, aflați la limita dehumanizării în goana lor pentru supraviețuire, monstruozitatea unor decizii, panica, teroarea, situațiile limită fac din acest roman unul tulburător, care atrage atenția, într-un mod unic, asupra unui aspect istoric mult prea puțin cunoscut.

***O FATĂ CA TINE*, MAUREEN LINDLEY,**
Editura *Humanitas*, București, 2016

Maureen Lindley este o scriitoare britanică care s-a născut în Berkshire, dar copilăria și-a petrecut-o în Scoția. De-a lungul timpului a practicat diverse meserii precum cea de fotograf, comerciant de antichități, designer de modă, de asemenea este specialist în psihoterapie. În literatură a debutat în 2008 cu romanul *The Private Papers of Eastern Jewel*, devenit bestseller internațional.

O fată ca tine este a doua carte a scriitoarei, publicată în 2013. Romanul urmărește povestea de viață a lui Satomi Baker, o fată din Angelina, un orașel californian, cu origini amestecate – tatăl este american, iar mama japoneză. Ne aflăm în 1939, în plin Război Mondial, atunci când conflictul dintre SUA și Japonia a afectat numeroase familii de imigranți.

Japonezii, până atunci agreați în societate, încep să fie izolați, respinși, iar lucrurile se înrăutățesc după atacul acestora de la Pearl Harbor. Rămasă fără tată, cu o mamă împărțită între suferința provocată de moartea soțului în război și tradiția japoneză, de care este gata să se dezică, Satomi nu se mai regăsește. Tânăra fată rămâne treptat fără prieteni, renunță la școală și ajunge în final alături de mama sa, în lagărul de la Manzanar, construit special pentru japonezi, unde va rămâne până la sfârșitul războiului. Experiențele crunte o întăresc, se dovedesc a fi adevărate lecții de viață, astfel încât anii petrecuți la Manzanar vor rămâne adânc impregnați în memoria și în sufletul ei. Istoriile personale ale personajelor cărții se împletesc în istoria mare, într-o carte bine documentată, scrisă de o mână sigură, cu o poveste ce curge lin, firesc, cu provocări mari, dar cu nimic exagerat în paginile ei. Romanul lui Maureen Lindley e viața însăși cu sușurile și căderile ei, iar Satomi Baker poate fi considerată un simbol pentru cei care, de-a lungul timpului, au fost nevoiți să lupte pentru a-și găsi propria identitate.

O poveste plină de empatie, spusă cu delicatețe. (Kirkus Reviews)

Satomi este una dintre cele mai izbutite eroine din literatura contemporană. (Frostmagazine.com)

MINUNEA, R. J. PALACIO, Editura Arthur, București, 2013

R. J. Palacio este graficiană și locuiește în New York. A conceput designul mai multor coperte ale unor cărți scrise de alții, până când a scris propria carte. *Minunea* este romanul de debut al autoarei, o carte ce a urcat în topuri în timp record și care stă la baza filmului ce a avut premiera la sfârșitul anului 2017, cu Julia Roberts și Owen Wilson.

August Pullman este un băiețel de zece ani, care a avut neșansa să se nască cu un defect fizic extrem de evident, astfel că până la această vârstă a suferit nenumărate intervenții chirurgicale. Încercând să îl protejeze de reacțiile celorlalți, iubitorii lui părinți îl educă acasă, însă într-o zi hotărăsc că a venit vremea ca Auggie să meargă la școală. Înarmat cu o imaginație bogată, cu inteligență, multă bunătate și curaj, dar și cu mult umor, băiatul își depășește treptat timiditatea și teama de a nu fi respins și reușește chiar să își facă prieteni. Toate greutățile pe care le întâmpină odată cu integrarea socială a acestuia vor emoționa cititorul și îl vor face să empatizeze cu eroul cărții.

Romanul lui R. J. Palacio promovează adevăratele valori umane, mesajul fiind acela

că trebuie să privim dincolo de aspectul fizic și să găsim astfel darurile speciale pe care fiecare ființă le deține.

Cartea este structurată pe opt părți, fiecare dintre acestea fiind redată din perspectiva unui alt personaj care expune din punctul său de vedere povestea lui August. Eroul însuși devine povestitor pe parcursul romanului.

Nu judeca după aparențe pare să fie ideea de la care pornește R. J. Palacio, iar una dintre cheile de lectură este dată de replica vulpiței din *Micul Prinț*, ce stă drept motto pentru una dintre părțile romanului: *Iată secretul meu. E foarte simplu: nu poți vedea bine decât cu inima. Esențialul e invizibil pentru ochi.*

DE VEGHE ÎN LANUL DE SECARĂ,

JEROME DAVID SALINGER, Editura Polirom, Iași, 2011

J. D. Salinger este un scriitor american care s-a născut la New York în anul 1919 și a copilărit în Manhattan, la fel ca personajul său, Holden Caulfield din romanul *De veghe în lanul de secară* (*The Catcher in the Rye*), publicat în 1951.

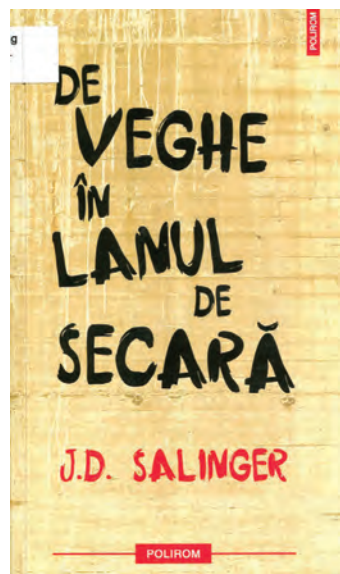
Cartea se citește ușor, însă are un subiect complex, dezvăluit celor care au intenția de a citi cu atenție substratul său, cu o temă specifică adolescenților, dar care nu se arată în fața neinițiatilor, respectiv a adulților, în cazul de față. Cartea rămâne una

de referință pentru adolescenții de pretutindeni, dar și pentru adulți, fiind o lecție din

care fiecare categorie de vârstă poate învăța ceva.

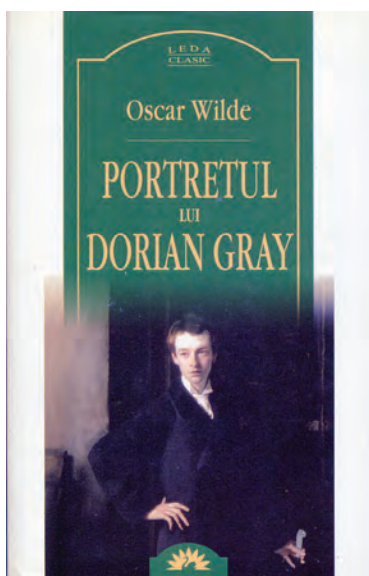
Holden Caulfield este un adolescent de 16 ani care a fost exmatriculat de la școala la care învăța, cu câteva zile înainte de vacanța de Crăciun. Cum această exmatriculare nu a fost prima, ci una dintr-o lungă serie, tânărul Holden decide că va petrece câteva zile la New York, înainte de a merge la familia sa pentru a petrece Crăciunul și pentru a le mărturisi noile sale probleme legate de școală. Viața petrecută la New York se complică, iar aventurile prin care trece tânărul sunt variate, descriind perfect tumultul adolescentin, caracteristic perioadei. Holden Caulfield este un adolescent neadaptat lumii în care trăiește, care nu face eforturi pentru a se integra și nici nu își dorește cu ardoare să fie înțeles. Povestea lui Holden Caulfield se petrece pe parcursul câtorva zile, dialogurile dintre el și celelalte personaje fiind redată în detaliu, cartea reprezentând de fapt drumul maturizării personajului, mai ales că finalul este unul deschis interpretărilor și meditației. Deși are mari probleme de comunicare și de a se înțelege cu oamenii, adolescentul are o relație deosebită cu sora sa Phoebe, singura care-l înțelege și cu care poate vorbi.

Începutul și finalul cărții surprind tocmai prin ambiguitate, dând naștere la tot felul de interpretări în funcție de percepția fiecărui cititor în parte. *De veghe în lanul de secară* este despre sprijin, înțelegere, ajutor, atunci când adolescenții sunt pe punctul de a claca, despre maturizare și acceptare, cartea fiind construită după alte criterii decât cele care atrag atenția adolescenților zilelor noastre, dar tocmai acest stil cu multe detalii și amănunte aduse în atenția cititorului ar putea trezi interesul pentru lecturarea acestui titlu.

PORTRETUL LUI DORIAN GRAY,
OSCAR WILDE, Editura *Leda*, București,
2007

Poet, prozator și dramaturg, adept al principiului *artă pentru artă*, Oscar Wilde (1854-1900) a fost ultimul mare scriitor victorian. Viața sa tumultuoasă, plină de pasiuni duse la extrem a făcut din persoana sa un *arbiter elegantiarum* și un proscris condamnat de morala și societatea vremii. Unicul său roman, *Portretul lui Dorian Gray*, este o rescriere a mitului faustian, fiind socotit, încă din timpul vieții autorului, o capodoperă.

Romanul prezintă povestea lui Dorian Gray, un tânăr aristocrat, elegant, rafinat, sofisticat, cu o frumusețe fizică răpitoare, căruia pictorul Basil Hallward îi realizează un portret desăvârșit, în mărime naturală. Lordul Henry

Wotton este un alt personaj cu un rol cheie în operă. Acesta devine un adevărat model negativ pentru Dorian, el fiind de altfel cel care îl determină indirect pe tânăr să-și vândă sufletul diavolului în schimbul frumuseții și tinereții veșnice. *Dacă aș fi fost eu cel care să fi rămas veșnic tânăr și tabloul să îmbătrânească! Pentru asta... pentru asta aș da orice! Da, aș da orice pe lumea asta! Mi-aș da și sufletul!*

Dorian Gray se schimbă ireversibil. Trece din păcat în păcat, sufletul său devine tot mai întunecat, iar insensibilitatea sa la suferința altora își pune amprenta nu pe chipul său, care rămâne impresionant de frumos în ciuda trecerii timpului, ci pe imaginea

tânărului din tablou. Portretul se transformă, devine imposibil de privit, fiind practic o oglindire a urâteniei interioare a personajului.

Profunzimea romanului impresionează cititorii, care descoperă, pe lângă un subiect captivant, și o serie de reflecții filosofice, adevărate meditații asupra unor concepte ce au preocupat omenirea din cele mai vechi timpuri. De asemenea, nu trebuie omisă latura moralizatoare a operei. Cine citește *Portretul lui Dorian Gray* va înțelege cu siguranță că frumusețea este efemeră și că Binele și Frumosul nu trebuie să fie două concepte care se exclud.

INVITAȚIE LA VIS – OPT POVEȘTI VINDECĂTOARE, MONICA PILLAT,
Editura *Humanitas*, București, 2014

Monica Pillat s-a născut în anul 1947, la București și este fiica lui Dinu și a Corneliiei Pillat. Specialistă în cultură britanică și americană, a ținut cursuri la Catedra de Limbi străine a Institutului Pedagogic și apoi la Catedra de Limba și literatura engleză a Facultății de Limbi Străine, Universitatea din București, între 1970 și 2005.

A publicat o serie de volume de poezii, dar și cărți în proză precum: *Cei 13 și Misterul*, *Corabia timpului*, *Drumul spre Emaus*, *Povești din lumea jumătăților de zâmbet*, critică literară, traduceri și memorialistică. A îngrijit, de asemenea, volumele de corespondență ale familiei Pillat.

În anul 2014, Monica Pillat lansează volumul *Invitație la vis – Opt povești vindecătoare*. *Poveștile din această carte vin cumva în prelungirea romanului «Corabia Timpului», cu alte personaje și teme, dar cu aceeași întrebare la care încearcă să răspundă: Cum se poate lupta împotriva cenușiului absorbant care ne face, cu trecerea anilor, să ne pierdem inocența, bucuria de a trăi viața ca pe un miracol, deschiderea absolută spre iubire?* afirmă autoarea în *Cuvântul de întâmpinare* al cărții, făcând astfel o sumară prezentare a intențiilor sale, exprimate în prozele ce compun acest volum. *Îngerul somnului*, *Copilul pierdut*, *Povestea pașilor întorși*, *Același gând cu două chipuri*, *Dacă aș fi regele Mark*, *Giuvaerul*, *Invitație la vis*, *Peripeția lui Danvir* sunt titlurile care ne plimbă prin lumea interioară a artistei, dezvăluindu-ne gândurile și trăirile ei. Exteriorizându-și frământările prin intermediul scrisului, Monica Pillat se vindecă de propriile temeri și învață să se bucure din nou de clipa prezentă.

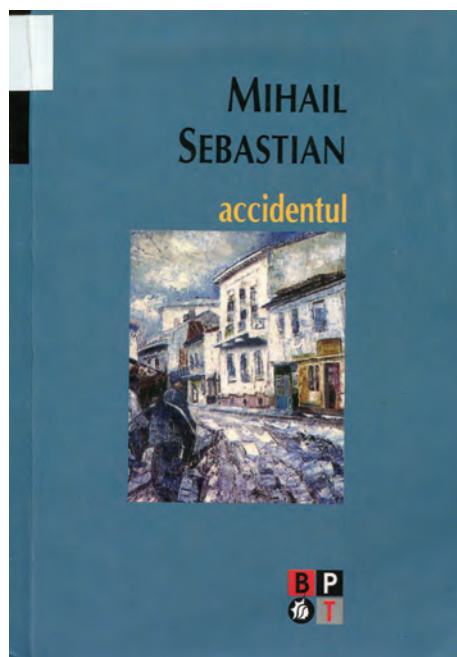
Povestirile Monicăi Pillat, deși se desfășoară și ele în lumea basmului, aparțin unui alt tip de realitate a basmului decât poveștile tradiționale. Pluralitatea lumilor, la Monica, nu e contiguă și succesivă, ci întrepătrunsă și simultană. Transcendența e risipită printre obiectele lumii și e încorporată în anumite momente, joacă în mod neașteptat rolul de praguri între lumi, de porți de trecere dintr-o lume în alta – dar nu precise, ci inefabile. (Horia-Roman Patapievic)

ACCIDENTUL, MIHAIL SEBASTIAN,
Editura Minerva, București, 2007

Mihail Sebastian este un scriitor brăilean de origine evreică care a trăit între anii 1907 și 1945. Este cunoscut publicului prin romanele sale, operele dramatice, dar și prin activitatea sa publicistică.

Dintre titlurile cele mai importante pot fi amintite: *Orașul cu salcâmi*, *Accidentul*, *De două mii de ani*, *Steaua fără nume*, *Jocul de-a vacanța* sau *Ultima oră*.

Romanul *Accidentul* a apărut în 1940, după ce manuscrisul inițial ce cuprindea cinci capitole i-a fost furat în Franța, autorul fiind nevoit să-l rescrie.

Accidentul este un roman de dragoste, prin intermediul căruia autorul explorează sentimentele umane și efectul acestora asupra psihicului. Cartea îl surprinde pe Paul, personajul principal, într-un moment de criză sentimentală, în pragul vârstei de treizeci de ani, dezamăgit în dragoste de către o femeie excentrică, o pictoriță energică ce nu se sfiește să îl înșele și să îl părăsească fără regrete. *Treizeci de ani! Iată, e inutil să fugi de singurul gând care te urmărește, e inutil să cauți uitarea în mici jocuri imbecile. Până*

la urmă va trebui să-l privești în față și să-l accepți: treizeci de ani. Se rezemă cu spatele de gard și închise ochii. Ar fi vrut să poată rămâne așa, fără gânduri, fără amintiri, în această simțire binefăcătoare. Se vedea ca și cum s-ar fi privit pe trotuarul celălalt, singur pe strada pustie, rezemat de o poartă străină în această noapte în care împlinea treizeci de ani, treizeci de ani cu care nu știa ce să facă.

Salvarea sa vine de la Nora, cea pe care o ajută să evite o cădere în zăpadă din tramvaiul cu care aceasta circula, un accident care îi va schimba propria viață, îi va alunga tristețea și va oferi un sens existenței sale. Devine antrenorul ei de schi și cabana unde se vor retrage le oferă posibilitatea să se dezvăluie și să se cunoască unul pe celălalt. Amintirea lui Ann și suferința provocată de aceasta însă îi tulbură în continuare sentimentele eroului cărții.

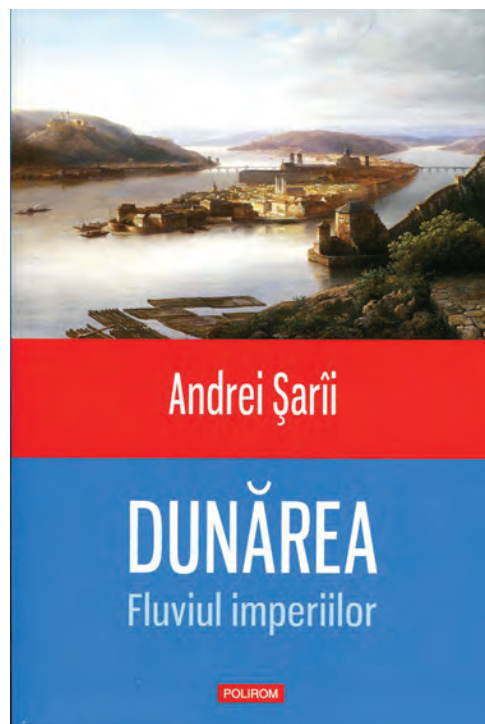
«Accidentul» ne pare, în fond, un poem al sufletului unui intelectual complexat, ce își vindecă nostalgiile cognitive și erotice, în atmosfera albă și pură a munților iernatici... (Simion Mioc)

DUNĂREA – FLUVIUL IMPERIILOR,
ANDREI ȘARÎI, Editura Polirom, Iași, 2017

Andrei Șarîi este un jurnalist rus, care a absolvit Institutul de Stat - Relații Internaționale din Moscova. Pe lângă articolele scrise pentru diferite publicații, autorul se remarcă și prin volumele sale despre războiul din Iugoslavia, despre istoria Europei Centrale, cultura populară modernă, precum și prin jurnalele sale de călătorie.

Dunărea – Fluviul imperiilor reprezintă o călătorie atât geografică, cât și istorică, foarte bine documentată, pe care autorul ne-o oferă. Pe parcursul celor trei mii de kilometri de la izvoare până la vărsare, Dunărea trece pe teritoriul a zece state, cu limbi și obiceiuri din cele mai diverse. Andrei

Șarîi spune povestea fascinantă a acestui fluviu, îmbinând analiza proceselor politice și a evenimentelor istorice petrecute pe malurile lui, cu note biografice, scene din viața de zi cu zi a popoarelor dunărene, inclusiv un capitol extins despre România. Parcurgând paginile cărții, putem afla lucruri inedite sau ne putem consolida cunoștințele deja existente în domeniu.

Astfel vom afla detalii despre cum a construit Apollodor podul său celebru, despre apariția unui lagăr nazist pe malul Dunării sau despre efectele construirii impozantelor Porți de Fier.

Despre Dunăre s-au scris, în diferite limbi, zeci sau chiar sute de cărți, dintre care multe sunt cunoscute și traduse în România. De ce, vă veți întreba probabil, să mai citiți una, scrisă de un autor necunoscut, dintr-o țară care în prezent nici măcar nu mai are ieșire la marele fluviu? Iată unul dintre răspunsurile posibile: ca să vă priviți pe voi înșivă și pe vecinii voștri prin ochii altcuiva, cu scopul de a obține un material inedit pentru paralele și comparații – afirmă autorul în Cuvântul-Înainte al volumului.

ARHITECTURA LUMII.

CAPODOPERELE, WILL PRYCE, Editura Vellant, București, 2009

Albumul *Arhitectura lumii. Capodoperele* este o carte extraordinară, de o calitate impecabilă, care dezvăluie o lume a frumuseții, a grandiosului, a ingeniozității, purtând cititorul într-o călătorie în timp și spațiu printre capodoperele arhitecturale aparținând a peste două milenii de civilizație.

Will Pryce, autorul lucrării, este fotograf profesionist, deținător a numeroase premii în domeniu. Inițial a studiat arhitectura la Cambridge University și la Royal College of Art din Londra, urmând apoi cursuri de fotojurnalism la The London College of Printing. Studiile, precum și experiența acumulată l-au condus către realizarea acestei cărți de excepție în paginile căreia se regăsesc peste 350 de fotografii care surprind atât ansamblul, cât și detaliile celor mai cunoscute monumente arhitectonice ale lumii. Imaginile sunt însoțite de texte explicative care

furnizează informații suplimentare despre cultura, civilizația și, implicit, despre evoluția arhitecturii de-a lungul timpului.

Răsfoind paginile cărții, observăm că aceasta este structurată pe două părți: *Înainte de 1500* și *După 1500*, dintre monumentele prezentate putându-se aminti: Hagia Sophia din Turcia, Catedrala din Canterbury Anglia, Catedrala din Reims Franța, Orașul interzis din China, Taj Mahal, Palatul Westminster din Londra, Catedrala Notre Dame du Haut din Rochamp, Casa de sticlă din SUA, Muzeul Guggenheim din Bilbao, proiectat de Gehry etc.

Pentru a lămuri cititorul cu privire la motivația alegerii anumitor clădiri, Will Pryce afirmă în Prefața lucrării sale: *A spune de ce o anumită construcție este o capodoperă nu este deloc simplu. În lucrarea de față, capodopere sunt ceea ce eu numesc realizări estetice de excepție ale arhitecturii. Dar frumusețea lor nu se datorează doar varietății bidimensionale ce face ca o fațadă să fie atrăgătoare. Arhitectura se măsoară prin cât de bine poate să satisfacă nevoile practice și, în același timp, să le transcendă, oferind o formă concretă ideilor și valorilor ample, adecvate culturii care a creat-o.*

Aceste volume sunt disponibile pentru public, spre împrumut, la Biblioteca Județeană Panait Istrati Brăila. Disponibilitatea titlurilor poate fi consultată în catalogul electronic al bibliotecii – <https://toread.bjbraila.ro/opac>.

Roxana NEAGU,
corector

Bibliotecarul și manifestările cultural-artistice motivaționale

În era progresului tehnologic nelimitat, când biblioteca și internetul se afirmă fie ca adversari, fie ca aliați, putem emite anumite judecăți de valoare mai mult sau mai puțin subiective. Astfel, dacă în plan informațional internetul tinde să preia inițiativa, în plan formativ, oricâte programe de instruire online cu diverse meniuri și aplicații software cu caracter educațional vor exista, tot biblioteca este vioara întâi. Plecând de aici, *violonistul/violonista* poate organiza o serie de activități cultural-artistice pentru promovarea cărții, făcând dovada pregătirii sale didactice. Pe lângă tact pedagogic, har artistic și pasiune profesională, bibliotecarul trebuie să manifeste o mare disponibilitate psihologică pentru a reuși o eficientă colaborare cu cadrele didactice și cu elevii. Efecte motivațional-educaționale sunt generate de manifestări, precum: *expoziții de carte, lansările de carte, șezători literar-muzicale, medalioane și cercuri literare, cercuri de creație, concursuri și proiecte educaționale*. Toate aceste activități sunt forme practice de valorificare creatoare a lecturii. Din fericire, astfel de modalități de motivare a lecturii s-au derulat și la Școala Gimnazială cu statut etnic *A.S. Pușkin* în decursul ultimilor 10 ani. Între acestea amintim: Expoziția de carte dedicată împlinirii a 165 de ani de la nașterea lui Mihai Eminescu, lansările cărților *Reverie eseniană* - Mihai Chirsanov și *Dor de copilărie* - Ionel Jegu, șezătoarea literar-muzicală *Toamna de aur*, medalionul literar-muzical *Serghei Esenin - poetul etern*, activitățile în cadrul cercului literar *Iubitorii de poezie* și al cercului de creație *Pușchinistul*, concursul literar *Lirica lui Pușkin și Eminescu* și proiectul educațional *Imaginea copilăriei în literatura română și universală*. Din păcate, din cauza pandemiei, astfel de activități nu s-au mai putut organiza în ultimii doi ani. Totuși,

în anul școlar 2020 - 2021, cu sprijinul conducerii școlii și în colaborare cu doamna profesor învățământ primar Lacurezeanu Veronica, am organizat activitatea online *Poezia copilăriei*, ocazie cu care s-au recitat versuri ale lui Tudor Arghezi, Nina Cassian, Otilia Cazimir, Nicolai Necrasov, Serghei Mihalcov și Larisa Mondrus. Din fericire, la Brăila, la 12 iunie 2021, s-a organizat manifestarea cultural-artistică *Noaptea muzeelor*, la care a fost invitată să participe și Școala Gimnazială *Aleksandr Pușkin*. Cu acest prilej, la Centrul Diversității Culturale al Muzeului Brăilei Carol I, împreună cu profesorul Mihai Chirsanov, am prezentat activitatea *Personajele din basmele lui Pușkin* și am expus mini-expoziția cu cărți pușkiniene în limba rusă și limba română din colecțiile Școlii Gimnaziale *Aleksandr Pușkin* și ale Comunității Rușilor Lipoveni Brăila.

Prin urmare, bibliotecarul școlar este un factor uman important în derularea activităților cultural-artistice pentru aplicarea strategiei de motivare a lecturii, dar și de dezvoltare a personalității copiilor. Este nevoie însă de susținerea conducerii școlii și de colaborarea cu învățătorii și profesorii școlii și, bineînțeles, mai trebuie să se revină la situația de normalitate, pentru a putea organiza activitățile *face to face*.

Lenuța CHIRSANOV,
bibliotecar Liceul cu Program Sportiv

Curiozități despre bibliotecile lumii

Poveștile despre cele mai frumoase biblioteci de pretutindeni sunt fascinante, fie că funcționează în spații moderne sau în clădiri istorice cunoscute. Aflați din rândurile următoare cum rezistă acestea în era digitală și cine le mai trece pragul.

Oodi - Biblioteca Centrală din Helsinki, Finlanda a fost numită *Biblioteca anului* în 2019 de către IFLA (Federația Internațională a Asociațiilor de Bibliotecari și Biblioteci). Și-a meritat această distincție deoarece conceptul construcției este extrem de funcțional pentru viața urbană din Helsinki, instituția fiind deschisă 90 de ore pe săptămână și deservind aproximativ 2,5 milioane de vizitatori în fiecare an.

Biblioteca a fost inaugurată în 2018 și a costat 98 de milioane de euro. Clădirea are 10.000 mp și găzduiește multiple zone de lucru, săli de lectură, un restaurant, un cinematograful, galerii expoziționale, precum și o terasă uriașă la ultimul nivel, care oferă vederi panoramice uimitoare asupra orașului. În afară de cărți și alte documente, *Oodi* este echipată cu imprimante 3D, mașini de cusut pentru creatori, săli de repetiții pentru muzicieni și spații care pot fi rezervate pentru diverse evenimente. *Oodi* reprezintă noul centru comunitar al orașului și un simbol al modului în care Finlanda s-a schimbat de la momentul înființării primei biblioteci publice, în 1794.

Biblioteca Vaticanului, aflată sub jurisdicția ecleziastică a Bisericii Catolice din Roma, este una dintre cele mai vechi biblioteci din lume. Deși a fost înființată în 1475, existența sa datează de la originile Bisericii Catolice. De aproape 600 de ani, biblioteca și-a crescut colecțiile prin achiziții și moșteniri generoase.

Biblioteca Vaticanului deține în prezent peste 1,1 milioane de cărți, 75.000 de manuscrise și peste 8.500 de incunabule (cărți editate în zorii tiparului, până în anul 1500).

Biblioteca însumează aproximativ 42 de km de rafturi și deține cel mai vechi manuscris complet al *Bibliei*, precum și multe alte lucrări semnificative din epoca medievală.

Arhivele secrete ale Vaticanului cuprind toate actele promulgate de *Sfântul Scaun*, precum și documentele de stat, corespondența și bulele papale pe care le-a acumulat biserica peste secole. Arhivele au rămas închise pentru străini până în 1881, când Papa Leon al XIII-lea le-a deschis cercetătorilor. Oamenii de știință pot să acceseze în prezent doar documentele redactate până în 1939. Materiale provenind din timpul controversatului mandat al papei Pius al XII-lea (acuzat timp de decenii că nu a criticat Germania nazistă pentru comiterea Holocaustului) vor deveni la rândul lor disponibile spre consultare publică. Din 2014, *Biblioteca Vaticanului* a început digitalizarea colecțiilor de manuscrise, care sunt disponibile acum online.

Leninka - așa cum este denumită Biblioteca de Stat Rusă de la Moscova - este a doua cea mai mare bibliotecă din lume, după cea a Congresului American. A fost fondată în 1862 și stochează în fondurile sale aproximativ 47 de milioane de cărți, documente și artefacte, așezate în peste 275 km de rafturi. Are peste 1.500 de angajați și este vizitată anual de un milion de persoane. Numără 36 săli de lectură, unde 1.500 de persoane pot studia în același timp.

Mai bine de 90% din fondul bibliotecii, inclusiv cărțile tipărite în zorii tiparului, documentele din colecția *Cartografică* și *Muzică* sunt online. La fel ca multe alte biblioteci naționale, Biblioteca de Stat din Rusia a întâmpinat probleme legate de lipsa de spațiu, așa că multe dintre fondurile sale se află în depozite. Fiecare cetățean al Federației Ruse sau al altei țări poate deveni utilizator al bibliotecii începând cu vârsta de 14 ani.

Laura CAPLEA,
bibliotecar

Biblioteca în statistici

În ultimul an, bibliotecile s-au confruntat cu o scădere a numărului de utilizatori care au frecventat biblioteca atât pentru serviciile de împrumut, cât și pentru celelalte servicii oferite. Situația provocată de pandemia de COVID-19 ne-a determinat să gândim și să implementăm servicii noi de bibliotecă pentru a veni în sprijinul utilizatorilor. Astfel, cititorii pot să împrumute cărți mult mai ușor prin precomandă online, direct pe site-ul bibliotecii sau pe Facebook, pot participa la diverse activități culturale desfășurate pe platforme video online sau pot solicita scanare de documente și trimiterea acestora pe o adresă de e-mail.

În primele 9 luni ale anului 2021, au trecut pragul Bibliotecii Județene *Panait Istrati* în jur de **2.200** de persoane, înregistrându-se un număr de peste **37.000** de vizite directe. În medie, un utilizator a venit la bibliotecă de **17** ori pe parcursul perioadei de referință. Foarte mare amploare au luat în ultimii ani vizitele virtuale, prin acestea înțelegând numărul de persoane care au vizitat site-ul instituției, pagina oficială de Facebook ori blogul bibliotecii. Astfel, în 2021 s-a înregistrat un număr de **24.614** vizite ale utilizatorilor unici în mediul online pe platforma de Facebook a bibliotecii. Accesarea online a instituției oferă publicului ocazia de a afla noutățile din bibliotecă precum: modificări ale programului de funcționare, recenzii ale cărților nou intrate în bibliotecă, programul activităților desfășurate de către bibliotecă, precum și alte informații utile pentru public. În ceea ce privește difuzarea de documente de bibliotecă, s-au împrumutat în jur de **50.300** de documente incluzând: cărți, periodice, manuscrise, documente audio-video. Despre circulația fondului de carte se pot face următoarele precizări:

- Fiecare utilizator a împrumutat în medie **23** de documente pe parcursul anului, din care **19** reprezentând cărți;
- Din totalul fondului bibliotecii (aproximativ **320.004** unități bibliografice) s-a împrumutat aproximativ **13%**, din care **84% (42.248)** au fost cărți.

- Cele mai împrumutate cărți în funcție de ordinea solicitării sunt din următoarele domenii: lingvistică, literatură beletristică; arte, sport, loisir; generalități; istorie, geografie, biografii; filosofie; științe teoretice aplicate (medicină, tehnică); științe sociale; științe teoretice pure (matematică, științele naturii). De asemenea, cea mai mare căutare au avut-o cărțile în limba română, urmate de cele în limba engleză, franceză, germană, dar și alte limbi.

În ceea ce privește relația bibliotecar - utilizator, se poate preciza că fiecare bibliotecar a deservit în jur de **87** de cititori pe parcursul anului. O importanță deosebită o prezintă frecvența medie zilnică, înregistrându-se **198 de vizite** la bibliotecă/zi.

Biblioteca Județeană *Panait Istrati* Brăila nu oferă doar servicii tradiționale de împrumut de carte, ci are o vastă paletă de activități culturale, de recreere și educative pentru publicul doritor. Pe parcursul anului, angajații bibliotecii, alături de voluntari au realizat **967** de activități la care au participat **15.913** persoane din categorii de vârstă diferite. De asemenea, **1.593** de persoane au putut participa la cele **286** de ateliere desfășurate în online.

Participanții la activitățile culturale ale bibliotecii reprezintă **8,4%** din totalul populației municipiului, la o activitate participând în medie **14** oameni. În incinta bibliotecii s-au mai realizat și **75** de expoziții cu diverse tematici. Totuși, biblioteca își extinde activitățile și în afara spațiilor acesteia, bibliotecarii realizând **165** de activități pentru public și în exterior, la cămine de bătrâni, centre pentru copii defavorizați, în parcuri sau pe faleza Dunării.

Biblioteca Județeană *Panait Istrati* își extinde în fiecare an serviciile, dorind să satisfacă nevoile utilizatorilor săi prin achiziția titlurilor celor mai căutate și dorite, realizarea de activități dintre cele mai diverse, punerea la dispoziția acestora de săli pentru desfășurarea de evenimente, întâlniri tematice sau pur și simplu pentru loisir.

Dana Ciutacu,
sociolog

140 DE ANI
DE BIBLIOTECĂ PUBLICĂ
LA BRĂILA

Caseta redacțională
EX Libris nr.16/2021:

Redactor și corectură: Roxana NEAGU

Secretar de redacție: Teodora LUNGU

Coperta și tehnoredactarea computerizată
Cerasela GEORGESCU

Revistă editată și multiplicată
de Biblioteca Județeană PANAIT ISTRATI Brăila

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ "PANAIT ISTRATI" BRĂILA

www.bjbraila.ro • e-mail: bjpi@bjbraila.ro

*„Nu Brăila este fiica Principatului Țării Românești,
ci ea este maica acestuia.”*

Nicolae Iorga

ISSN 2285 – 9721
ISSN-L 2285 – 9721

